

วารสารที่ดิน

ปีที่ ๖๐ ฉบับที่ ๕ เดือน กันยายน–ตุลาคม ๒๕๕๗

กองแผนงาน กรมที่ดิน ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ถนนแจ้งวัฒนะ กทม. ๑๐๒๑๐

คณะกรรมการอำนวยการ

อธิบดี	ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ	กรรมการ
ที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมสำรวจ	กรรมการ
รองอธิบดี	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนัก	กรรมการ
ผู้อำนวยการกอง	กรรมการ
เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
เลขานุการกรม	กรรมการ
ผู้อำนวยการกองแผนงาน	กรรมการและเลขานุการ

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ : นางดวงใจ ศรัทธาสุข

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : นางสาวพุทไทย พักเหลียง
นางสาวสุภาพิมพ์ สิงห์พันธุ์ นางสาวอัจฉรา สันติปริชาจิตต์

กองบรรณาธิการ : นางปภาวดี ธรรมสนอง
นายประภัสสร สืบเหล่านาบ นายชัชวาลย์ สมจิตต์
นางสุพินดา นาคบัว นายพิณย คงคาเขตร
นางวันทนา ภวากันท์ นายสยาม สุระเกียรติ
นางดวงรัตน์ จันทระประดิษฐ์ นายสงวน มณีรัตน์ศักดิ์
นายวิวรรณ์ สีนะพิสิทธิ์ นายวิภาส โอวาทบุญจิตต์
นายวัชร มาลัยมาตร นางสาวอนงค์นาถ กาญจนเพ็ญ
นางสาวอัจฉรา อุ๋นใจ

ฝ่ายศิลป์ : นายวีระชัย ลังกุลจินดา
นางสาวกมลพร ทักษิณาสถาพร นางสาวธนรัตน์ จ้างประเสริฐ

ฝ่ายจัดการ

นางภูริณี เพชรชะเอม นายเพชรพิศุทธิ์ อัมจักร
นางสาวปัทมา เหลืองเพชรงาม นายกรกช ชีระปัญญา
นางภคนันท์ ภูคองน้ำ นางสาวพนิดา เต็งทับทิม
นายชูเกียรติ พวงเงิน

คุยกับ บ.ก.

วารสารที่ดิน ฉบับที่ ๕ เดือนกันยายน–ตุลาคม ๒๕๕๗ ขอแนะนำถึงพระมหากษัตริย์คุณของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นล้นพ้นเนื่องในวันปิยมหาราช ๒๓ ตุลาคม ของปีนี้ โดยขอนำสมาชิกร่วม “รำลึกพระพุทเจ้าหลวงกับวัด – วัง ในรัชกาลที่ ๕” เพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณในพระองค์ท่านให้แผ่ไพศาลสืบไป

รับปีงบประมาณใหม่ ๒๕๕๘ ด้วยมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้นายศิริพงษ์ ทานตระกูล อธิบดีกรมการปกครองมาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมที่ดินตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ จึงถือเป็นโอกาสพิเศษที่วารสารที่ดิน ได้ต้อนรับท่านอธิบดีคนใหม่อีกครั้ง

สำหรับข้อคิดที่ท่านอธิบดีศิริพงษ์ ได้ให้ไว้เกี่ยวกับการให้บริการในสำนักงานที่ดิน ท่านมุ่งเน้นบริการให้ประชาชนมีความสุข รวมถึงการปรับปรุงขั้นตอนการทำงานวารสารที่ดินฉบับนี้ จึงได้นำเรื่อง SLA ซึ่งได้มีการกล่าวถึงกันมาระยะหนึ่งแล้ว มาลงเผยแพร่ ด้วยเป็นข้อตกลงระดับการให้บริการ (Service Level Agreement : SLA) ซึ่งกรมที่ดินได้จัดทำขึ้นกับสำนักงาน ก.พ.ร. ในการพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดยดำเนินงานในพื้นที่สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครและสาขา ทั้งนี้ เพื่อให้สำนักงานที่ดินอื่นๆ ได้นำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการให้บริการกันอย่างทั่วถึงเลยทีเดียว นอกจากนี้ คอลัมน์กฎหมายจากคดีปกครอง ได้ลงเรื่องที่ดินที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีก่อนจะไล่เบียดเอาจากเจ้าหน้าที่ดิน เป็นเรื่องอะไรติดตามดูเนื้อหาไว้ฟังระวังกัน ส่วน Good Morning Asean ฉบับนี้ แนะนำประเทศอินโดนีเซีย และยังสาระอื่นๆ อีกมากมายที่คัดสรรมานำเสนอให้เป็นประโยชน์แก่เพื่อนุสมาชิกและผู้สนใจทั่วไป

พบกันฉบับหน้า
บ.ก.

“บทความหรือข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในวารสารที่ดิน
เป็นวรรณกรรมของผู้เขียนโดยเฉพาะ
กรมที่ดินและบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย”

CONTENT สารบัญ ปีที่ ๖๐ ฉบับที่ ๕ เดือน กันยายน – ตุลาคม ๒๕๕๗

๓ นายศิริพงษ์ ห่านตระกูล
อธิบดีกรมที่ดิน

เรื่องน่ารู้...

๕ เรื่อง ข้อตกลงระดับการให้บริการ (Service Level Agreement : SLA)

ข้อคิด...

๑๒ “วางเสีย ละเสีย” หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ

หลักกฎหมายจากคดีปกครอง...

๑๓ เรื่อง เรียนรู้กฎหมายที่ดินเพิ่มเติมจากคำพิพากษาศาลปกครอง

คำคม...

๒๑ ความหวังดีต่อคนอื่น

วันสำคัญที่ควรรู้...

๒๒ วันเยาวชนแห่งชาติ กับรวงข้าวแก้วรวง
๒๐ กันยายน

๒๕ วันปิยมหาราช ๒๓ ตุลาคม

เล่าสู่กันฟัง...

๓๔ Good Morning Asean

- แนะนำประเทศสมาชิกอาเซียน
ประเทศอินโดนีเซีย
- กฎระเบียบการลงทุน/นโยบาย/มาตรการ
ทางการค้า/การส่งเสริมการลงทุน
- ๕ เรื่องเด็ด...เกร็ดอาเซียน : ประเทศอินโดนีเซีย
- แนวทางการใช้ธงอาเซียน

ลานกวี...

๖๑ “คติเตือนจิตหญิง” พระราชนิพนธ์
ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

สรรหาสาระ...

๖๒ คำถามที่พบบ่อยเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสอีโบลา

๖๖ ซ็อกโกแลต ทำให้อารมณ์ดีจริงหรือ

ได้รู้มัธยม...

๖๘ “งามอย่างพระ” ท่าน ว.วชิรเมธี

๖๙ ภาพเล่าเรื่อง...

นายศิริพงษ์ ห่านตระกูล อธิบดีกรมที่ดิน

- **ประวัติ** เกิดเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘
- **การศึกษา** ปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๙)
ปริญญาโท Master of Public Administration (MPA), American International College, Massachusetts, USA (พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕)
- **การอบรม** หลักสูตรปลัดอำเภอ รุ่นที่ ๒๙ หลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ ๓๑
หลักสูตรนักปกครองระดับสูง รุ่นที่ ๓๓ วิทยาลัยการปกครอง
- **ประวัติการดำรงตำแหน่งสำคัญ**

ม.ค. ๒๕๖๒ – ต.ค. ๒๕๖๕ ต.ค. ๒๕๖๕ – พ.ย. ๒๕๖๐ พ.ย. ๒๕๖๐ – ต.ค. ๒๕๖๑ ต.ค. ๒๕๖๑ – พ.ย. ๒๕๖๒ พ.ย. ๒๕๖๒ – ม.ค. ๒๕๖๔	ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง ๓ – ๓) นายอำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย นายอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเชียงใหม่ ผู้อำนวยการส่วนนโยบายเศรษฐกิจและสังคม สำนักนโยบายและแผนมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
--	---

ม.ค. ๒๕๔๔ - ๑๒ ก.ย. ๒๕๔๔	ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง (ระดับ ๘) (เชี่ยวชาญเฉพาะด้านปกครอง)
๑๓ ก.ย. ๒๕๔๔ - ๑๐ ต.ค. ๒๕๔๓/	ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง (ระดับ ๙)
๑๑ ต.ค. ๒๕๔๓ - ๒๔ ต.ค. ๒๕๔๔	ปลัดจังหวัดนครสวรรค์ (ระดับ ๙)
๒๕ ต.ค. ๒๕๔๔ - ๑๐ ต.ค. ๒๕๕๐	รองผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา (ระดับ ๙)
๑๑ ต.ค. ๒๕๕๐ - ๒๖ ต.ค. ๒๕๕๑	รองผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง (ระดับ ๙)
๒๗/ ต.ค. ๒๕๕๑ - ๓๐ ก.ย. ๒๕๕๒	รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม (ระดับ ๙)
๑ ต.ค. ๒๕๕๒ - ๘ ม.ค. ๒๕๕๕	ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรี
๙ ม.ค. ๒๕๕๕ - ๓/ ต.ค. ๒๕๕๕	ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต ๕ และ ๗ (ระดับ ๑๐)
๘ ต.ค. ๒๕๕๕ - ๓๐ ก.ย. ๒๕๕๖	ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี
๑ ต.ค. ๒๕๕๖ - ๖ ก.ค. ๒๕๕๗	อธิบดีกรมการปกครอง
๗/ ก.ค. ๒๕๕๗ - ๓๐ ก.ย. ๒๕๕๗	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
๑ ต.ค. ๒๕๕๗ - ปัจจุบัน	อธิบดีกรมที่ดิน

● เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และเหรียญตรา

ม.ว.ม. , ป.ช. , ป.ม.

ข้อตกลงระดับการให้บริการ (Service Level Agreement : SLA)*

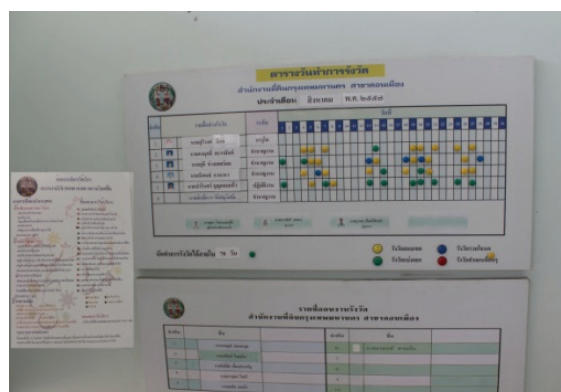
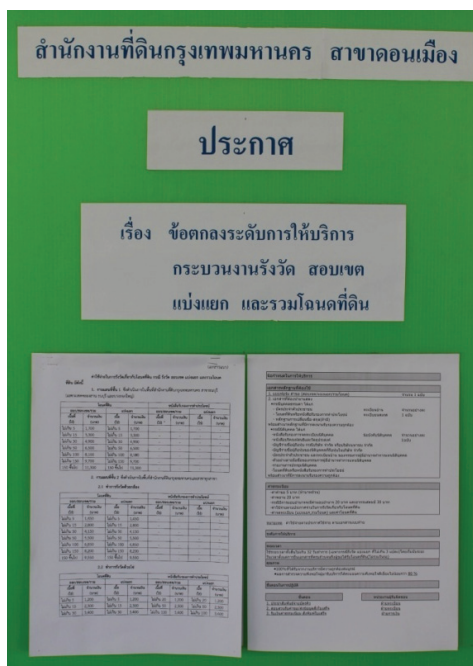
ข้อตกลงระดับการให้บริการ (Service Level Agreement : SLA) หลายคนสงสัยว่าคืออะไร มีรูปแบบอย่างไร มีแล้วใครได้ประโยชน์ ทำไมจึงมีภาคส่วนทั้งภาครัฐราชการ ภาคสื่อมวลชน และภาคประชาชนผู้รับบริการต่างให้ความสนใจ ดังนั้น จึงขอทำความเข้าใจถึงที่มาของข้อตกลงระดับการให้บริการ ว่ามาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๑ ที่กำหนดเป้าหมายให้หน่วยงานภาครัฐต้องปฏิบัติหน้าที่ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมและความต้องการของประชาชนผู้รับบริการที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก และรวดเร็ว จึงกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน (Service Excellence) ขึ้น เพื่อให้ภาครัฐในฐานะผู้ให้บริการเกิดการปรับตัวและมีการพัฒนากระบวนการในการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะด้านคุณภาพการให้บริการตั้งแต่รูปแบบ การเข้าถึงบริการ ระยะเวลาการให้บริการ ขั้นตอนการให้บริการ คุณภาพของบริการที่ส่งมอบ ความโปร่งใสในการให้บริการ และค่าใช้จ่ายในการขอรับบริการ ที่มุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ และการส่งมอบบริการที่ยอมรับได้ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ จึงเกิดข้อตกลงระดับการให้บริการ (Service Level Agreement : SLA) ที่เป็นรูปแบบเอกสารแสดงรายละเอียดความตกลงระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน โดยทั้ง ๒ ฝ่าย เห็นชอบร่วมกันกำหนดขอบเขตของการให้บริการระดับการให้บริการ (Level of Service) ขั้นต่ำที่ทั้ง ๒ ฝ่าย ยอมรับกันได้ ข้อตกลงระดับการให้บริการนี้เปรียบเสมือนพันธสัญญาถึงระดับคุณภาพการให้บริการและความโปร่งใสที่ผู้ให้บริการมีให้แก่ผู้รับบริการ ดังนั้นองค์ประกอบของข้อตกลงจะประกอบด้วย ขอบเขตการให้บริการ ข้อกำหนดการให้บริการ ระดับการให้บริการ ขั้นตอนการให้บริการ และการรับเรื่องร้องเรียน

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๔๐ ส่วนราชการ จัดทำข้อตกลงระดับการให้บริการ จำนวน ๔๓ งานบริการ เพื่อสร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน ซึ่งในส่วนของกรมที่ดินกำหนดให้จัดทำข้อตกลงระดับการให้บริการ **กระบวนการรังวัด สอบเขต แบ่งแยก และรวมโฉนดที่ดิน** เนื่องจากเป็นงานบริการที่มีประชาชนมาขอรับบริการมาก จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อสนองความต้องการของประชาชน ดังนั้นกรมที่ดินจึงได้นำข้อมูลปัญหา และความคาดหวังของผู้รับบริการในกระบวนการนี้มาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนปรับปรุงงานในระยะเวลา ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) โดยกำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการได้แก่ การปรับปรุงเครื่องมือรังวัด และทำแผนที่ให้มีความเพียงพอ ปรับปรุงเกณฑ์การคิดค่าใช้จ่ายในการรังวัดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงทำปสเตอร์ แผ่นพับ เพื่อสร้างความเข้าใจในบริการรวมถึงพัฒนาบุคลากรให้มีจิตบริการ และจัดทำข้อตกลงระดับการให้บริการ **กระบวนการรังวัด สอบเขต แบ่งแยก และรวมโฉนดที่ดิน** เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนปรับปรุงบริการดังกล่าว

*กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร กรมที่ดิน

จุดเด่นของการปรับปรุงกระบวนการงานรังวัด สอบเขต แบ่งแยก และรวมโฉนดที่ดิน ที่ได้ทำ
ข้อตกลงระดับการให้บริการ คือ **การที่ประชาชนผู้รับบริการจะได้รับบริการที่รวดเร็ว โปร่งใส สะดวก**
แตกต่างจากอดีตที่ผ่านมา เนื่องจากผู้ให้บริการรับรองว่าจะให้บริการตามระยะเวลาที่ได้ตกลงไว้ และ
ให้บริการที่มีคุณภาพถูกต้องทั้งหมด กล่าวคือ ในการดำเนินงานทุกขั้นตอนได้มีการนำระบบคอมพิวเตอร์
มาใช้ในการดำเนินงาน ทำให้เกิดความรวดเร็วและโปร่งใส ผู้รับบริการทุกรายได้รับบริการเช่นเดียวกัน
ไม่มีการเลือกปฏิบัติ นอกจากนี้ยังได้สร้างช่องทางการเข้าถึงบริการ โดยอาศัยรูปแบบการประชาสัมพันธ์
ด้วยเอกสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการประชาสัมพันธ์กระบวนการดังกล่าว จึงเป็นทางหนึ่ง
ที่ทำให้ผู้รับบริการได้ทราบขั้นตอน วิธีดำเนินการ ค่าใช้จ่าย รวมถึงเอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ในการ
ดำเนินงานก่อนจะมารับบริการจริง ทำให้ได้รับความสะดวกในการมารับบริการเพิ่มมากขึ้น โดยมีรูปแบบ
ดังนี้

ข้อตกลงระดับการให้บริการ	
งานที่ให้บริการ	งานรังวัดสอบเขต แบ่งแยก และรวมโฉนดที่ดิน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กรมที่ดิน
ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางการให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
๑. ที่อยู่ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ ๐ ๒๒๒๕ ๕๗๕๘, ๐ ๒๒๒๔ ๐๑๘๗	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๒. ที่อยู่ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาบางเขน โทรศัพท์ ๐ ๒๕๒๑ ๕๖๗๙-๘๐	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๓. ที่อยู่ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาพระโขนง โทรศัพท์ ๐ ๒๓๙๖ ๑๗๗๑, ๐ ๒๓๙๖ ๑๘๕๘	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๔. ที่อยู่ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาบางขุนเทียน โทรศัพท์ ๐ ๒๔๑๕ ๑๕๓๓-๓๔	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๕. ที่อยู่ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาบางกอกน้อย โทรศัพท์ ๐ ๒๘๘๑ ๘๕๐๗, ๐ ๒๔๒๔ ๑๖๐๔	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๖. ที่อยู่ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาบางกะปิ โทรศัพท์ ๐ ๒๓๗๔ ๔๒๑๘-๙๐ ๒๓๗๕ ๑๘๗๗-๘	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๗. ที่อยู่ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาหนองแขม โทรศัพท์ ๐ ๒๔๒๐ ๒๔๖๓-๔	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๘. ที่อยู่ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขามีนบุรี โทรศัพท์ ๐ ๒๙๑๔ ๖๑๔๘, ๐ ๒๕๔๐ ๗๑๘๖	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐

สถานที่/ช่องทางการให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
๙. <u>ที่อยู่</u> สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาห้วยขวาง <u>โทรศัพท์</u> ๐ ๒๒๗๗ ๔๑๑๙, ๐ ๒๗๗ ๕๗๕๗	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๑๐. <u>ที่อยู่</u> สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาจตุจักร <u>โทรศัพท์</u> ๐ ๒๕๑๓ ๘๖๖๒-๔	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๑๑. <u>ที่อยู่</u> สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขารนบุรี <u>โทรศัพท์</u> ๐ ๒๔๓๘ ๖๔๐๕, ๐ ๒๔๓๙ ๑๙๐๘	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๑๒. <u>ที่อยู่</u> สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดพร้าว <u>โทรศัพท์</u> ๐ ๒๕๐๙ ๑๓๑๓, ๐ ๒๕๐๙ ๑๓๔๖	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๑๓. <u>ที่อยู่</u> สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาดอนเมือง <u>โทรศัพท์</u> ๐ ๒๕๕๕ ๐๑๖๔-๖๙	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๑๔. <u>ที่อยู่</u> สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาปทุมธานี <u>โทรศัพท์</u> ๐ ๒๑๘๔ ๗๗๕๘-๕๙	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๑๕. <u>ที่อยู่</u> สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาประเวศ <u>โทรศัพท์</u> ๐ ๒๓๖๘ ๓๔๖๓-๖๔, ๐ ๒๓๖๘ ๓๔๘๓-๘๔	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๑๖. <u>ที่อยู่</u> สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาหนองจอก <u>โทรศัพท์</u> ๐ ๒๑๗๒ ๕๐๗๐-๒	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐
๑๗. <u>ที่อยู่</u> สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบัง <u>โทรศัพท์</u> ๐ ๒๕๔๓ ๙๐๖๘, ๐ ๒๕๔๓ ๙๗๗๓	วันและเวลาราชการ (ยกเว้นวันหยุดประจำสัปดาห์/ตามประเพณีและ วันที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐

ข้อกำหนดการให้บริการ	
เอกสารหลักฐานที่ต้องใช้	
๑. แบบฟอร์ม คำขอ (สอบเขต/แบ่งแยก/รวมโฉนด)	จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เอกสารที่ต้องนำมาแสดง	
• กรณีบุคคลธรรมดา ได้แก่ - บัตรประจำตัวประชาชน - ทะเบียนบ้าน - โฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ - ทะเบียนสมรส - หลักฐานการเปลี่ยนชื่อ-สกุล (ถ้ามี) พร้อมสำเนาที่มีการลงนามรับรองความถูกต้อง	จำนวนอย่างละ ๑ ฉบับ
• กรณีนิติบุคคล ได้แก่ - หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล - ข้อบังคับของนิติบุคคล - หนังสือบริคณห์สนธิและวัตถุประสงค์ - บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น กรณีบริษัท จำกัด หรือบริษัทมหาชน จำกัด - บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของนิติบุคคลที่ถือหุ้นในบริษัท จำกัด - บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน ของกรรมการผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล - ตัวอย่างลายมือชื่อของกรรมการผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล - รายงานการประชุมนิติบุคคล - โฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ พร้อมสำเนาที่มีการลงนามรับรองความถูกต้อง	จำนวนอย่างละ ๑ ฉบับ
ค่าธรรมเนียม	
- ค่าคำขอ ๕ บาท - ค่าพยาน ๒๐ บาท - กรณีมีการมอบอำนาจจะมีค่ามอบอำนาจ ๒๐ บาท และค่าอากรแสตมป์ ๓๐ บาท - ค่าใช้จ่ายตามประกาศค่าใช้จ่ายในการรังวัดเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน - ค่าจดทะเบียน (แบ่งแยก, รวมโฉนด) และค่าโฉนดที่ดิน	
ระดับการให้บริการ	
ระยะเวลา	
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๓๒ วันทำการ โดยเริ่มนับระยะเวลาตั้งแต่การยื่นเอกสารที่ครบถ้วนจนถึงผู้ขอได้รับโฉนดที่ดิน (เฉพาะกรณีรังวัดแบ่งแยก ที่ไม่เกิน ๓ แปลง และไม่มีข้อขัดข้อง เช่น การดำเนินงานที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการอื่น หรือที่อยู่ในระหว่างการร้องเรียน หรือหาข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากขั้นตอนปกติ หรือผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ผิวนัดไม่มาติดต่อขอดำเนินการในขั้นตอนต่อไป เป็นต้น และไม่รวมระยะเวลารอวันทำการรังวัด)	
คุณภาพ	

- ๑๐๐ % ที่ได้รับจากงานบริการมีความถูกต้องสมบูรณ์
- ผลการสำรวจความพึงพอใจผู้มารับบริการได้คะแนนความพึงพอใจดีเยี่ยมไม่น้อยกว่า ๘๐ %

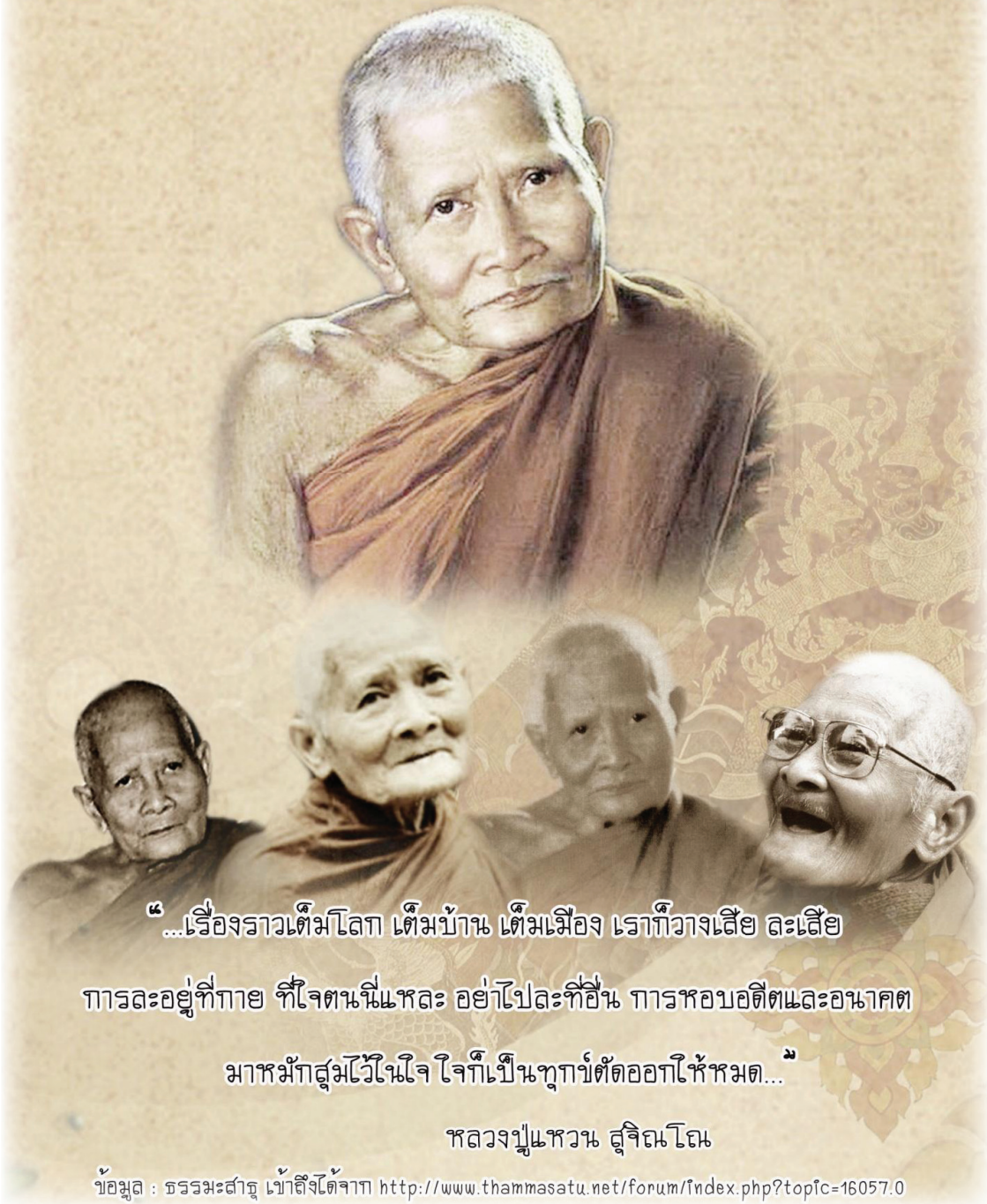
ขั้นตอนการให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ประชาสัมพันธ์จ่ายบัตรคิว	ฝ่ายทะเบียน
๒. สอบสวนรับคำขอ/ส่งข้อมูลสิ่งใบเสร็จ	ฝ่ายทะเบียน
๓. รับเงินค่าธรรมเนียม สัมผัสพีใบเสร็จ	ฝ่ายการเงิน
๔. ส่งฝ่ายรังวัดเพื่อนัดรังวัด	ฝ่ายทะเบียน
๕. ผู้ขอรังวัดวางเงินค่าใช้จ่ายในการรังวัด	ฝ่ายรังวัด/ฝ่ายการเงิน
๖. ค้นหาหลักฐานแผนที่/แจ้งเจ้าของที่ดินข้างเคียง	ฝ่ายรังวัด
๗. ทำการรังวัด/รายงานผลการรังวัด	ฝ่ายรังวัด
๘. การตรวจสอบความถูกต้อง เสนอเจ้าพนักงานที่ดิน	ฝ่ายรังวัด
๙. เจ้าพนักงานที่ดินพิจารณาสั่งการ	เจ้าพนักงานที่ดิน
๑๐. ถอนจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการรังวัด และส่งคืนฝ่ายรังวัด	ฝ่ายการเงิน
๑๑. ลงรูปแผนที่ในโฉนดที่ดินและส่งคืนฝ่ายทะเบียน	ฝ่ายรังวัด
๑๒. ฝ่ายทะเบียนตรวจเรื่องและผู้แจ้งขอรังวัด	ฝ่ายทะเบียน
๑๓. ผู้ขอมาจดทะเบียน	-
๑๔. เขียนโฉนด ภาระผูกพัน(ถ้ามี)	ฝ่ายทะเบียน
๑๕. ตรวจสอบอายุ/จดทะเบียน/กันเขตโฉนดที่ดิน	ฝ่ายทะเบียน
๑๖. เสนอเจ้าพนักงานที่ดินลงนาม	เจ้าพนักงานที่ดิน
๑๗. ผู้ขอได้รับโฉนดที่ดิน	-

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้นสามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่

1. เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร/สาขา
2. ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร/สาขา
3. ศูนย์ดำรงธรรมที่ดิน โทร ๐ ๒๑๔๑ ๕๕๕๕
4. ฝ่ายเรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขาธิการกรม โทร ๐ ๒๑๔๑ ๕๕๐๑ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ชั้น ๖ อาคารรัฐประศาสนภักดี ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กทม. ๑๐๒๑๐
5. กลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรม กรมที่ดิน www.dol.go.th/ethics/ โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๕๘๙๖
โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๖๙๘ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ชั้น ๖ อาคารรัฐประศาสนภักดี ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กทม. ๑๐๒๑๐ Facebook.com/ethicsdol

วางเสีย ละเสีย

“...เรื่องราวเต็มโลก เต็มบ้าน เต็มเมือง เราก็วางเสีย ละเสีย

การละอยู่ที่กาย ก็ใจตนนี่แหละ อย่าไปละที่อื่น การหอบอดิตและอนาคต

มาหมักสุ่มไว้ในใจ ใจก็เป็นทุกข์ตัดออกให้หมด...”

หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ

ข้อมูล : ธรรมะสาร เข้าถึงได้จาก <http://www.thammasatu.net/forum/index.php?topic=16057.0>

เรียนรู้กฎหมายที่ดินเพิ่มเติมจากคำพิพากษาศาลปกครอง*

ฉบับนี้ ก็คงเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่กรมที่ดินปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยผิดพลาดหรือโดยความประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย และทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายได้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวศาลปกครองเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าวเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้อื่น และมีคำพิพากษาให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ได้รับความเสียหาย ก่อนจะไปใช้สิทธิไล่เบี้ยเอาจากเจ้าหน้าที่กรมที่ดินผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความจงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ดังนั้น เพื่อเป็นการเตือนสติตัวเองอยู่เสมอว่าการปฏิบัติหน้าที่ราชการอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ตลอดเวลา เราจึงต้องมีความใส่ใจ รับผิดชอบและมีความรอบคอบในการทำงาน และศึกษาผลคำพิพากษาของศาลปกครองไว้เพื่อป้องกันมิให้ตกเป็นผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย

ย่อคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ.๑๒๓/๒๕๕๗

- **อ้างถึง** คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๕๗
- **ผู้ฟ้องคดี** บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท)
- **ผู้ถูกฟ้องคดี** กระทรวงมหาดไทย ที่ ๑
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒
กรมที่ดิน ที่ ๓
อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๔
- **เรื่อง** คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)
- **กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง**
 - พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๕)
 - พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓))

● คำวินิจฉัยของศาล

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า โรงเลื่อย จ มีหนี้สินค้างชำระอยู่กับธนาคาร ม เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ต่อมา นาย ส ซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท ได้นำที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) จำนวน ๕ แปลงไปจดทะเบียนจำนองเพิ่มหลักทรัพย์เป็นประกันโดยไม่เพิ่มวงเงิน และยังได้นำที่ดิน น.ส. ๓ ก. อีก ๘ แปลง ซึ่งไปจดทะเบียนจำนองเพิ่มหลักทรัพย์เป็นประกันลำดับสองโดยไม่เพิ่มวงเงินเป็นสัญญาจำนองลำดับสอง ต่อมา ธนาคาร ม ได้โอนหนี้ดังกล่าวให้แก่ธนาคาร ก หลังจากนั้น ธนาคาร ก ได้โอนหนี้รายนี้ให้แก่ บริษัท บ และบริษัท บ ได้โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพรายบริษัท โรงเลื่อย จ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีระหว่างนั้นปรากฏข้อเท็จจริงว่า การออก น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๙๐ เลขที่ ๙๑ เลขที่ ๙๒ และ

* ขวัญชัย อนันทานนท์ นิติกรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มคดีปกครอง ๒ สำนักกฎหมาย

เลขที่ ๙๕ ตำบลไทรโยค อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ที่นาย ส ได้นำไปจดทะเบียนจำนองดังกล่าว ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงได้มีคำสั่งเลขที่ ๒๒๕๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๕ เพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) ข้างต้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การเพิกถอน น.ส. ๓ ก. ดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องศาลเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งที่เพิกถอน น.ส. ๓ ก. หรือให้ชดเชยค่าเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๙,๓๒๐,๓๕๐ บาท

คดีจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยก่อนว่า การเพิกถอน น.ส. ๓ ก. ตามคำสั่งที่ ๒๒๕๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ ซึ่งศาลเห็นว่า ข้อเท็จจริงในคดีนี้ ปรากฏว่า มีการออกใบจอง (น.ส. ๒ ก.) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ และ น.ส. ๓ ก.) โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในท้องที่อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อสืบสวนข้อเท็จจริง คณะทำงานฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าที่ดินตาม น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๙๐ เลขที่ ๙๑ เลขที่ ๙๒ และเลขที่ ๙๕ ตำบลไทรโยค อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี มิได้ดำเนินการตรวจพิสูจน์ที่ดินตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๓ และเป็นกรออก น.ส. ๓ ก. ไม่ตรงกับตำแหน่งที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้แจ้งให้จังหวัดกาญจนบุรีตรวจสอบแล้วพบว่า น.ส. ๓ ก. ดังกล่าวออกโดยไม่ได้ตรวจพิสูจน์ที่ดินตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ข้อ ๑๐ (๓) และได้ปฏิบัติตามระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๓๒ ว่าด้วยเงื่อนไขการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ข้อ ๑๐ หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้มีการตรวจสอบสารบบที่ดินและแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่าควรดำเนินการเพิกถอน น.ส. ๓ ก. ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่า ข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอ จึงให้คณะกรรมการฯ สอบสวนเพิ่มเติม คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้สอบสวนพยานบุคคลและตรวจสอบหลักฐานต่างๆ เพิ่มเติม ได้ไปตรวจสอบสภาพที่ดินและตรวจสอบสำเนาบันทกถ้อยคำกำนันทุกตำบลในท้องที่อำเภอไทรโยค กรณีที่สำนักงานที่ดินอำเภอไทรโยคได้ตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับการตั้ง ยุบ เลิก และเปลี่ยนแปลงเขตหมู่บ้านต่างๆ ในเขตอำเภอไทรโยค คณะกรรมการสอบสวนฯ เห็นว่าการออก น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๙๐ เลขที่ ๙๑ เลขที่ ๙๒ และเลขที่ ๙๕ ตำบลไทรโยค อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี มิได้ดำเนินการตรวจพิสูจน์ที่ดินตามข้อ ๑๐ (๓) ของกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๓ เนื่องจากที่ดินตั้งอยู่ในตำบลที่มีพื้นที่ที่ได้จำแนกให้เป็นเขตป่าไม้การตามมติคณะรัฐมนตรี และกรมพัฒนาที่ดินยังไม่ได้ดำเนินการขีดเขตที่ได้จำแนกให้เป็นเขตป่าไม้การตามมติคณะรัฐมนตรีลงในระวางรูปถ่ายทางอากาศเพื่อออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ประกอบกับที่ดินตามหลักฐาน น.ส. ๓ ก. ดังกล่าว ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลไทรโยค อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งออกโดยใช้หลักฐาน ส.ค. ๑ เลขที่ ๓๒ เลขที่ ๑๓๓ เลขที่ ๑๔๕ และเลขที่ ๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลลุ่มสุม อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการออก น.ส. ๓ ก. ผิดตำบลหมู่บ้าน ไม่ตรงตามตำแหน่งที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้พิจารณาแล้ว จึงได้มีคำสั่งที่ ๒๒๕๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๕ เพิกถอน เลขที่ ๙๐ เลขที่ ๙๑ เลขที่ ๙๒ และเลขที่ ๙๕ ตำบลไทรโยค อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงข้างต้นแล้ว กรณีจึงฟังเป็นที่ยุติว่า การออก น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๙๐ เลขที่ ๙๑ เลขที่ ๙๒ และเลขที่ ๙๕ ตำบลไทรโยค อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี มิได้ดำเนินการตรวจพิสูจน์ที่ดินตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๓ เป็นการออก น.ส. ๓ ก. ไม่ตรงกับตำแหน่งที่ดิน จึงเป็นการออกหนังสือรับรอง

การทำประโยชน์โดยตลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีคำสั่งที่ ๒๒๕๔/๒๕๔๕ เพิกถอน น.ส. ๓ ก. ดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจเพิกถอนหรือแก้ไขเอกสารสิทธิ ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการสงวนและรักษาไว้ซึ่งสาธารณสมบัติของแผ่นดินอันเป็นสาธารณประโยชน์ของประชาชนทุกคน มิได้เป็นการใช้อำนาจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด คำสั่งดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย และไม่อาจถือได้ว่าเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และศาลได้วินิจฉัยต่อไปว่า การออก น.ส. ๓ ก. ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีข้างต้น เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ ซึ่งศาลเห็นว่าตามข้อ ๑๐ (๓) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดว่า ถ้าปรากฏว่าที่ดินนั้นตั้งอยู่ในตำบลที่มีป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ พื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์ป่า พื้นที่ห้ามล่าสัตว์ป่า หรือพื้นที่ที่ได้จำแนกให้เป็นเขตป่าไม้อาจารตามมติคณะรัฐมนตรีและกรมป่าไม้หรือกรมพัฒนาที่ดินยังไม่ได้ขีดเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า หรือเขตที่ได้จำแนกให้เป็นเขตป่าไม้อาจารตามมติคณะรัฐมนตรีลงในระวางรูปถ่ายทางอากาศเพื่อการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือกรณีที่ดินนั้นได้ขีดเขตแล้ว แต่ที่ดินที่ขออนุญาตออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์มีอาณาเขตติดต่อกับเกี่ยวหรืออยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า หรือเขตที่ได้จำแนกให้เป็นเขตป่าไม้อาจาร ตามมติคณะรัฐมนตรี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันออกไปตรวจพิสูจน์ที่ดินประกอบด้วยป่าไม้อำเภอ หรือผู้ที่ป่าไม้จังหวัดมอบหมายสำหรับท้องที่ที่ไม่มีป่าไม้อำเภอ เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอ ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง) และกรรมการอื่นตามที่สมควร เมื่อคณะกรรมการดังกล่าวได้ทำการตรวจพิสูจน์เสร็จแล้ว ให้เสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดว่าสมควรออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้ได้หรือไม่เพียงใด

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การออก น.ส. ๓ ก. ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว เกิดจากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ในการดำเนินการออก น.ส. ๓ ก. พินิจไม่ได้ตรวจสอบพิสูจน์ที่ดินตามกฎหมายฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) และได้ตรวจสอบหลักฐาน ส.ค. ๑ ว่าตรงตามข้อเท็จจริงหรือไม่ ทั้งนี้ ตามวิสัยและพฤติการณ์ของผู้มีหน้าที่ในการออกเอกสารสิทธิ ย่อมจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนด โดยต้องมีการตรวจสอบเอกสารสิทธิในบริเวณที่ขออนุญาตออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) และพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ ซึ่งเมื่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง และไม่ดำเนินการอย่างรอบคอบเคร่งครัด จนเป็นเหตุให้น.ส. ๓ ก. แปลงพิพาททั้งสี่แปลงออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจะต้องถูกเพิกถอนในที่สุด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ส ได้นำที่ดินแปลงพิพาทไปจำนองไว้กับธนาคาร ม (มหาชน) และมีการโอนหนี้จนมาถึงผู้ฟ้องคดี ย่อมเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องในมูลหนี้จำนองโดยสุจริตไม่อาจบังคับจำนองได้ความเสียหายของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผลโดยตรงจากการที่เจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการออกเอกสารสิทธิ กระทำการโดยฝ่าฝืนโดยไม่ปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบของทางราชการที่ได้รับมอบหมายการออก น.ส. ๓ ก. ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

สำหรับกรณีนาย ส ซึ่งเป็นผู้นำที่ดินแปลงพิพาทไปจำนองเป็นประกันไว้นั้น ศาลเห็นว่าตามขั้นตอนในการออก น.ส. ๓ ก. นาย ส ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินมีหน้าที่ต้องนำเอกสารหลักฐานต่างๆ ไปยื่นคำขอรังวัด และจะต้องชี้ตำแหน่งในระวางรูปถ่ายทางอากาศและลงนามรับรองให้ถ้อยคำในการรังวัดทั้งยังต้องรับเจ้าหน้าที่ไปทำการพิสูจน์ตรวจสอบและปักหลักเขต เมื่อการออกเอกสารสิทธิ น.ส. ๓ ก. ฉบับ

พิพาททั้งสี่แปลงออกโดยไม่ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมายและเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี นาย ส ซึ่งเป็นผู้มีส่วนร่วมในการออกเอกสารสิทธิ์ดังกล่าวจึงต้องร่วมรับผิดชอบในเหตุแห่งละเมิดนี้ด้วย ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การกระทำของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และนาย ส เป็นการร่วมกันกระทำโดยประมาทเลินเล่อทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย และถือเป็นกรณีที่บุคคลหลายคนก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นโดยร่วมกันทำละเมิดนั้น ชอบด้วยเหตุผลแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า นาย ส ไม่มีส่วนที่ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น ฟังไม่ขึ้น

ประการสุดท้ายศาลได้วินิจฉัยว่า เมื่อการออก น.ส.๓ ก. ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีสมควรได้รับค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ เพียงใด ศาลเห็นว่า คดีนี้นาย ส ได้นำที่ดินตาม น.ส.๓ ก. แปลงพิพาทไปจดทะเบียนจำนองเพิ่มหลักทรัพย์เป็นประกันโดยไม่เพิ่มวงเงิน และยังได้นำที่ดินดังกล่าวไปจดทะเบียนจำนองเพิ่มหลักทรัพย์เป็นประกันลำดับสองโดยไม่เพิ่มวงเงินกับ ธนาคาร ม ซึ่งต่อมาได้ออกลิขสิทธิ์ร้องทั้งปวงมายังผู้ฟ้องคดี โดยการที่ธนาคาร ม ได้ให้นาย ส นำที่ดินดังกล่าวมาจดทะเบียนจำนองข้างต้น ก็ย่อมมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดบุริมสิทธิ อันเป็นหลักประกันการชำระหนี้ให้เกิดความมั่นคงและลดภาระความเสี่ยงในทางธุรกิจโดยธนาคาร ผู้รับจำนองย่อมได้ดำเนินการตรวจสอบแล้ว และมีความเชื่อโดยสุจริตถึงความถูกต้องของ น.ส.๓ ก. อันเป็นเอกสารทางราชการ คดีนี้แม้จะเป็นการจดทะเบียนจำนองเพิ่มหลักทรัพย์เป็นประกันโดยไม่มีการเพิ่มวงเงิน แต่ในชั้นบังคับจำนอง ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ได้รับโอนสิทธิ์ดังกล่าว ย่อมสามารถบังคับจำนองอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นประกันทั้งหมดจนกว่าจะสามารถชำระหนี้ได้จนสิ้นเชิง เมื่อความปรากฏว่า ที่ดินตาม น.ส.๓ ก. แปลงพิพาททั้งสี่แปลงออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและต้องถูกเพิกถอนไป ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับโอนสิทธิ์ข้างต้นมา ย่อมได้รับความเสียหายเท่ากับจำนวนหนี้ที่ตราไว้เป็นประกันแต่ไม่เกินราคาของที่ดินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนในส่วนนี้ และเมื่อกรณีนี้เป็นการกระทำละเมิดอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อผู้ฟ้องคดีในผลแห่งการละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำไปในการปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อผู้ฟ้องคดี

สำหรับค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ฟ้องคดีสมควรได้รับนั้น ศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า น.ส.๓ ก. แปลงพิพาททั้งสี่แปลงออกในปี พ.ศ.๒๕๓๙ ต่อมานาย ส ได้นำที่ดินดังกล่าวไปจดทะเบียนจำนองเป็นประกันกับธนาคาร ม ในปี พ.ศ.๒๕๔๐ ซึ่งกรณีนี้ ยังไม่ปรากฏว่า ธนาคาร ม ผู้รับจำนองมีสิทธิบังคับจำนองได้ในขณะนั้น ต่อมา มีการโอนหนี้ให้แก่ธนาคาร ก และมีการโอนต่อจนกระทั่งถึงผู้ฟ้องคดี ซึ่งระหว่างนั้น ธนาคาร ก ได้ดำเนินการฟ้องร้องและขอบังคับจำนองที่ดินพิพาททั้ง ๔ แปลง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ธ. ๙๕๓/๘/๒๕๔๓ และที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ กค. ๒๖๓/๒๕๔๔ เห็นได้ว่า สิทธิในการบังคับจำนองของผู้ฟ้องคดีได้เกิดขึ้นนับแต่มีการฟ้องร้องเป็นคดีข้างต้น การกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงสมควรใช้ราคาที่ดิน ณ วันที่ผู้ฟ้องคดีมีอำนาจบังคับจำนองเป็นต้นไป คดีนี้ได้มีการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดินในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งอนุกรรมการจังหวัดกาญจนบุรีกำหนดและมีผลใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีการดำเนินคดีฟ้องร้องและบังคับจำนอง คือบัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดินในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งคณะอนุกรรมการประจำจังหวัด

กาญจนบุรีได้กำหนดไว้ และได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินแล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ตำบลไทรโยค อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี โดยในส่วนของดิน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๙๐ เนื้อที่ ๔๓ ไร่ ๒ งาน ๓๓ ตารางวา ราคาประเมินตารางวาละ ๒๕๐ บาท คิดเป็นเงิน ๔,๓๗๕,๒๕๐ บาท น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๙๑ เนื้อที่ ๔๕ ไร่ ๓ งาน ๗๕ ตารางวา ราคาประเมินตารางวาละ ๕๐ บาท คิดเป็นเงิน ๑,๓๑๘,๗๕๐ บาท น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๙๒ เนื้อที่ ๔๕ ไร่ ๓ งาน ๗๕ ตารางวา ราคาประเมินตารางวาละ ๕๐ บาท คิดเป็นเงิน ๑,๓๑๘,๗๕๐ บาท และ น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๙๕ เนื้อที่ ๕๖ ไร่ ๑ งาน ราคาประเมินตารางวาละ ๕๐ บาท คิดเป็นเงิน ๑,๑๒๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับทั้งสิ้น ๙,๓๒๐,๗๕๐ บาท อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ว่า ค่าสินไหมทดแทนสมควรใช้ราคา ณ วันที่เกิดความเสียหายนั้น ฟังขึ้น

คดีนี้เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าเหตุแห่งละเมิดนี้เกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ร่วมกันกับนาย ส จึงเป็นกรณีที่บุคคลหลายคนก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นโดยร่วมกันทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และนาย ส จึงต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีอย่างลูกหนี้ร่วม อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่ย่อมมีสิทธิที่จะเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้คนหนึ่งคนใดคนหนึ่งโดยสิ้นเชิงหรือแต่โดยส่วนก็ได้ ตามมาตรา ๒๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเกิดจากความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังนั้น จึงสมควรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นเป็นเงินจำนวน ๙,๓๒๐,๗๕๐ บาท สำหรับกรณีของนาย ส นั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ชำระเงินค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมมีสิทธิไล่เบี้ยจากนาย ส ต่อไปได้ ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงินจำนวน ๑,๔๙๙,๖๖๒.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามที่ส่วนของการชนะคดีเป็นเงินจำนวน ๓๒,๑๗๙ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีคำขออื่นนอกจากนี้ยกให้ และให้ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วนและพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชำระค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๙,๓๒๐,๗๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินจำนวนดังกล่าว นับตั้งแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด ทั้งสองศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

หมายเหตุ

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดได้วางหลักไว้ว่า การออก น.ส. ๓ ก. ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเกิดจากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ในการดำเนินการออก น.ส. ๓ ก. พิกพาไม่ได้ตรวจสอบพิสูจน์ที่ดินตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)ฯ และได้ตรวจสอบหลักฐาน ส.ค. ๑ ว่าตรงตามข้อเท็จจริงหรือไม่ ซึ่งตามวิสัยและพฤติการณ์ของผู้มีหน้าที่ในการออกเอกสารสิทธิย่อมจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนด โดยต้องมีการตรวจสอบเอกสารสิทธิในบริเวณที่ขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) และพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ซึ่งเมื่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง และไม่ดำเนินการอย่างรอบคอบเคร่งครัด จนเป็นเหตุให้ น.ส. ๓ ก. แปลงพิพาททั้งสี่แปลงออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจนต้องถูกเพิกถอนในที่สุด ความเสียหายเกิดจากความบกพร่องต่อหน้าที่หรือเกิด

จากการประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดี แม้ว่าคดีนี้จะเป็นกรณีหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อผู้ฟ้องคดีในผลแห่งการละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำให้ไปในการปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ในการดำเนินการออก น.ส. ๓ ก. ก็ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี หลังจากหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อผู้ฟ้องคดีในผลแห่งการละเมิดแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และกระทรวงการคลังเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ก็ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา แต่มีข้อสังเกตว่ากรณีนี้ศาลน่าจะกำหนดสัดส่วนในการรับผิดชอบของนาย ส ให้ชัดเจน ไม่ใช่ให้หน่วยงานของรัฐรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้วต้องไปฟ้องไล่เบี้ยเอาจากนาย ส อีก เพื่อป้องกันการโต้แย้งในการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา

ย่อคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ.๑๓๓/๒๕๕๓

- อ้างถึง คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๕๓/
- ผู้ฟ้องคดี นาง ส
- ผู้ถูกฟ้องคดี กรมที่ดิน ที่ ๑
อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๒
กรมบังคับคดี ที่ ๓
อธิบดีกรมบังคับคดี ที่ ๔
สำนักงานบังคับคดีจังหวัดกาญจนบุรี ที่ ๕
หัวหน้าสำนักงานบังคับคดีจังหวัดกาญจนบุรี ที่ ๖
- เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)
- กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง
 - พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๕)
 - พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓))
- คำวินิจฉัยของศาล

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ประมูลซื้อที่ดินเดิมตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ ตำบลวังศาลา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เนื้อที่ประมาณ ๑๐ ไร่ ๒ งาน ๘๖ ตารางวา จากการขายทอดตลาดของสำนักงานบังคับคดีจังหวัดกาญจนบุรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในราคา ๓๓๐,๐๐๐ บาท โดยได้วางเงินมัดจำในวันดังกล่าวจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลืออีก ๒๘๐,๐๐๐ บาท ชำระเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์

ที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นของผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ เสียค่าธรรมเนียมจดทะเบียนขายเป็นเงิน ๘,๕๗๒ บาท ค่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นเงิน ๑๐,๗๑๕ บาท และค่าคำขอ ๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๒๙๒ บาท ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอรังวัดสอบเขตที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ เสียค่ามัดจำรังวัดเป็นเงิน ๒,๘๗๐ บาท ผลการรังวัดปรากฏว่าทับซ้อนกับที่ดินตาม น.ส.๓ เลขที่ ๔๕๖/๓๗/๙ ของนาย ท และ น.ส.๓ เลขที่ ๔๕๗/๓๗/๙ ของนาง ส อธิบดีกรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งที่ ๒๙๖๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และต่อมาได้มีคำสั่งที่ ๘๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๐ เพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของอธิบดีกรมที่ดินผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๘๙๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๐ เพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ หากไม่สามารถเพิกถอนได้ ให้กรมที่ดินผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และกรมบังคับคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ร่วมกันชดเชยเงินจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงวันฟ้องคดี เป็นเงิน ๕๒,๑๔๔.๔๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๘๒,๑๔๔.๔๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ มาโดยการซื้อจากการขายทอดตลาดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในราคา ๓๓๐,๐๐๐ บาท และได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์จากธนาคาร ก เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ ภายหลังจากการจดทะเบียน ธนาคาร ก ทราบว่าโฉนดที่ดินแปลงดังกล่าวได้ออกทับที่ดินตาม น.ส.๓ เลขที่ ๔๕๖/๓๗/๙ และ น.ส.๓ เลขที่ ๔๕๗/๓๗/๙ จึงขอให้สำนักงานที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี ส่วนแยกท่าม่วง ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับการออกเอกสารสิทธิ์ ในขณะที่เดียวกันผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอรังวัดสอบเขตที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ ผลการรังวัดปรากฏว่าทับที่ดินตามหลักฐาน น.ส.๓ เลขที่ ๔๕๖/๓๗/๙ และ น.ส.๓ เลขที่ ๔๕๗/๓๗/๙ เมื่อโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ ออกตามหลักฐาน น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๕ โดยวิธีการเปลี่ยน น.ส.๓ ก เป็นโฉนดที่ดินตามมาตรา ๕๔ ตรี แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และนาย ป ผู้ขอออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๕ ยอมรับว่าที่ดินที่ขอออกเดิมเป็นที่ดินมีหลักฐาน น.ส.๓ เลขที่ ๔๕๗/๓๗/๙ ของนาง ส มารดาอยู่แล้ว แต่ น.ส.๓ ฉบับดังกล่าวสูญหาย จึงได้นำรังวัดออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๕ แทน หลังจากนั้น จึงได้นำ น.ส.๓. เลขที่ ๒๔๕ ไปเปลี่ยนเป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ และได้จำนองที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ ไว้กับ ธนาคาร ก ต่อมา ศาลจังหวัดกาญจนบุรีได้ยึดที่ดินขายทอดตลาดโดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประมูลซื้อได้และได้จดทะเบียนรับโอนไปแล้วนั้น ศาลเห็นว่า การยึดและขายทอดตลาดที่ดินแปลงพิพาทเป็นผลมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออก น.ส.๓ ก. ในที่ดินพิพาทและภายหลังได้เปลี่ยนเป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ เมื่อผู้ฟ้องคดีซื้อที่ดินแปลงพิพาทจากการขายทอดตลาดได้ พนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีได้แจ้งว่าที่ดินแปลงพิพาทมีการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตว่าที่ดินแปลงพิพาทเป็นที่ดินของผู้มีชื่อโฉนดที่ดิน จึงได้เข้าซื้อและจดทะเบียนรับโอน เมื่อโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ ถูกเพิกถอน จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กระทำการละเมิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายต่อผู้ฟ้องคดี และต้องรับผิดชอบในเงินค่าที่ดินที่ได้ชำระจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท แต่เนื่องจากในระหว่างการพิจารณาคดี ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าที่ดินแล้วเป็นจำนวน ๒๙๓,๐๔๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินค่าที่ดินส่วนที่เหลืออีกจำนวน ๓๖,๙๖๐ บาท อีกทั้งผู้ฟ้องคดีขอที่จะได้รับการชดเชยค่าเสียหายในส่วนของดอกเบี้ยของต้นเงินจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ชำระเงินค่าที่ดิน

ในวันจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงวันฟ้องคดี ซึ่งดอกเบี้ยในมูลละเมิดนั้น ถือได้ว่าลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด และหนี้เงินนั้นให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัด ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๒๐๖ ประกอบมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๓๓๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดีเป็นเงิน ๕๐,๗๒๐.๕๔ บาท ซึ่งศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามศาลปกครองชั้นต้นที่พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินค่าที่ดิน ส่วนที่เหลือจำนวน ๓๖,๙๖๐ บาท และดอกเบี้ยของค่าที่ดินจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๕๐,๗๒๐.๕๔ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุดและ คำนวณค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีจำนวน ๙,๕๑๖.๙๑ บาท ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

หมายเหตุ

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดได้วางหลักไว้ว่า การยึดและขายทอดตลาดที่ดินแปลงพิพาท เป็นผลมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออก น.ส.๓ ก. ในที่ดินพิพาทและภายหลังได้เปลี่ยนเป็น โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๕๔๔ ซึ่งผู้ซื้อออก น.ส.๓ ก. แปลงพิพาท ยอมรับว่าที่ดินที่ซื้อออกเดิมเป็นที่ดิน มีหลักฐาน น.ส.๓ เลขที่ ๔๕๓/๓๓/๙ ของนาง ส มารดาอยู่แล้ว แต่ น.ส.๓ ฉบับดังกล่าวสูญหาย จึงได้นำรังวัดออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๕ แทน เมื่อผู้ฟ้องคดีซื้อที่ดินแปลงพิพาทจากการขาย ทอดตลาดได้ พนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีได้แจ้งว่าที่ดินแปลงพิพาทมีการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีเชื่อ โดยสุจริตว่าที่ดินแปลงพิพาทเป็นที่ดินของผู้มีชื่อโฉนดที่ดินจึงได้เข้าซื้อและจดทะเบียนรับโอน อันเป็น เหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายเป็นจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นการกระทำโดยปราศจาก ความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นในการตรวจสอบสภาพและแจ้งสถานะของ ที่ดินดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบได้ แต่หาได้ใช้เพียงพอไม่พฤติการณ์ดังกล่าวถือได้ว่าพนักงาน เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำการโดยประมาทเลินเล่อในการจดทะเบียน หน่วยงานของรัฐ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวสังกัดอยู่ต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี แล้วมา ไล่เบี้ยเอาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิด หากพิสูจน์ได้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ได้กระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่ว่าผู้ต้องรับผิดชอบยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ หาก ถึงแก่กรรมไปแล้ว ทายาทของผู้ต้องรับผิดชอบก็ยังคงต้องรับผิดชอบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ท้ายสุดนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการท่านต้องมีความใส่ใจ รับผิดชอบและมีความรอบคอบในการทำงาน ก็จะช่วยป้องกันมิให้เกิดความผิดพลาดที่อาจนำมาสู่ การชดเชยค่าเสียหายโดยไม่ได้ตั้งใจได้

พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีครับ

ความหวังที่ต่อคนอื่น

ท่านจงมี “ความหวังที่ต่อผู้อื่น”

และทำหน้าที่ผู้ให้ ผู้แบกรับ เช่นเดียวกับ “สะพาน”

หน้าที่ของมันคือ ทำให้ผู้คนเดินผ่านไปได้อย่างปลอดภัย

แม้จะไม่มีอะไรที่มันได้รับ นอกจากการเหยียบย่ำ ก็ตาม

เพราะสิ่งนั้น มันคือเครื่องหมาย...

ของ “หัวใจที่บริสุทธิ์” และเต็มไปด้วย “ความอ่อนโยน”

ข้อมูล : คำคม สอนใจคน เข้าถึงได้จาก <http://board.goldensoft.co.th/Zone4/viewthreadphp?tid=332538>

ขอบคุณภาพ : <http://www.studysquares.com>

วันเยาวชนแห่งชาติ กับรวงข้าวเก้ารวง ๒๐ กันยายน

สืบเนื่องมาจากคำประกาศขององค์การสหประชาชาติ กำหนดให้ปีพุทธศักราช ๒๕๒๘ เป็นปีเยาวชนสากล และขอให้ประเทศสมาชิกร่วมเฉลิมฉลองปีเยาวชนสากลภายใต้คำขวัญ “Participation Development and Peace”

สำหรับประเทศไทย คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดให้วันที่ ๒๐ กันยายนของทุกปีเป็นวันเยาวชนแห่งชาติ โดยถือว่าเป็นวันที่เป็นสิริมงคลอย่างหนึ่ง เนื่องจากเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของพระมหากษัตริย์ในพระบรมราชจักรีวงศ์สองพระองค์ คือ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ และ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล รัชกาลที่ ๘ ซึ่งทั้งสองพระองค์ได้เสด็จขึ้นเถลิงถวัลย์ราชสมบัติในขณะที่ยังทรงพระเยาว์ จึงถือได้ว่าเป็นวันสิริมงคลที่เยาวชนควรสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของล้นเกล้าทั้งสองพระองค์ เยาวชนจึงควรกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองและประพฤติตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติเฉกเช่นยุวกษัตริย์ทั้งสองพระองค์

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ

พระบาทสมเด็จพระอานันทมหิดลฯ

เรามีวันเด็กแห่งชาติโดยถือวันเสาร์ที่สองของเดือนมกราคมของทุกปี แต่ที่มุ่งเป็นเยาวชนโดยเริ่มในปีเยาวชนสากลนั้น เนื่องจากความหมายสากลของเยาวชน หมายถึงคนในวัยหนุ่มสาว คือ ผู้มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๕ ปี ในขณะที่เด็กมักจะหมายถึงผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี

คำขวัญวันเยาวชนแห่งชาติ

องค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้ปี ๒๕๒๘ เป็นปีเยาวชนสากล โดยใช้คำขวัญ “Participation, Development and Peace” ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้วันที่ ๒๐ กันยายนของทุกปีเป็นวันเยาวชนแห่งชาติ และมอบคำขวัญที่ถอดความเป็นภาษาไทยว่า “ร่วมแรงแข่งขัน ช่วยกันพัฒนา ฝ่าฟันสันติ” ซึ่งมีความหมายละเอียดลึกซึ้งต่อเยาวชนทุกคน สามารถยึดถือและนำไปปฏิบัติดังนี้

ร่วมแรงแข่งขัน (Participation)

การยอมรับในศักยภาพของแต่ละบุคคล ที่จะสามารถวินิจฉัยและตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง และตระหนักว่าตนมีโอกาส ได้ใช้โอกาสและพึงพอใจที่ได้ใช้โอกาสด้วยตนเองอย่างเกิดคุณค่าโดยไม่ตกเป็นเครื่องมือของผู้ใด การที่เยาวชนสามารถมีส่วนร่วมและมีบทบาทต่อชาติบ้านเมืองได้อย่างเต็มที่มีนั้น เป็นความสำเร็จของสังคมและประเทศชาติที่สำคัญ

ช่วยกันพัฒนา (Development)

การพัฒนานั้นมองได้ ๒ มิติ มิติหนึ่งคือ การพัฒนาตนเองของแต่ละบุคคล และอีกมิติหนึ่งคือ การพัฒนาสังคมและประเทศชาติ หากบุคคลพัฒนาตนเองได้ดีก็จะเป็นกำลังสำคัญ และมีคุณค่าต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ขณะเดียวกัน การพัฒนาสังคมและประเทศชาติก็จะเป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาของบุคคลด้วย กระบวนการพัฒนา ๒ ส่วนนี้ จึงมีความต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน และในสภาวะปัจจุบัน ความร่วมมือในระดับนานาชาติ จะมีผลอย่างสำคัญยิ่งต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ

ไม่หาสันติ (Peace)

สันติภาพเป็นหลักการพื้นฐานของชีวิต ความต้องการสันติภาพ เป็นความต้องการของสากลโลก ซึ่งทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกันเพื่อให้เกิดสันติภาพและดำรงคงไว้ คนหนุ่มสาวจึงต้องร่วมมือกันในเรื่องนี้ ผลักดันให้เกิดมาตรการที่จะสร้างความเชื่อมั่นในวิถีการพัฒนาด้วยสันติ และสร้างสำนึกสันติภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝังสั่งสอนเยาวชนให้รู้จักเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิมนุษยชน มีความอดกลั้น ความเป็นประชาธิปไตย และเสรีภาพพื้นฐาน

สัญลักษณ์

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓/ สำนักเยาวชนแห่งชาติ ได้เสนอต่อคณะกรรมการบริหารและประสานงานเยาวชนแห่งชาติว่า เพื่อประสิทธิภาพและความมั่นคงในการดำเนินงานเยาวชนแห่งชาติ สมควรที่ขอรับพระราชทาน “เครื่องหมายเยาวชนแห่งชาติ” เพื่อเป็นสัญลักษณ์ผูกพันพลังน้ำใจ และเป็นเครื่องยึดมั่นสัการบูชาาร่วมกันของบรรดาเยาวชน กลุ่มเยาวชน และหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับเยาวชน จึงได้เสนอขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อนำความกราบบังคมทูลทูลพระบาทสมเด็จพระบาท ซึ่งสำนักพระราชเลขาธิการได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทูลพระบาทสมเด็จพระบาท แล้วไม่ทรงขัดข้อง จึงมีพระบรมราชานุญาตให้นำพระมหาพิชัยมงกุฎประดับบนส่วนยอดเครื่องหมายเยาวชนแห่งชาติ รูปลักษณะของเครื่องหมายนี้เป็นรูปโล่สีธงชาติ มีอักษรคำว่า “เยาวชน” สีขาวอยู่ในวงกลมพื้นสีเขียว เบื้องบนเป็นรูปพระมหาพิชัยมงกุฎ มีรัศมีอุณาโลม เบื้องล่างมีอักษรสีแดงว่า พลัง พัฒนา ชาติ รongรับด้วยรวงข้าว ๙ รวง แยกอยู่ทางด้านขวา ๕ รวง ด้านซ้าย ๔ รวง ซึ่งสัญลักษณ์ต่างๆ เหล่านี้อธิบายได้ดังนี้คือ

๑. พระมหาพิชัยมงกุฎ เป็นเครื่องหมายแทนองค์พระมหากษัตริย์ องค์ประมุขสูงสุดของประเทศ ซึ่งเป็นที่เคารพ สักการะ และเป็นจุดรวมน้ำใจของคนทั้งประเทศ

๒. รัศมีที่พระมหาพิชัยมงกุฎ หมายถึง พระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งหมายความว่า เยาวชนไทยนั้นอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือได้รับพระบารมีปกเกล้าฯ

๓. อุณาโลม หมายถึง หว่างพระขนงของพระพุทธเจ้า ใช้เป็นเครื่องหมายแทนศาสนา

๔. อักษรเยาวชนสีขาวในพื้นวงกลมสีเขียวรูปโล่สีธงชาติ หมายถึง พลังอันบริสุทธิ์แห่งความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเยาวชนไทย อันจะนำไปสู่ความสำเร็จ การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาการกสิกรรม อันเป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๕. อักษรว่า พลัง พัฒนา ชาติ เป็นคำขวัญ เพื่อเตือนใจเยาวชนให้ตระหนักว่า พวกเขานั้นมีพลังบริสุทธิ์อันหนักแน่น จริงจัง ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้มากในการช่วยพัฒนาประเทศชาติ

๖. รวงข้าวทั้ง ๙ รวง มีความหมายถึง เป้าหมายในการพัฒนาเยาวชนทั้ง ๙ ประการ ตามนโยบายเยาวชนแห่งชาติ โดยที่รวงข้าวหมายถึง ความเติบโตของงาน ฉะนั้น คุณลักษณะ ๙ ประการที่จะปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวเยาวชน จึงเปรียบเสมือนคุณสมบัติที่จะออกงามขึ้นตามตัวเยาวชน

ข้อมูล : ๑๐๘ พรรณไม้ไทย เรื่อง ๒๐ กันยายน วันเยาวชนแห่งชาติ กับรวงข้าวเก้ารวง
เข้าถึงได้จากhttp://www.panmai.com/Calendar/Sep_20.shtml

๒๓ ตุลาคม วันปิยมหาราช

กราบแทบบาทพระองค์ผู้ทรงยศ
นามปรากฏทั่วแดนสยาม
พระองค์ทรงเลื่องชื่อระบือนาม
ยี่สิบสามตุลาข้ากราบกราน

พระมหากษัตริย์องค์อันยิ่งใหญ่ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ คือ การประกาศเลิกทาส ทำให้ปวงชนชาวไทยได้เป็นไทมาจวบจนทุกวันนี้

ในรัชสมัยของพระองค์ สยามประเทศได้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สร้างความวัฒนาให้กับชาติเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็น การไฟฟ้า การไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ ฯลฯ ด้วยพระราชกรณียกิจที่ยิ่งความผาสุก ให้เกิดแก่ประชาชน ทวยราษฎร์ทั้งปวงจึงน้อมใจแสดงความจงรักภักดี ด้วยการถวายพระนามว่า “พระปิยมหาราช” หรือพระพุทธเจ้าหลวง

“และกำหนดให้ทุกวันที่ ๒๓ ตุลาคม เป็น วันปิยมหาราช”

● ความเป็นมาของวันปิยมหาราช

เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ ได้เกิดเหตุการณ์ที่สร้างความเศร้าโศกให้กับประเทศไทย ครั้งใหญ่หลวง เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ทรงประชวรเสด็จสวรรคต ณ พระที่นั่งอัมพรสถานพระราชวังดุสิต เนื่องด้วยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็น กษัตริย์ที่เป็นที่เคารพรักของทวยราษฎร์ ทรงมีพระมหากษัตริย์คุณอเนกประการ ทั้งในการปกครองบ้านเมือง และพระราชทานความร่มเย็นเป็นสุขแก่ชนทุกหมู่เหล่า

ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ทางราชการ ได้ประกาศให้วันที่ ๒๓ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นวันที่ระลึกสำคัญของชาติเรียกว่า “วันปิยมหาราช” และกำหนดให้เป็นวันหยุดราชการ

เจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยซึ่งต่อมาเป็น “กรุงเทพมหานคร” ร่วมด้วยกระทรวงวัง ซึ่งต่อมาเป็น “สำนักพระราชวัง” ได้จัดตกแต่งพระบรมราชานุสาวรีย์ ตั้งราชวัติฉัตร ๕ ชั้น ประดับโคมไฟ ทอดเครื่องราชสักการะที่หน้าพระบรมราชานุสาวรีย์ตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน

พระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศล วันปิยมหาราชครั้งแรก เกิดขึ้นถัดจากปีที่ได้ถวาย พระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลทักษิณานุปทานถวายแล้วเสด็จฯ ไปถวายพวงมาลา ทรงจุดธูปเทียนเครื่องราช สักการะที่พระบรมราชานุสาวรีย์

พระบรมรูปทรงม้านี้ หล่อด้วยโลหะชนิดทองบรอนซ์ พระองค์ใหญ่กว่าขนาดจริงเล็กน้อย ประดิษฐานบนแท่นหินอ่อนอันเป็นแท่นรองสูงประมาณ ๖ เมตร กว้าง ๒ เมตรครึ่ง ยาว ๕ เมตร ห่างจากฐานของแท่นออกมามีรั้วเตี้ยๆ ลักษณะเป็นสายโซ่ซึ่งระหว่างเสาล้อมรอบกว้าง ๙ เมตร ยาว ๑๑ เมตร ที่แท่นด้านหน้ามีคำจารึกบนแผ่นโลหะติดประดับสรรพคุณเสริญว่า “คำจารึกฐานองค์พระบรมรูปทรงม้า ศุภมัสดุ พระพุทธศาสนากาลล่วงแล้ว ๒๔๕๑ พรรษา จำเดิมแต่ พระมหาจักรีบรมราชวงศ์ ได้ประดิษฐาน แลดำรงกรุงเทพมหานคร อมรรัตนโกสินทร์ มหินทรายุธยาเป็น ปีที่ ๑๒๗ โดยนิมิต”

สำหรับแบบรูปของพระบรมราชานุสาวรีย์ฯ ได้จ้างช่างหล่อชาวฝรั่งเศส แห่งบริษัทซุซ เซอร์เฟรส ฟองเดอร์ เป็นผู้หล่อ ณ กรุงปารีส เลียนแบบพระบรมรูปทรงม้าของพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ที่ประดิษฐานอยู่หน้าพระราชวังแวร์ซายส์ ในประเทศฝรั่งเศส เมื่อคราวที่พระบาทสมเด็จพระปิยมหาราช รัชกาลที่ ๕ เสด็จประพาสยุโรปครั้งที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๔๕๐ พระองค์ได้เสด็จประทับให้ช่างปั้นพระบรมรูป เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ศกนั้นพระบรมรูปเสร็จเรียบร้อยแล้ว และส่งเข้ามายังกรุงรัตนโกสินทร์ในทางเรือ

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๑ โปรดให้ประดิษฐานไว้ ณ พระลานหน้าพระราชวังดุสิต ระหว่างพระราชวังสวนอัมพรกับสนามเสือป่า ทางทิศตะวันออกของพระที่นั่งอนันตสมาคม ทรงประกอบพระราชพิธีเปิดพระบรมรูปนี้ ในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๑ ตรงกับวันพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษกครองราชสมบัติได้ ๔๐ ปี

เจ้าพนักงานได้อัญเชิญพระบรมรูปทรงม้าขึ้นประดิษฐานบนแท่นรองที่หน้าพระลานพระราชวังดุสิต ที่ประจักษ์อยู่ในปัจจุบันนี้ โดยพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสุนทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ขณะดำรงพระราชอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงอ่านคำถวายพระพรชัยมงคล เสร็จแล้ว จึงน้อมเกล้าฯ ถวายพระบรมรูปทรงม้ากราบบังคมทูลอัญเชิญให้พระบาทสมเด็จพระปิยมหาราช พระราชบิดาให้ทรงเปิดผ้าคลุมพระบรมราชานุสาวรีย์เป็นปฐมฤกษ์ เพื่อประกาศเกียรติคุณในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ให้สถิตสถาพรปรากฏสืบไปชั่วกาลนาน

● กิจกรรมในวันปิยมหาราช

๒๘ วันสำคัญที่ควรรู้

ในวันที่ ๒๓ ตุลาคม ของทุกปี หน่วยงานต่างๆ ทั้งราชการและภาคเอกชน นักเรียน-นิสิต นักศึกษา รวมทั้งประชาชนจะมาวางพวงมาลาดอกไม้สักการะ และถวายบังคมที่พระบรมรูปทรงม้า เพื่อเป็นการรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และทำบุญตักบาตร อุทิศเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นอกจากนี้ในหน่วยงาน และโรงเรียน มหาวิทยาลัย จะจัดนิทรรศการเผยแพร่พระราชประวัติ และพระราชกรณียกิจในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว อันเป็นการประกาศเกียรติคุณให้ไพศาลสืบไป

● รำลึกพระพุทธเจ้าหลวง กับ วัด-วัง ในรัชกาลที่ ๕

พระที่นั่งอนันตสมาคม

“พระราชวังดุสิต” เป็นหนึ่งในพระราชวังสำคัญที่สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๕ เพื่อเป็นที่เสด็จประทับชั่วคราว เนื่องจากภายในพระบรมมหาราชวัง ซึ่งเป็นพระราชนิเวศน์ที่ประทับนั้น ประกอบด้วยสิ่งปลูกสร้างที่อยู่กันอย่างแออัด ปิดทึบทางลม ทำให้ที่ประทับร้อนจัด พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตลอดทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ทรงพระประชวรกันเสมอ ต่อมาจึงสร้างขึ้นเพื่อเป็นพระราชวังที่ประทับถาวรจนตลอดรัชกาล

นอกจากนี้รัชกาลที่ ๕ ทรงมีพระราชดำริโปรดให้สร้างพระที่นั่งต่างๆ ขึ้นเพิ่มเติม เพื่อใช้ประกอบพระราชพิธีได้เช่นเดียวกับพระบรมมหาราชวังภายในพระราชวังดุสิต ประกอบด้วยพระที่นั่งที่สำคัญ อาทิ “พระที่นั่งอนันตสมาคม” เป็นสถาปัตยกรรมแบบนีโอเรอเนสซองส์ และนีโอคลาสสิก พระที่นั่งตกแต่งด้วยหินอ่อนจากอิตาลี มีจุดเด่นที่หลังคาโดมคลาสสิกของโรมอยู่ตรงกลาง และมีโดมเล็กๆ โดยรอบพระที่นั่งอนันตสมาคมนี้จัดได้ว่าเป็นรัฐสภาแห่งแรกของประเทศไทย

“พระที่นั่งอัมพรสถาน” เป็นพระที่นั่งที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคต สำหรับ “พระที่นั่งอภิเชษฐดุสิต” ซึ่งสร้างด้วยไม้เป็นส่วนใหญ่ มีลวดลายฉลุ ประดับกระจกสี และลวดลายปูนปั้นที่หน้าบัน จึงทำให้พระที่นั่งองค์นี้งดงามมาก

พระที่นั่งวิมานเมฆ ในพระราชวังดุสิต

อีกหนึ่งพระที่นั่งสำคัญในพระราชวังดุสิต คือ “พระที่นั่งวิมานเมฆ” โดยโปรดเกล้าฯ ให้รื้อพระที่นั่งมณฑลรัตนโรจน์ ที่โปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นที่เกาะสีชังมาสร้างในพระราชวังดุสิตแทน หลังแล้วเสร็จถือเป็นพระที่นั่งที่สร้างด้วยไม้สักทองที่ใหญ่ที่สุดในโลก และเป็นพระที่นั่งถาวรองค์แรกในพระราชวังดุสิต

จากพระราชวังดุสิตที่ประทับถาวรจนตลอดรัชกาล มารู้อีกกับ “พระราชวังฤดูร้อนในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” ที่เกาะสีชัง จ.ชลบุรี พระองค์ได้โปรดเกล้าฯ ให้สร้าง “อาคารอาศรัยสฐาน” ขึ้น ๓ หลัง ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๓๕ พระองค์เสด็จแปรพระราชฐานมายังเกาะสีชัง ซึ่งในขณะนั้นพระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรี พระวรราชเทวีทรงพระครรภ์ใกล้มีพระประสูติการ ดังนั้น พระองค์จึงทรงสร้างพระราชฐานขึ้น และพระราชทานนามว่า “พระจุฑาธุชราชฐาน” ตามพระนาม แต่หลังจากเหตุการณ์ ร.ศ. ๑๑๒ การก่อสร้างทั้งหมดก็ได้ชะงักลง ก็ถือเป็นการสิ้นสุดการเป็นเขตพระราชฐานนับแต่นั้นมา

สำหรับอีกหนึ่งพระราชวังในรัชกาลที่ ๕ ก็คือ “พระราชวังบางปะอิน” จ.อยุธยา ซึ่งเป็นพระราชวังโบราณตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ก่อนจะถูกลบทิ้งร้างหลังการเสียกรุง

กระทั่งมาถึงในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้บูรณะพระราชวังบางปะอินขึ้นมาใหม่

หอวิทูรทัศน์ พระราชวังบางปะอิน

ในขณะที่ในรัชสมัยของรัชกาลที่ ๕ บางปะอินเป็นเกาะกลางน้ำมีความเงียบสงบ มีเส้นทางเดินเรือได้หลายทาง พระองค์จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระที่นั่งและสิ่งก่อสร้างต่างๆ ในพระราชวังบางปะอินเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นที่ประทับ รับรองพระราชอาคันตุกะและพระราชทานเลี้ยงในโอกาสต่างๆ

สำหรับสิ่งปลูกสร้างในพระราชวังบางปะอินในรัชสมัยรัชกาลที่ ๕ ที่เด่นๆ มีดังนี้ พระที่นั่งวโรภาสพิมาน สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่เสด็จออกว่าราชการและใช้เป็นที่ประทับ, สภาคารราชประยูร ปัจจุบันใช้เป็นที่แสดงนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับพระราชวังบางปะอิน

“หอวิทูรทัศน์” ใช้เป็นที่ทอดพระเนตรโขลงช้างป่า และภูมิประเทศโดยรอบพระราชวัง, อนุสาวรีย์สมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ สร้างขึ้นเพื่อระลึกถึงสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ ซึ่งสวรรคตในระหว่างการเสด็จแปรพระราชฐานมายังพระราชวังบางปะอิน, พระที่นั่งเวหาศน์จำรูญ เป็นพระที่นั่งองค์สุดท้ายที่สร้างขึ้นในรัชกาลที่ ๕ มีรูปแบบสถาปัตยกรรมจีนอันสวยงาม

ศิลปกรรมยุโรปที่วัดนิเวศธรรมประวัติราชวรวิหาร

จากพระราชวังในรัชสมัยรัชกาลที่ ๕ เปลี่ยนบรรยากาศมาเป็นวัดในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวกันบ้าง โดยตรงข้ามกับพระราชวังบางปะอิน หากข้ามกระเช้าไปจะเจอกับ “วัดนิเวศธรรมประวัติราชวรวิหาร” ซึ่งรัชกาลที่ ๕ โปรดฯ ให้สร้างขึ้น เพื่อทรงใช้เป็นสถานที่สำหรับบำเพ็ญพระราชกุศล เมื่อเสด็จฯ แปรพระราชฐานมาประทับที่พระราชวังบางปะอิน โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างเลียนแบบโบสถ์ฝรั่ง เป็นศิลปะแบบโกธิค

วัดเล่งฮกยี่

ส่วนอีกหนึ่งวัดที่มีชื่อเสียงก็คือ **“วัดเล่งฮกยี่”** จ.ฉะเชิงเทรา เป็นวัดจีนในพุทธศาสนาฝ่ายมหายานที่ขยายมาจากวัดเล่งเน่ยยี่ในกรุงเทพฯ สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๕ พ.ศ. ๒๔๔๙ เมื่อครั้งเสด็จประพาสมณฑลปรมาจีนบุรี เพื่อเปิดทางรถไฟสายกรุงเทพฯ-ฉะเชิงเทรา และได้ทรงพระราชทานนามวัดว่า **“วัดจีนประชาสโมสร”** โดยภายในวัดมีพระประธานที่ทำจากกระดาศ หรือที่เรียกว่าเปเปอ์มาเซ ๓ องค์ คือ พระอมิตพุทธเจ้า พระศรีศากยมุนี และพระไภษัชชคุรุฑฐเจ้า และ ๑๘ อรหันต์ ทั้งหมดนี้นำนมาจากเชียงใหม่ ประเทศจีน

ศิลปกรรมแบบฝรั่งเศสภายในอุโบสถวัดราชบพิธ

จากอยุธยาเข้ามาในกรุงเทพฯ เพื่อมาน้อมรำลึกถึงพระองค์ท่านรัชกาลที่ ๕ ที่ **“วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม”** เป็นวัดที่รัชกาลที่ ๕ โปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเป็นวัดแรก หลังจากเสด็จขึ้นครองราชย์ได้ ๑ ปี เพื่อให้เป็นวัดประจำรัชกาลตามโบราณราชประเพณี มีสิ่งปลูกสร้างหลักก็คือพระเจดีย์ทรงไทยที่ล้อมรอบด้วยพระระเบียงวงกลมที่เชื่อมต่อพระวิหารและพระอุโบสถไว้ด้วยกัน ผนังระเบียงประดับตกแต่งด้วยกระเบื้อง กระจก ที่นับว่าวิจิตรบรรจงอย่างมาก

ส่วนภายในพระอุโบสถเป็นงานศิลปกรรมแบบฝรั่งเศสคล้ายกับพระที่นั่งในพระราชวังแวร์ซายในฝรั่งเศส มีพระพุทธรูปองค์เป็นพระประธาน สร้างขึ้นโดยการหล่อทำเป็นพิธีกระโหลกทองทั้งองค์ ล้นเนื้อทอง ๑๘๐ บาท ซึ่งเป็นทองคำที่พระองค์ใช้แต่งเมื่อทรงพระเยาว์

ความสำคัญอีกส่วนหนึ่งของวัดราชบพิธ คือ ที่นี้เป็นสุสานหลวงส่วนพระองค์ของรัชกาลที่ ๕ ที่สร้างเจดีย์สถานอุทิศแด่พระมเหสี เจ้าจอมมารดา ตลอดจนเจ้าจอมทุกพระองค์สมัยรัตนโกสินทร์ นอกจากนี้วัดราชบพิธยังเป็นวัดประจำรัชกาลที่ ๕ อีกด้วย

วัดเบญจมบพิตร

ในขณะที่วัดเบญจมบพิตร อันสวยงามเป็นหนึ่งในสุดยอดสถาปัตยกรรมแห่งสยามประเทศนั้น หลายๆ คนมักจะเข้าใจผิดคิดว่าเป็นวัดประจำรัชกาลที่ ๕ แต่อันที่จริงวัดนี้เป็นวัดเก่าที่ภายหลังรัชกาลที่ ๔ ได้พระราชทานนามใหม่ว่า “วัดเบญจมบพิตร” อันหมายถึง วัดของเจ้านาย ๕ พระองค์ที่ทรงร่วมกันปฏิสังขรณ์วัดแห่งนี้ ก่อนที่รัชกาลที่ ๕ จะทรงทำพิธีสถาปนาวัดแห่งนี้ขึ้นใหม่ พร้อมกับพระราชทานนามว่า “วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม” อันหมายถึง วัดของพระเจ้าแผ่นดินรัชกาลที่ ๕

และนี่ก็คือวัด-วัง ในรัชกาลที่ ๕ อันโดดเด่น ที่นอกจากจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญที่มีความสวยงาม มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และมีความเกี่ยวข้องกับพระองค์ท่านให้พลนิกรชาวไทยได้น้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณแล้ว วัด-วัง เหล่านี้ยังเป็นมรดกสำคัญแห่งสยามประเทศที่มีคุณค่ายิ่ง

ข้อมูล : กระทรวงศึกษาธิการ เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/piya๒๕๕๓/piyahistory.html>
 รำลึกพระพุทธเจ้าหลวง กับ วัด-วัง ในรัชกาลที่ เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/Travel/ViewNews.aspx?NewsID=๙๕๓๐๐๐๑๔๓/๙๖๓>
กลอนโดย : peerada เข้าถึงได้จาก http://www.dmc.tv/pages/top_of_week

Good Morning Asean

ต่อเนื่องจากฉบับที่แล้ว ซึ่งได้แนะนำประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ (Republic of Singapore) เป็นประเทศที่แปด ในกลุ่มประเทศอาเซียน ในฉบับนี้ขอแนะนำประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศต่อไป คือ **ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย** รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ซึ่งประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซียเป็นหมู่เกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลก ประกอบด้วยเกาะต่างๆ ประมาณ 17,508 เกาะ ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ระหว่างคาบสมุทรอินโดจีนกับทวีปออสเตรเลีย และระหว่างมหาสมุทรอินเดียกับมหาสมุทรแปซิฟิก มีพรมแดนติดกับประเทศมาเลเซียบนเกาะบอร์เนียวหรือกาลีมันตัน (Kalimantan), ประเทศปาปัวนิวกินี บนเกาะนิวกินีหรืออีเรียน (Irian) และประเทศติมอร์-เลสเตบนเกาะติมอร์ (Timor) ในส่วนที่สอง จะกล่าวถึงกระบวนการลงทุนและนโยบายส่งเสริมการลงทุน ในประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อมาให้ความรู้เพิ่มเติม ในการศึกษาค้นคว้า และอ้างอิง

1. แนะนำประเทศสมาชิกอาเซียน

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย Republic of Indonesia

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

แผนที่ประเทศอินโดนีเซีย

1. ข้อมูลพื้นฐานสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia)

1.1 ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง : เป็นประเทศหมู่เกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อย กว่า 17,508 เกาะ รวมอยู่ในพื้นที่ 4 ส่วน คือ

- 1) หมู่เกาะซุนดาใหญ่ ประกอบด้วย เกาะชวา สุมาตรา บอร์เนียว และสุลาเวสี
- 2) หมู่เกาะซุนดาน้อย ประกอบด้วย เกาะเล็ก ๆ ที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกของเกาะชวา ได้แก่ เกาะบาหลิ ลอมบอก ซุมบาวา ซุมบา ฟลอเรส และติมอร์
- 3) หมู่เกาะมาลุก หรือหมู่เกาะเครื่องเทศ ตั้งอยู่ระหว่างสุลาเวสี กับอิเรียนจายา บนเกาะนิวกินี

4) อิเรียนจายา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของปาปัวนิวกินี ตั้งอยู่บนเส้นทางเชื่อมต่อ ระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย และเป็นสะพานเชื่อมระหว่างทวีปเอเชียกับออสเตรเลีย ทำให้สามารถควบคุมเส้นทางการติดต่อระหว่างทั้งสองมหาสมุทรโดยผ่านช่องแคบที่สำคัญ เช่น ช่องแคบมะละกา ช่องแคบซุนดา และช่องแคบลอมบอก ซึ่งเป็นเส้นทางขนส่งน้ำมันจากตะวันออกกลางมายังประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชีย

อาณาเขต : มีอาณาเขตรวม 2,830 กม. ติดต่อกับติมอร์เลสเต 228 กม. มาเลเซีย 1,782 กม. ปาปัวนิวกินี 820 กม.

พื้นที่ : 1,904,569 ตร.กม. (พื้นดิน 1,811,569 ตร.กม. และพื้นน้ำ 93,000 ตร.กม.)

การใช้ที่ดิน : เป็นพื้นที่เพาะปลูก 11.0% (ปลูกพืชยืนต้น 7.0% อื่นๆ 83.0%)

ภูมิประเทศ : เป็นหมู่เกาะ 17,508 เกาะ

ภูมิอากาศ : เขตร้อนชื้นแบบศูนย์สูตร มี 2 ฤดู คือ ฤดูแล้ง (พ.ค.-ต.ค.) และฤดูฝน (พ.ย.-เม.ย.)

เมืองหลวง : กรุงจาการ์ตา (Jakarta)

วันชาติ : 17 สิงหาคม

เมืองสำคัญ : อินโดนีเซียมีทั้งหมด 33 จังหวัด และเขตการปกครองอิสระ 2 แห่ง คือ อาเจะห์ และยอร์กจาการ์ตา และเมืองสำคัญได้แก่ สุราบายา บันดุง เมดาน บาหลิ

ทรัพยากรธรรมชาติ : น้ำมันปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ ได้แก่ ถ่านหิน นิกเกิล แมงกานีส อลูมิเนียม บอโรไซด์ ดีบุก ทองแดง เงิน ทองคำ และแร่เหล็ก ปุ๋ย ป่าไม้ ได้แก่ ไม้สัก ไม้จัน ไม้เต็ง ไม้ยาง ไม้มะฮอกกานี ต้นปาล์ม หวาย และไม้ไผ่ และผลิตภัณฑ์ประมง

ผลผลิตทางการเกษตร : ปาล์มน้ำมัน โกโก้ เครื่องเทศต่างๆ กาแฟ ชา ยาสูบ และยางพารา

เวลา : GMT +7 เวลาเท่าประเทศไทย

1.2 ประชากร (ปี 2553)

จำนวนประชากร : 245.6 ล้านคน (เกาะชวา 58 % เกาะสุมาตรา 21.1 % เกาะสุลาเวสี 7.1 % เกาะกาลิมันตัน 5.5 %)

อัตราการเพิ่มประชากร : 1.1 %

เชื้อชาติ : จาวา 40.6 % ซุนดา 15 % มาดู 3.3 % มินันัง 2.7 % อื่นๆ 29.9 %

ศาสนา : อิสลาม 86.1 % คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ 5.7 % คริสต์นิกายแคทอลิก 3.0 % ฮินดู 1.8 % และอื่นๆ 3.4 %

ภาษา : Bahasa Indonesia เป็นภาษาราชการ (ดัดแปลงมาจากภาษามลายู) อังกฤษ ดัตช์ และภาษาพื้นเมืองกว่า 583 ภาษา (ส่วนใหญ่พูดภาษาจาวา)

การรู้หนังสือ : อายุ 15 ปี ขึ้นไปอ่านออกเขียนได้ 90.4 %

1.3 การค้าระหว่างประเทศ

มูลค่าการส่งออก	: 157.78 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้าส่งออกสำคัญ	: น้ำมันและก๊าซ ไขมันและน้ำมัน เครื่องจักรไฟฟ้า ยาง ลินแร่ เครื่องจักรกล กระดาษ
ตลาดส่งออกสำคัญ	: ญี่ปุ่น (ร้อยละ 16.3) จีน (ร้อยละ 9.95) สหรัฐฯ (ร้อยละ 9.0) สิงคโปร์ (ร้อยละ 8.7) เกาหลีใต้ (ร้อยละ 7.9) อินเดีย (ร้อยละ 6.3) มาเลเซีย (ร้อยละ 5.9) ไต้หวัน (ร้อยละ 3.1) ไทย (ร้อยละ 2.9)
มูลค่าการนำเข้า	: 135.66 พันล้านเหรียญสหรัฐ
สินค้านำเข้าสำคัญ	: น้ำมันและก๊าซ เครื่องจักรกล เครื่องจักรไฟฟ้า เหล็กและเหล็กกล้า ยานยนต์ เคมีภัณฑ์ พลาสติก
แหล่งนำเข้าสำคัญ	: จีน (ร้อยละ 15.1) สิงคโปร์ (ร้อยละ 14.9) ญี่ปุ่น (ร้อยละ 12.5) สหรัฐฯ (ร้อยละ 6.9) มาเลเซีย (ร้อยละ 6.4) เกาหลีใต้ (ร้อยละ 5.7) ไทย (ร้อยละ 5.5)
สกุลเงิน	: รูเปียห์ (Indonesian Rupiah : IDR)
อัตราแลกเปลี่ยน	: 1,000 รูเปียห์/3.7636 บาท

2. การเมืองและสังคม

อินโดนีเซียเป็นประเทศประชาธิปไตยที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากอินเดียและสหรัฐฯ มีระบบการปกครองแบบสาธารณรัฐ โดยมีประธานาธิบดี เป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร ภายใต้รัฐธรรมนูญปี 2488 ซึ่งกำหนดให้ใช้หลักปรัชญาศีล เป็นหลักในการปกครองประเทศ ประกอบด้วย 1) การนับถือพระเจ้าองค์เดียว 2) การเป็นมนุษย์ที่เจริญและคงไว้ซึ่งความเที่ยงธรรม 3) ความเป็นเอกภาพ ของอินโดนีเซีย 4) ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน และ 5) ความยุติธรรมในสังคมชาวอินโดนีเซียทั้งหมด

● ประธานาธิบดี

มาจากการเลือกตั้งโดยตรงเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของอินโดนีเซีย (ที่ผ่านมาประธานาธิบดี มาจากการแต่งตั้งโดย MPR) ตามรัฐธรรมนูญระบุให้ประธานาธิบดีเป็นหัวหน้ารัฐบาลและเป็นผู้บัญชาการกองทัพบก ประธานาธิบดีอยู่ในตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่เกิน 2 สมัย (สมัยละ 5 ปี) ประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ทำหน้าที่บริหารประเทศโดยมีคณะรัฐมนตรีซึ่งมาจากการแต่งตั้งทำงานร่วมกัน ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน ดร. ซูซีโล บัมบัง ยูไดโยโน เป็นประธานาธิบดีอินโดนีเซียคนแรกที่ได้รับเลือกตั้งกลับเข้ามาทำงานเป็นสมัยที่ 2 มีนโยบายมุ่งเน้นการลดปัญหาการว่างงานและความยากจนภายในประเทศ ผลจากการเลือกตั้งที่ผ่านมาเมื่อปี 2552 พบว่า มีผู้มาลงคะแนนกว่า 171 ล้านคน จาก 33 จังหวัด จัดได้ว่าเป็นการเลือกตั้ง ที่มีความโปร่งใสและเป็นธรรมครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ การเลือกตั้งครั้งต่อไปจะมีขึ้นในปี 2557

● สภาที่ปรึกษาประชาชน (People's Consultative Assembly-MPR)

ทำหน้าที่รัฐสภาของอินโดนีเซีย มีจำนวนทั้งสิ้น 692 คน ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (People's Representative Council : DPR) จำนวน 560 คน และสภาผู้แทนระดับภูมิภาค (Regional Representatives Council : DPD) จำนวน 132 คน (จังหวัดละ 4 คน จาก 33 จังหวัด) ทั้งหมดมาจากการเลือกตั้งทุกๆ 5 ปี MPR ทำหน้าที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ การแต่งตั้งประธานาธิบดี/รองประธานาธิบดี และการถอดถอนประธานาธิบดี

● สภาผู้แทนราษฎร (House of People's Representatives–DPR)

ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 560 คน มาจากการเลือกตั้ง มีหน้าที่หลักในการออกกฎหมาย อนุมัติงบประมาณ และกำกับดูแลการทำงานของรัฐบาล มีวาระการทำงาน 5 ปี การพิจารณาร่างกฎหมายแต่ละฉบับต้องมีการหารือและได้รับความเห็นชอบร่วมกันระหว่าง DPR และประธานาธิบดี ร่างกฎหมายใดที่ไม่ได้รับความเห็นชอบร่วมจากประธานาธิบดีไม่สามารถนำกลับมาพิจารณาใหม่ได้อีก ขณะเดียวกัน ร่างกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบร่วมจากประธานาธิบดีและผ่านการลงคะแนนเสียงจาก DPR แล้ว แต่ประธานาธิบดีไม่ลงนามด้วยเหตุผลใดก็ตาม ภายใน 30 วันให้ถือว่ามิผลบังคับใช้เป็นกฎหมายได้โดยสมบูรณ์ สภาผู้แทนราษฎรไม่มีอำนาจในการขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจประธานาธิบดี/รองประธานาธิบดีได้ การถอดถอนประธานาธิบดี/รองประธานาธิบดี ต้องทำตามขั้นตอนรัฐธรรมนูญ คือ DPR ต้องใช้คะแนนเสียง 2/3 ของผู้ร่วมประชุม (ที่มีจำนวนไม่น้อยกว่า 2/3 ของจำนวนสมาชิก DPR ทั้งหมด) เสนอเรื่องการขอถอดถอนให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา และหากศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเห็นชอบตามที่เสนอ DPR จึงสามารถเสนอให้ MPR พิจารณาต่อไป (อำนาจสุดท้ายในการถอดถอนประธานาธิบดี/รองประธานาธิบดี อยู่ที่ MPR)

● สภาผู้แทนระดับภูมิภาค (Regional Representatives Council : DPD)

เป็นสถาบันใหม่ที่มีการเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2547 เพื่อทดแทนผู้แทนจากภูมิภาคและองค์กรสังคม/กลุ่มอาชีพที่มีอยู่เดิมซึ่งมาจากการแต่งตั้ง โดยสมาชิก DPD มาจากการเลือกตั้งของ 33 จังหวัดๆ ละ 4 คน รวมทั้งสิ้น 132 คน หน้าที่ของสมาชิก DPD นอกเหนือจากการทำหน้าที่ใน MPR คือ การเสนอและให้ความเห็นร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจสู่ภูมิภาค การยุบ/รวมจังหวัด การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ การเก็บภาษี การจัดระบบการศึกษาและศาสนา ให้กับ DPR เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาเรื่องนั้น ทั้งนี้ สภาผู้แทนระดับภูมิภาคมิได้มีหน้าที่กลั่นกรองร่างกฎหมายเหมือนวุฒิสภาของไทย

● สภาประชาชนระดับท้องถิ่น (Regional People's House of Representative : DPRD)

เพื่อส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น บทบัญญัติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญปี 2543 กำหนดให้แบ่งระดับการปกครองภูมิภาคออกเป็นจังหวัด อำเภอ (regency) และตำบล/เทศบาล (Kota) โดยจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิก DPRD ในทุกระดับ (พร้อมกับการเลือกตั้ง DPR และ DPD)

● ศาลยุติธรรม

รัฐธรรมนูญระบุให้อำนาจตุลาการอยู่ภายใต้การดูแลของศาลฎีกา และศาลระดับรองลงมา รวมถึงศาลรัฐธรรมนูญ โดยการจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปตามบทบัญญัติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อปี 2544 รัฐธรรมนูญปัจจุบันระบุว่า ในการแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกา คณะกรรมาธิการตุลาการ (Judicial Commission) เป็นผู้เสนอชื่อให้ DPR รับรอง จากนั้นจึงเสนอต่อให้ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง นอกจากนี้ สมาชิกคณะกรรมาธิการตุลาการถูกแต่งตั้งและถอดถอนโดยประธานาธิบดี ด้วยความเห็นชอบของ DPR

● คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินสูงสุด (Supreme Audit Board : BPK)

เป็นหน่วยงานใหม่ที่จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีหน้าที่รายงานการใช้จ่ายงบประมาณต่อสภาผู้แทนราษฎร (DPR) สภาผู้แทนระดับภูมิภาค (DPD) และสภาท้องถิ่นระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล (DPRD) โดยสมาชิก BPK ถูกคัดเลือกโดย DPR โดยรับฟังความคิดเห็นของ DPD และแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี

3. ข้อมูลเศรษฐกิจ

3.1 ภาพรวมเศรษฐกิจ

สืบเนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี 2552 รัฐบาลอินโดนีเซียมีนโยบายการปฏิรูปเศรษฐกิจ โดยได้ออกกฎระเบียบใหม่ ๆ ด้านการค้าการลงทุน มุ่งเน้นให้มีการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบอย่างจริงจัง และปรับปรุงหลักธรรมาภิบาลของภาครัฐ เพื่อเพิ่มโอกาสการจ้างงานและกระตุ้นการค้าการลงทุนภายในประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลยังให้ความสำคัญเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการส่งเสริมการส่งออกสินค้าสำคัญ การสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต การกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจเพื่อดึงดูดการลงทุน ขณะเดียวกัน เพื่อปกป้องตลาดภายในประเทศ รัฐบาลอินโดนีเซีย ได้ออกกฎระเบียบใหม่ที่มีลักษณะเป็นการกีดกันการนำเข้า และการจำหน่ายสินค้าจากต่างประเทศมากขึ้น ส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภค ขั้นสุดท้ายที่มีการนำเข้าอย่างผิดกฎหมายจำนวนมาก โดยได้กำหนดสินค้าสำคัญ 5 กลุ่ม คือ อาหารและเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และของเด็กเล่น ซึ่งจำกัดให้นำเข้าได้เฉพาะท่าเรือ และท่าอากาศยานที่กำหนดไว้เท่านั้น โดยอินโดนีเซียให้เหตุผลเรื่องการปรับปรุงระบบการตรวจสอบการนำเข้าให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสนับสนุนการดำเนินงานภายใต้โครงการ National Single Window ของอินโดนีเซีย อย่างไรก็ตาม กฎระเบียบดังกล่าวมีผลบังคับใช้ชั่วคราวจนถึงปี 2553 นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังได้กำหนดให้ผู้นำเข้าสินค้าประเภทยาและเครื่องสำอาง ต้องขอเลขทะเบียน อย. จาก National Agency for Food and Drug Control (BPOM) ก่อนที่จะนำมาวางจำหน่ายในประเทศ ซึ่งต้องใช้เวลานานอย่างน้อย 6 เดือน – 2 ปี ทำให้เป็นภาระเพิ่มต้นทุนแก่ผู้นำเข้า

3.2 กรอบนโยบายการค้าและการพัฒนา

อินโดนีเซียมีการดำเนินการปฏิรูปประเทศไปสู่รัฐปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง นับตั้งแต่ปี 2542 โดยการถ่ายโอนอำนาจในการบริหารจัดการงบประมาณจากส่วนกลางไปยังหน่วยงานท้องถิ่น 440 แห่ง สำหรับนโยบายการค้า กระทรวงการค้าอินโดนีเซียเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ โดยอินโดนีเซียจะให้การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งแก่ (MFN treatment) ประเทศสมาชิก WTO ทุกประเทศ นอกจากนี้ เพื่อปรับปรุงเรื่องความโปร่งใสและการตรวจสอบจากสาธารณะ รัฐบาลอินโดนีเซียได้

ดำเนินการทบทวนกฎระเบียบทางการค้าอย่างต่อเนื่อง และหากมีความจำเป็น จะแก้ไขนโยบายการค้าและการลงทุนที่ไม่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน สำหรับยุทธศาสตร์การเจรจาการค้าระหว่างประเทศ อินโดนีเซียใช้ยุทธศาสตร์การเจรจาแบบ Triple Track กล่าวคือ ในกรอบพหุภาคีภายใต้ WTO กรอบภูมิภาคโดยมีอาเซียนและอาเซียน FTA เป็นศูนย์กลาง และกรอบทวิภาคีโดยมีการเจรจาเป็นครั้งแรกกับญี่ปุ่น และอยู่ระหว่างการศึกษาคำความเป็นไปได้กับประเทศอื่น อินโดนีเซียเห็นว่า การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวเป็นเรื่องจำเป็น แม้ว่าทางเลือกที่ดีที่สุด คือ ระบบการค้า พหุภาคี ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว อินโดนีเซียได้จัดตั้งคณะเจรจาการค้าแห่งชาติ เพื่อรับผิดชอบยุทธศาสตร์การเจรจาในภาพรวม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ อินโดนีเซียได้ดำเนินมาตรการ เช่น การลดอุปสรรคการค้าและการลงทุน การลดขั้นตอนพิธีการที่ด้านพรมแดน โดยรัฐบาลอินโดนีเซียให้ความสำคัญลำดับแรกเรื่องการปฏิรูประบบศุลกากร มีเป้าหมายเพื่อลดเวลาและต้นทุนในการตรวจปล่อยสินค้าและจำกัดการลักลอบสินค้าผิดกฎหมาย ขณะเดียวกัน ในเวทีเอเปคอินโดนีเซียยังมีบทบาทสำคัญในกรอบงานด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้า ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อลดต้นทุนในการดำเนินธุรกรรม โดยนำระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกทั้งด้านการนำเข้าและส่งออก ในขณะที่ผู้ทำการค้ายังจำเป็นต้องจดทะเบียนเป็นผู้นำเข้า

3.3 มาตรการด้านภาษี

เครื่องมือหลักในการดำเนินนโยบายการค้าของอินโดนีเซียยังคงเป็นภาษีศุลกากร แม้ว่ารายได้จากการจัดเก็บภาษีศุลกากรจะมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 4 ของรายได้รวมของรัฐบาล โดยอินโดนีเซียมีอัตราภาษีทั่วไปเฉลี่ย (Average applied MFN tariff) ในปี 2549 เท่ากับ ร้อยละ 9.5 ลดลงจากร้อยละ 9.9 ในปี 2547 โดยสินค้าเกษตรมีอัตราภาษีเฉลี่ยสูงกว่าสินค้าอุตสาหกรรม อัตราภาษีสูงสุดส่วนใหญ่เป็นสินค้ายานยนต์ซึ่งได้รับการปกป้องมายาวนาน นอกจากนี้ โครงสร้างภาษีของอินโดนีเซียยังมีลักษณะเป็นขั้นบันได ซึ่งจะสูงขึ้นมาก ในสินค้าประเภทอาหารที่สำเร็จรูป เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์ยาสูบ รวมถึงกระดาษ และสิ่งพิมพ์ อินโดนีเซีย ในฐานะ 1 ในสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ มีพันธกรณีภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ในการลดภาษีสินค้าทุกรายการ (ยกเว้นสินค้าอ่อนไหวและอ่อนไหวสูง) ให้เป็นร้อยละ 0 รวมทั้งยกเลิกมาตรการกีดกันการค้าที่ไม่มีใช้ภาษี (Non-tariff Barriers: NTBs) ให้หมดไป ภายในวันที่ 1 มกราคม 2553 โดยอินโดนีเซียมีรายการสินค้าอ่อนไหวสูง 2 รายการ (แต่ไม่มีรายการสินค้าอ่อนไหว) ได้แก่ ข้าว ซึ่งจะลดภาษีให้เหลือร้อยละ 25 ภายในปี 2558 และน้ำตาล ซึ่งจะลดภาษีจากร้อยละ 40 ให้เหลือร้อยละ 5-10 ภายในปี 2558 นอกจากนี้ ไทยในฐานะผู้มีส่วนได้เสียหลักยังสามารถเจรจาเขตผลประโยชน์จากอินโดนีเซีย โดยอินโดนีเซียตกลงที่จะนำเข้าน้ำตาลขั้นต่ำจากไทยปีละประมาณ 5.5 แสนตัน

3.4 มาตรการที่มีใช้ภาษีศุลกากร

รัฐบาลอินโดนีเซียได้กำหนดมาตรการทางการค้าที่มีลักษณะเป็นการกีดกันทางการค้า หรือมาตรการกีดกันที่ไม่มีใช้ภาษี (Non Tariff Barriers : NTBs) หลายมาตรการได้แก่

- 1) มาตรการห้ามนำเข้า (Import Ban) เป็นการออกกฎระเบียบที่มีลักษณะเป็นการห้ามหรือควบคุม หรือระบุให้เฉพาะบางหน่วยงานสามารถนำเข้าได้ โดยอ้างเหตุผลและหลักเกณฑ์แตกต่างกัน เช่น ข้าว อ้างเรื่องความมั่นคงด้านอาหาร (Food Security) กุ้ง อ้างเรื่องสารเจือปนและโรคสัตว์น้ำ สำหรับข้าวไทย ไม่สามารถส่งออกมายังอินโดนีเซียได้อย่างเสรี เนื่องจากต้องขายข้าวโดยตรงให้กับ BULOG เท่านั้น
- 2) มาตรการใบอนุญาตนำเข้า (Special Import Licensing : NPIK) เป็นการออกกฎระเบียบในการขออนุญาตนำเข้าสินค้าหลายชนิดตั้งแต่ปี 2547 โดยผู้นำเข้าจะต้องขออนุญาตนำเข้าพิเศษ หรือที่เรียกว่า NPIK สินค้าที่เข้าข่ายมาตรการดังกล่าว ได้แก่ น้ำตาล ถั่วเหลือง เลื่อยผ้า เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ และของเด็กเล่น เป็นต้น
- 3) มาตรการขึ้นทะเบียน ออย. (ML Registration) อินโดนีเซียกำหนดให้ต้องขออนุญาตจากหน่วยงาน ออย. (BPOM) เพื่อให้ได้รับ ML No. หรือเลขทะเบียน ออย. ของอินโดนีเซียก่อนการจำหน่ายสินค้าหลายประเภท ได้แก่ อาหาร เครื่องสำอาง ยารักษาโรค สมุนไพร และเครื่องมือแพทย์ เป็นต้น แม้ว่าในหลายประเทศ มีการกำหนดมาตรการขึ้นทะเบียน ออย. ด้วยเหตุผลเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคเช่นกัน แต่สำหรับอินโดนีเซีย สินค้านำเข้าจะต้องขอเลขทะเบียน ออย. โดยผู้นำเข้าเท่านั้น และจะใช้เวลานานอย่างน้อย 6 เดือน ซึ่งเป็นอุปสรรคกีดกันการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ

- 4) มาตรการด้านสุขอนามัย (SPS) สินค้านำเข้าที่เข้าข่าย ได้แก่

- ผลไม้ เช่น ต้องเป็นผลไม้ที่เพาะปลูกในบริเวณที่ปลอดแมลงวันทอง ทำให้ผลไม้ที่นำเข้าจากไทยต้องระบุในใบรับรองว่า มาจากบริเวณที่ปลอดแมลงวันทอง นอกจากนี้ ยังกำหนดให้ผลไม้บางประเภทต้องผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อก่อนการนำเข้า เช่น ฝรั่ง และลูกพีช เป็นการเพิ่มต้นทุนในการนำเข้า

- หัวหอมแดง ตามข้อกำหนดของ International Standard Phytosanitary Measure (ISPM) กำหนดให้หอมแดงที่นำเข้ามายังอินโดนีเซียต้องทำให้ไม่มีชีวิต (devitalized) โดยการตัดรากและจุกของหอมแดง เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและสุขอนามัยของผู้บริโภค และป้องกันการนำโรคพืชหรือแมลงที่อาจปนเปื้อนมาติดกับหัวหอมแดงที่ผลิตในประเทศ รวมทั้งป้องกันการนำหัวหอมแดงไปเพาะปลูก ส่งผลให้ผู้ส่งออกไทยมีภาระต้นทุนค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น และยังทำให้หัวหอมแดงจะเน่าเสียเร็วขึ้น อินโดนีเซียมีแนวโน้มที่จะปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศเพิ่มขึ้น โดยการใช้ NTMs เช่น การห้ามส่งออกหว่าย เพื่อเก็บไว้ใช้เป็นวัตถุดิบการผลิตในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมปลายน้ำ และเพิ่มการจ้างงานและสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ มาตรการที่มีลักษณะเป็นการกีดกันทางการค้า เพื่อปกป้องภาคอุตสาหกรรมการเกษตร ซึ่งรัฐบาลใหม่ของอินโดนีเซียได้ประกาศเป็นกฎกระทรวงเกษตร เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2554 และจะมีผลบังคับใช้หลังจากวันประกาศ 3 เดือน ได้แก่

(1) กฎกระทรวงฯ ฉบับที่ 1 หมายเลข 88/2011 เรื่องการควบคุมความปลอดภัยของอาหารนำเข้า และอาหารสดจากถิ่นกำเนิด (Food safety control over the import and fresh food of plant origin, FFPO)

(2) กฎกระทรวงฯ ฉบับที่ 2 หมายเลข 89/2011 เกี่ยวกับการแก้ไขกฎกระทรวงเกษตรหมายเลข 37/2006 เรื่อง ข้อกำหนดทางเทคนิค และมาตรการการกักกันพืช สำหรับผักและผลไม้สดที่นำเข้ามาถึงพื้นที่เขตแดนอินโดนีเซีย ตามรายการผลไม้ที่กำหนด โดยได้ลดจำนวนท่าเรือที่ให้มีการนำเข้าผักและผลไม้ จากท่าเรือ 8 แห่ง เหลือเพียง 4 แห่ง ได้แก่ Soekarno-Hatta Airport (Jakarta), Belawan Port (Medan), Makassar Port (Makassar) และ Tanjung Perak (Surabaya)

(3) กฎกระทรวงฯ ฉบับที่ 3 หมายเลข 90/2011 เกี่ยวกับการแก้ไขกฎกระทรวงฯ หมายเลข 18/2006 ซึ่งเกี่ยวกับมาตรการกักกันพืชในการนำเข้าผักสดที่เป็นหัว หรือกระเปาะ (Fresh Bulb Vegetables) ได้แก่ หอมแดง และกระเทียม

ผลกระทบจากการออกมาตรการใหม่ คือ กฎกระทรวงฯ ฉบับที่ 89/2011 ทำให้ผู้ส่งออกผลไม้ไทย เช่น ทุเรียน และลำไย ต้องประสบปัญหาด้านการขนส่ง เนื่องจากต้องย้ายท่าเรือในการนำเข้าจากเมืองจาการ์ตาไปยังเมืองสุราบายาซึ่งไม่มีความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และส่งกลับไปขายยังเมืองจาการ์ตา ทำให้ผู้นำเข้าผลไม้ในอินโดนีเซียต้องใช้เวลาและต้นทุนเพิ่มขึ้นในการกระจายสินค้า และยังทำให้ผลไม้ไทย โดยเฉพาะทุเรียนสุกและเน่าเสียมากขึ้น

4. แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

4.1 เกาะบาหลี (Bali)

คงไม่มีใครไม่รู้จักหรือไม่เคยได้ยินชื่อ เกาะบาหลี เกาะที่ได้รับความนิยมสูงสุดแห่งหนึ่งของโลก และได้รับรางวัลในด้านการท่องเที่ยวมาโดยตลอด อาจเพราะภูมิประเทศที่มีความงดงามความหลากหลาย ทั้งชายฝั่งทะเล ชายหาดในเขตร้อนชื้น นาข้าวที่เขียวชะอุ่มลาดไปตามทางเป็นขั้น และภูเขาไฟตามไหล่เขา ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลนี้ ได้สรรค์สร้างทัศนียภาพที่มีฉากหลังอันเป็นสีสันแห่ง

ความงดงาม จิตวิญญาณที่แสนลึกซึ้งและความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมฮินดู มากไปกว่านั้นผู้คนในประเทศยังมีความเป็นกันเองต่อแขกผู้มาเยือน

4.2 วัดบุโรพุทโธ (Borobudur)

วัดบุโรพุทโธ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือห่างออกไป 40 กิโลเมตร ของเมืองยอร์กยาการ์ตา บนเกาะชวา ถูกนับว่าเป็นวัดแห่งศาสนาพุทธที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลก ซึ่งวัดแห่งนี้ใช้เวลาในการสร้างประมาณ 75 ปี สร้างขึ้นในช่วงประมาณศตวรรษที่ 8 และ 9 ในอาณาจักรไศเลนทรา โดยใช้อิฐรูปสี่เหลี่ยมประมาณ 2 ล้านก้อน สร้างสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ขึ้นมาจนมีขนาดใหญ่มา หลังจากนั้นก็ไม่นาน

วัดบุโรพุทโธ ก็ถูกทิ้งไว้ไม่ได้รับการดูแล ในศตวรรษที่ 14 ด้วยเหตุใดก็ยังคงเป็นปริศนาอยู่ และจากนั้นวัดแห่งนี้ก็ถูกซ่อนอยู่ภายใต้ชั้นขี้เถ้าภูเขาไฟมานับร้อยปี

จนในปี 1814 ก็ถูกค้นพบโดย เซอร์ โทมัส แสตรัมฟอร์ด ราฟเฟิล และในช่วงระหว่างปี 1975 ถึง 1982 วัดแห่งนี้ก็ได้รับการบูรณะครั้งยิ่งใหญ่ โดยรัฐบาลอินโดนีเซียและองค์การยูเนสโก ซึ่งสถานที่แห่งนี้ยังได้รับการบันทึกว่าเป็น “มรดกโลกที่ใหญ่ที่สุด” ในปี 1991 อีกด้วย

สำหรับสิ่งที่ทำให้วัดบุโรพุทโธมีมนต์ขลัง ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เขามาดูความยิ่งใหญ่ของขนาดวัดแล้ว ยังมีสถาปัตยกรรมการตกแต่งอันสวยงาม เช่น จากหินบะลือคที่ได้รับการแกะสลัก ที่บอกเล่าเรื่องราวของพระสุตรา ที่มีฉากบรรยายถึง 1,460 ฉาก และที่น่าสนใจอีกอย่างคือจะมีชั้นของหินที่ถูกซ่อนเอาไว้บริเวณฐานของวัด ที่บอกเล่าถึงเรื่องราวที่มาของการออกแบบวัด จนกลายเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมที่หนึ่งในอินโดนีเซีย

4.3 อุทยานแห่งชาติโคโมโด (Komodo National Park)

อุทยานแห่งชาติโคโมโด ตั้งอยู่ใกล้หมู่เกาะซุนดาน้อย ประกอบด้วยเกาะใหญ่ๆ 3 เกาะ คือ เกาะโคโมโด เกาะริงกา และเกาะปาดาร์ และยังมีเกาะเล็กๆ อีก 26 เกาะ ซึ่งชื่อของเกาะนั้นตั้งตามชื่อมังกรโคโมโด สัตว์เลื้อยคลานที่ใหญ่ที่สุดอาศัยอยู่ โดยที่เจ้ามังกรนี้สามารถตัวใหญ่ได้ถึง 3 เมตร หรืออาจยาวมากกว่านั้น และมีน้ำหนักมากกว่า 70 กิโลกรัม แม้ว่ามันจะกินซากศพของสัตว์ที่ตายแล้วก็ตาม

แต่พวกมันก็ยังได้ชื่อว่าเป็นยอดนักล่าที่น่าเกรงขาม และยังคงล่าเหยื่ออย่างนกและสัตว์เลื้อยลูกด้วยนม แต่ไม่ค่อยโจมตีมนุษย์สักเท่าไร

4.4 เกาะกิลี (Gili Islands)

สำหรับ เกาะกิลี เป็นแหล่งพักผ่อนอีกแห่งที่นักท่องเที่ยวนิยมมา โดยเป็นเกาะที่มีหมู่เกาะขนาดเล็กอีก 3 เกาะ คือ เกาะทราวานกัน เกาะกิลี เมโน และเกาะกิลี แอร์ หมู่เกาะแห่งนี้ เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการพักผ่อนคลาย เอนตัวลงนอนพักผ่อนริมหาดทรายขาวนวล และเพลิดเพลินไปกับคาเฟ่ริมหาดที่เล่นดนตรีเร็กเก้คลอเคล้า โดยที่ไม่มีเสียงรถยนต์หรือมอเตอร์ไซด์มารบกวนช่วงเวลาแห่งความสุขแน่นอน

เพื่อทำพิธี หลังจากมีคนตายแล้วก็จะนำร่างมาเก็บไว้ในบ้านนี้อยู่หลายวัน จนกว่าจะถึงพิธีศพ และคนตายก็จะถูกฝังที่รังเล็ก ๆ ในโพรงต้นไม้

4.6 บุนาเคน (Bunaken)

บุนาเคน ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเกาะสุลาเวสี ซึ่งเป็นที่โปรดปรานของผู้รักท้องทะเลอย่างแท้จริง เพราะเป็นบริเวณที่เหมาะสมกับการดำน้ำมากที่สุด ในอินโดนีเซีย เกาะแห่งนี้เป็นส่วนหนึ่งของอุทยานทางทะเลของบุนาเคน ที่ซึ่งคุณจะได้เห็นเหล่าปลาชนิดต่างๆ มากมายกว่า 70 สายพันธุ์ที่อาศัยอยู่ทางมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตก โดยที่ช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการไปดำน้ำที่บุนาเคน คือ ช่วงเมษายน และพฤศจิกายน

4.7 ภูเขาไฟโบรโม (Mount Bromo)

ภูเขาไฟโบรโม อยู่ในเทือกเขาเทงเกอร์ ในทางตะวันออกของเกาะชวา ซึ่งปัจจุบันภูเขาไฟแห่งนี้ยังคงคุกรุ่นอยู่ โดยปล่องภูเขาไฟมีความสูงอยู่ที่ 2,329 เมตร แม้ภูเขาแห่งนี้จะไม่ใช่วulkan ที่สูงที่สุด แต่ก็เป็ภูเขาที่เป็นที่รู้จักมากที่สุด และเป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอีกแห่ง

ส่วนที่ทำให้นักท่องเที่ยวสนใจมาเที่ยว เพราะมีจุดชมวิวที่ดีที่สุดจากยอดภูเขาไฟ มองไปที่ทะเลทรายข้างล่าง และวิวรอบๆ รวมถึงมารับอรุณบนยอดภูเขาไฟอันร้อนแรงแห่งนี้ แต่อย่างไรก็ตาม ในบางวันศูนย์ภัยพิบัติของอินโดนีเซีย ก็มีการเตือนเรื่องการเดินทางเข้าไปชมภูเขาไฟจอมพิโรธนี้อยู่ และบริเวณปล่องภูเขาไฟนั้น ก็ยังคงมีควันสีขาวลอยพุ่งออกมา โดยที่รอบๆ ภูเขาไฟแห่งนี้มีล้อรถรอบไปด้วยทะเลทราย อันเกิดจากเถ้าถ่านและฝุ่นผงจากการระเบิดของภูเขา

4.8 หุบเขาบาเลียม (Baliem Valley)

หุบเขาบาเลียม อยู่ในเขตบริเวณที่สูงทางทิศตะวันตกของนิวกินี หากมองแบบเผินๆ จะพบว่าที่แห่งนี้คล้ายกับโลกยุคหิน รู้ไหมว่าที่หุบเขาแห่งนี้ ไม่เคยมีใครรู้จักจนกระทั่งปี 1938 มีนักบินลาดตระเวนจากฮอลแลนด์ มาพบหุบเขาแห่งนี้โดยบังเอิญ โดยที่หุบเขาบาเลียมมีเมืองหลักอย่างวาเมนา ซึ่งมีคนท้องถิ่น ที่เรียกกันว่า ดาเนิ อาศัยอยู่ และในทุกๆ วันจะมีนักท่องเที่ยวนำเข้ามาเยี่ยมชมวัฒนธรรมชีวิตความเป็นอยู่ของชาวดาเนิ ซึ่งนักท่องเที่ยวก็นำได้รับการต้อนรับอันแสนอบอุ่นจากชนพื้นเมืองเหล่านี้อีกด้วย

4.9 อุทยานตันจิง พูทิง (Tanjung Puting)

อุทยานตันจิง พูทิง ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว จังหวัดกาลิมันตัน ในอินโดนีเซีย และเป็นอุทยานที่ได้รับความนิยมจากบรรดาบริษัททัวร์ท่องเที่ยวทั้งหลาย ที่นำเสนอทัวร์เดินทางชมโดยเรือ เพื่อชื่นชมชีวิตของ ลัตว์ป่าและเข้าชมศูนย์วิจัยต่างๆ แต่สิ่งได้รับความนิยมสูงสุดของที่นี่ก็คือ เจ้าลิงอุรังอุตัง ที่นักท่องเที่ยวมักจะแห่เข้ามาชมความน่ารักของมันเป็นประจำ

กล่าวได้ว่าเป็นปล่องภูเขาไฟที่ใหญ่ที่สุดในโลก ทำให้เกิดทะเลสาบสีฟ้าครามแห่งนี้ขึ้นมา ซึ่งนักท่องเที่ยวมักจะชอบมาว่ายน้ำเล่นกันที่ทะเลสาบแห่งนี้

4.10 ทะเลสาบโทบา (Lake Toba)

ทะเลสาบโทบา ตั้งอยู่บนเกาะสุมาตรา เป็นทะเลสาบที่เกิดในบริเวณปากปล่องภูเขาไฟ มีระยะทางยาวถึง 100 กิโลเมตร และกว้าง 30 กิโลเมตร โดยทะเลสาบโทบาเกิดจากการระเบิดของภูเขาไฟที่มีความแรงสูงมาก ระเบิดเมื่อประมาณ 70,000 ปีก่อน

4.11 มัสยิดอิสติกัลล (The Istiqlal Mosque)

มัสยิดแห่งนี้นับได้ว่าเป็นมัสยิดที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยถูกสร้างขึ้นเมื่อปี 1975 ณ มัสยิดแห่งนี้มีห้องสวดมนต์รูปโดมอยู่ด้านบน และสามารถรองรับผู้คนที่เข้ามาได้ถึง 120,000 คน ซึ่งมีการตกแต่งแบบอนุรักษ์นิยม ภายในห้องสวดมนต์ทรงโดมขนาดยักษ์นั้นมีเสาขนาดใหญ่ถึง 12 ต้นเป็นเสมือนฐานรองรับน้ำหนักของมัน มีประตูทางเข้า 7 ทาง มีน้ำพุ

ตั้งอยู่ที่ชั้นใต้ดิน มีห้องสวดมนต์หลักอีกห้องและลานขนาดใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณชั้นหนึ่ง

ในส่วนของการตกแต่ง ก็มีชาวมุสลิมบางคนในอินโดนีเซียบอกว่าโครงสร้างของโดมและหอคอยสูงเหล่านั้น ดูแนวโมเดิร์นและอราบิกมากเกินไป อย่างไรก็ตาม คนส่วนใหญ่หรือนักท่องเที่ยวต่างชาติคิดว่ามันเป็นสถานที่ๆ ดูมีมนต์ขลังมาก และในช่วงวันอีดูลฟิตรี (Idul Fitri) และอีดูลอาดฮา (Idul Adha) จะมีผู้คนจำนวนมากเข้ามาสวดมนต์ในที่แห่งนี้ และถือว่าเป็นวันที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดแห่งปี

4.12 วัดพรัมบานัน (Prambanan Temple)

วัดพรัมบานัน หรือเป็นที่รู้จักสำหรับคนท้องถิ่นว่า โรโร จองกรัง (Roro Jonggrang) ถือว่าเป็น 1 ในวัดฮินดูที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยที่ จะมีแท่นบูชาหลัก 3 ที่ ซึ่งอุทิศให้แก่ เทพเจ้าฮินดู 3 องค์ ได้แก่ พระพรหม พระศิวะและ พระวิษณุ สำหรับผู้มาเยี่ยมชมและนักท่องเที่ยวทั้งหลายนั้นจะได้รับอนุญาตให้เข้าชมเป็นบางส่วนเท่านั้น เพราะบางส่วนได้รับความเสียหายจากในอดีต แต่ที่ไม่ควรพลาดเป็นอย่างยิ่ง คือการชมพระอาทิตย์ขึ้นบริเวณหลังวัดแห่งนี้ เวลาประมาณตี 5 ที่เหมาะที่สุดในการชม

4.13 เกาะสุลาเวสี (Sulawesi)

ชื่อเดิมหรือชื่อที่เป็นที่เรียกกันส่วนใหญ่ของ เกาะสุลาเวสี นี้คือ “เกาะกล้วยไม้” เกาะแห่งนี้ ตั้งอยู่ระหว่างเกาะบอร์เนียวและเกาะมาลูกู ชาวเมืองสุลาเวสีขึ้นชื่อเสียงในเรื่องความสามารถทางงานศิลปะต่างๆ เช่น เครื่องปั้นดินเผา การทอผ้าและการเดินร่า และเรื่องที่เราเขาทำได้อย่างยอดเยี่ยมมากคือ การทอผ้าที่ต้องอาศัยความประณีตมาก ทั้งหมดนี้คือเสน่ห์ที่ทำให้ใครๆ ต่างก็อยากไปสัมผัสเกาะสุลาเวสี

ข้อมูล : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
เข้าถึงได้จาก <http://th.aectourismthai.com/tourismhub/1014>

2. กฎระเบียบด้านการลงทุนในอินโดนีเซีย

การถือหุ้นของต่างชาติ

อินโดนีเซียปรับปรุงกฎระเบียบว่าด้วยเงื่อนไขในการลงทุนสำหรับชาวต่างชาติ (Negative Investment List) ฉบับที่ 39/2014 โดยเริ่มบังคับใช้เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2014 โดยเป็นการปรับปรุงเพื่อเพิ่มประเภทธุรกิจที่เอื้อต่อการลงทุนของชาวต่างชาติมากขึ้น โดยสอดคล้องกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2015 เช่นกัน ประเภทธุรกิจที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบฉบับใหม่ แบ่งออกเป็น

- (1) ธุรกิจที่ห้ามต่างชาติลงทุน (เอกสารแนบท้าย 1 ของกฎระเบียบฉบับที่ 39/2014)
- (2) ธุรกิจที่มีข้อจำกัดการลงทุนของต่างชาติ ด้วยเหตุผลเพื่อปกป้องอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อมและสหกรณ์ หรือเป็นธุรกิจที่จำกัดการถือครองหุ้น หรือเป็นธุรกิจที่ต้องมีการร่วมทุน หรือเป็นธุรกิจที่มีข้อจำกัดในสถานที่ตั้ง หรือเป็นธุรกิจที่ต้องได้รับใบอนุญาต (เอกสารแนบท้าย 2 ของกฎระเบียบฉบับที่ 39/2014)
- (3) ธุรกิจที่นอกเหนือจากธุรกิจที่อยู่ในเอกสารแนบท้าย 1 และ 2 ของกฎระเบียบฉบับที่ 39/2014

สำหรับธุรกิจที่ห้ามต่างชาติลงทุน มีการแก้ไขเพียงเล็กน้อย เช่น ธุรกิจประเภทให้บริการทดสอบรถยนต์ เปิดให้ต่างชาติลงทุนได้ แต่สำหรับธุรกิจที่มีข้อจำกัดการลงทุนของชาตินั้น มีการแก้ไขหลายประการในเรื่องการเพิ่มและการลดการถือครองหุ้นของนักลงทุนต่างชาติในธุรกิจหลายประเภท และมีธุรกิจประเภทใหม่ที่เปิดให้ต่างชาติเข้าถือครองหุ้นได้ โดยสรุปได้ดังนี้

● ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

- ธุรกิจประเภทปลูกพืชไร่ (ข้าว, ข้าวโพด, ถั่วเหลือง, ถั่ว, เป็นต้น) หากเพาะปลูกในพื้นที่มากกว่า 25 เฮกเตอร์ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49%
- ธุรกิจประเภทพืชสวน ตั้งแต่การเพาะเมล็ด เพาะปลูก การแปรรูป การทำวิจัยเพื่อทดสอบคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการให้บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับพืชสวน นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 30%

● ธุรกิจด้านพลังงานและเหมืองแร่

- ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างเพื่อการผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ เช่น การก่อสร้างแท่นขุดเจาะ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 75% และหากเป็นการก่อสร้างถึงบรรจุก๊าซทรงกลมและการติดตั้งท่อส่งก๊าซในทะเล นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49%
- ธุรกิจสำรวจน้ำมันและก๊าซ ธรณีวิทยา ธรณีฟิสิกส์ และ ความร้อนใต้โลก นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49%
- ธุรกิจขุดเจาะน้ำมันและก๊าซบนพื้นดิน นักลงทุนต่างชาติไม่สามารถลงทุนได้อีกต่อไป แต่ธุรกิจขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 75%
- ธุรกิจโรงไฟฟ้าขนาดเล็ก (1-10 MW) นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49% ขณะที่ธุรกิจ โรงไฟฟ้าที่ผลิตได้มากกว่า 10MW นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 95% อย่างไรก็ดี ตามโครงการ Public Private Partnership ระหว่างการให้สัมปทาน นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้เต็ม 100%

● ธุรกิจด้านสาธารณูปโภค

- ธุรกิจจัดการทิ้งของเสียที่ไม่มีอันตราย นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 95%

● ธุรกิจด้านการค้า

- ธุรกิจสำหรับการจัดจำหน่ายและการกักเก็บสินค้า นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 33% ขณะที่ธุรกิจการกักเก็บสินค้าประเภทแช่เย็นบนเกาะสุมาตรา ชวา และบาหลี นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 33% แต่หากบนเกาะกาลิมันตัน สุราเวสี นุสาเทงการา มาลุกู และปาปัว นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 67%

- ธุรกิจการสำรวจตลาดเปิดให้ลงทุนสำหรับนักลงทุนในประเทศ 100% หรือนักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 51%

- ธุรกิจซื้อขายสินค้าอุปโภคบริโภคล่วงหน้า นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 95%

● ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

- ธุรกิจให้บริการท่องเที่ยว นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49% และอาจมากถึง 51% หากร่วมทุนกับบริษัทขนาดกลางหรือขนาดย่อมและสหกรณ์ - ธุรกิจโรงแรมที่ไม่ยังไม่มีการจัดอันดับ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 51% ขณะที่ธุรกิจโมเต็ล นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49% และอาจมากถึง 51% หากร่วมทุนกับบริษัทขนาดกลางหรือขนาดย่อมและสหกรณ์ นอกจากนี้ หากเป็นนักลงทุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 70%

- ธุรกิจให้ความบันเทิง โดยเฉพาะสนามกอล์ฟ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49% และอาจมากถึง 51% หากร่วมทุนกับบริษัทขนาดกลางหรือขนาดย่อมและสหกรณ์ นอกจากนี้ หากเป็นนักลงทุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนสามารถลงทุนได้ 100%

- ธุรกิจส่งเสริมการขายให้กับภาพยนตร์ โฆษณา โปสเตอร์ ภาพถ่าย แบนเนอร์ บีบลิว ฯลฯ นักลงทุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 51%

● ธุรกิจด้านการขนส่ง

- ธุรกิจการให้บริการท่าเรือ (docks, buildings, tugboat services, container terminal, liquid bulk terminal, dry bulk terminal, ro-ro (roll-on, roll-off) vessel terminal) นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 95% หากเป็นการลงทุนที่ทำผ่านโครงการ PPP ระหว่างการให้สัมปทาน

- ธุรกิจให้บริการตรวจสอบรถยนต์ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49%

- ธุรกิจก่อสร้างอาคารผู้โดยสารและอาคารคลังสินค้า นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49% โดยต้องขอใบอนุญาตจากกระทรวงการขนส่ง

- ธุรกิจการขนส่งหลายรูปแบบ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49%

● ธุรกิจด้านการสื่อสาร

- ธุรกิจการให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคม โดยเฉพาะ fixed network นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 65%

- ธุรกิจให้บริการโทรคมนาคมสำหรับ content services (ring tones, premium short message, etc.) และ call center หรือบริการเสริมอื่นๆ และ data services และ internet services นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49%

- ธุรกิจให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมร่วมกับให้บริการโทรคมนาคม นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 65%

- ธุรกิจ private broadcasting and subscribed broadcaster จำกัดสำหรับการลงทุนในประเทศ แต่นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 20% หากเพื่อเป็นการพัฒนาธุรกิจเท่านั้น

● ธุรกิจด้านการเงิน

ธุรกิจประเภท venture capital นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 85%

● ธุรกิจด้านสุขภาพ

- ธุรกิจยา ทั้งที่หาวัตถุดิบเพื่อการผลิต และธุรกิจผลิตยา นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 85%

- ธุรกิจโรงพยาบาล คลินิก ให้บริการทำฟัน นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 67% แต่หากเป็นนักลงทุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 70% โดยสามารถทำธุรกิจได้ในเขตอินโดนีเซียตะวันออก ยกเว้น Makassar และ Manado

- ธุรกิจให้บริการพยาบาล นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 49% แต่หากเป็น Makassar และ Manado นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 51% นอกจากนั้น หากเป็นเขตอินโดนีเซียตะวันออก นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ไม่เกิน 70%

ที่มา : Presidential Decree No.39/2014 สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

แปลและรวบรวมโดย: ทิพย์สุรางค์ วาทีตต์พันธุ์ มิถุนายน 2557

ตรวจทานโดย :วิลาสินี โนนศรีชัย ผอ.สศร.จากรีดา

เข้าถึงได้จาก : http://aec.ditp.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id

5 เรื่องเด็ด...เกร็ดวาเชียน

5 เรื่องเด็ด เกร็ดวาเชียน : อินโดนีเซีย

1. ไม่ควรกินก่อนที่เจ้าบ้านจะเชิญ
2. มอเตอร์ไซด์รับจ้างมีมิเตอร์
3. ผู้หญิงนิยมใส่กางเกง
4. ไปงานศพใส่ชุดสีอะไรก็ได้
5. นิยมใช้มือกินข้าว

Mahidol Channel | An Edutainment Variety of Arts & Sciences

 ชมรายการได้ที่ www.mahidolchannel.com

1. ไม่ควรกินก่อนเจ้าบ้านเชิญ เพราะว่า...เมื่อเจ้าภาพชาวอินโดนีเซียเสิร์ฟกาแฟหรือชาให้ ควรรอให้เจ้าภาพดื่มก่อน และเป็นมารยาทที่ควรดื่มหรือทานอาหารที่เจ้าภาพหยิบยื่นให้ ในกรณีการประชุม จะไม่มีการแตะต้องเครื่องดื่มหรือของว่างที่จัดเตรียมไว้จนกว่าจะเสร็จสิ้นการประชุม
2. มอเตอร์ไซด์รับจ้างมีมิเตอร์ ซึ่งแตกต่างจากประเทศไทย
3. ผู้หญิงนิยมใส่กางเกง เพราะว่า...วัฒนธรรมของคนอิสลามผู้หญิงควรหลีกเลี่ยงการสวมใส่เสื้อผ้าไม่มีแขนหรือกางเกงขาสั้น
4. ไปงานศพใส่ชุดสีอะไรก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแต่งกายชุดดำเพื่อเป็นการไวทุกข์เหมือนบ้านเรา
5. นิยมใช้มือกินข้าว เพราะว่า...ถึงเวลากินข้าวชาวบ้านเขาก็ล้อมวงกินข้าวด้วยสองมือไม่นิยมกินด้วยช้อนส้อม มีขามใส่น้ำล้างมือบีบเปลือกมะกรูดวางไว้ข้างๆ

ข้อมูล : ข้อควรและไม่ควรปฏิบัติในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย Republic of Indonesia/ Republik Indonesia เข้าถึงได้จาก http://ewt.prd.go.th/ewt/asean thai/ewt_news.php?nid=602&filename=index_2 รวบรวมกินข้าวกับชาวอินโดนีเซีย เข้าถึงได้จาก <http://www.gotoknow.org/posts/515292>

แนวทางการใช้ธงอาเซียน*

● ธงอาเซียน (ASEAN Flag)

กฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Charter of the Association of Southeast Asian Nations) หรือกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) หมวด 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ (Identity and Symbols) ข้อ 37 ธงอาเซียน (ASEAN Flag) บัญญัติให้ธงอาเซียนเป็นไปตามที่แสดงไว้ในภาคผนวก 3 มีรายละเอียด ดังนี้

ธงอาเซียน แสดงถึงเสถียรภาพ สันติภาพ ความสามัคคีและพลวัตของอาเซียน สีของธง ได้แก่ น้ำเงิน แดง ขาว และเหลือง ซึ่งแสดงถึงสีหลักในธงชาติของบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด

- ▢ สีน้ำเงิน แสดงถึงสันติภาพและเสถียรภาพ
- ▢ สีแดง บ่งชี้ความกล้าหาญและความก้าวหน้า
- ▢ สีขาว แสดงความบริสุทธิ์
- ▢ สีเหลือง เป็นสัญลักษณ์ของความเจริญรุ่งเรือง

รวงข้าวตรงกลางของตราสัญลักษณ์ แสดงถึงความใฝ่ฝันของบรรดาผู้ก่อตั้งอาเซียนให้มีอาเซียนที่ประกอบด้วยบรรดาประเทศทั้งหมดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผูกพันกันอย่างมีมิตรภาพและเป็นหนึ่งเดียว วงกลม แสดงถึงเอกภาพของอาเซียน

รายละเอียดของแถบสีที่ได้รับการรับรองสำหรับสีของธงอาเซียน ได้แก่

- ▢ น้ำเงิน : แถบสี 19-4053 TC
- ▢ แดง : แถบสี 18-1655 TC
- ▢ ขาว : แถบสี 11-4202 TC
- ▢ เหลือง : แถบสี 13-0758 TC

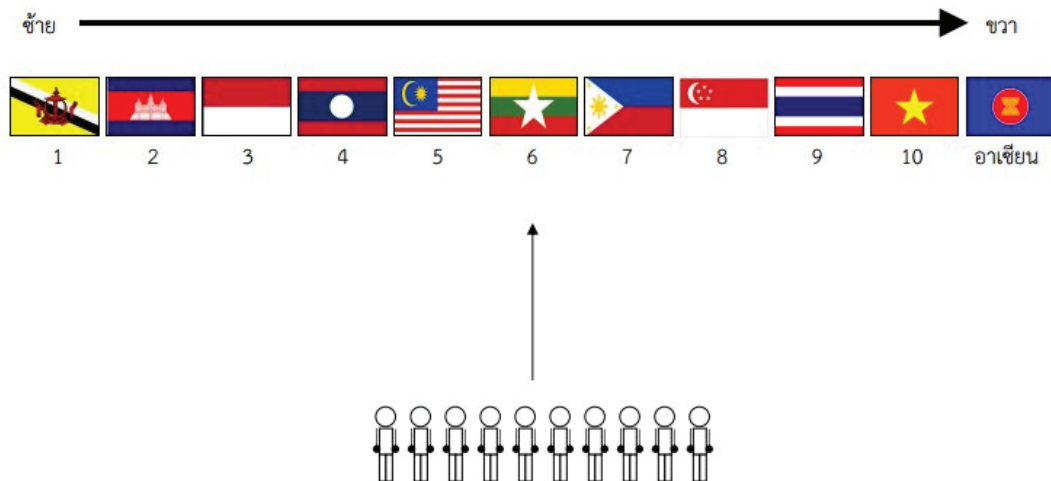
* ศุภศิริ เวศาวรินทร์ นิติกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานให้คำปรึกษาและร่างกฎหมาย สำนักกฎหมาย

สำหรับสีที่ใช้ในการพิมพ์ รายละเอียดของแถบสี (ยกเว้นสีขาว) ให้เป็นไปตามสีของดวงตราอาเซียน ได้แก่

- ๒ น้ำเงิน : แถบสี 258 หรือสีชุด 100C 60M 0Y 6K
- ๒ แดง : แถบสี แดง 032 หรือสีชุด 0C 91M 87Y 0K
- ๒ เหลือง : แถบสีชุดสีเหลืองหรือสีชุด 0C 0M 100Y 0K

สัดส่วนของความกว้างต่อความยาวของธงคือสองต่อสาม และรายละเอียดของขนาดของธงมีดังนี้

- ๒ ธงตั้งโต๊ะ 10 ซม. X 15 ซม.
- ๒ ธงประดับห้อง 100 ซม. X 150 ซม.
- ๒ ธงประจำรถ 10 ซม. X 30 ซม.
- ๒ ธงภาคสนาม 200 ซม. X 300 ซม.

1. BRUNEI DARUSSALAM (บรูไนดารุสซาลาม)
2. KINGDOM OF CAMBODIA (ราชอาณาจักรกัมพูชา)
3. REPUBLIC OF INDONESIA (สาธารณรัฐอินโดนีเซีย)
4. THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC (สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว)
5. MALAYSIA (มาเลเซีย)
6. REPUBLIC OF THE UNION OF THE MYANMAR (สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์)
7. REPUBLIC OF THE PHILIPPINES (สาธารณรัฐฟิลิปปินส์)
8. REPUBLIC OF SINGAPORE (สาธารณรัฐสิงคโปร์)
9. KINGDOM OF THAILAND (ราชอาณาจักรไทย)
10. SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM (สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม)

● กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ในประเด็นเกี่ยวกับการประดับธงอาเซียน คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2554 ดังนี้

1. เห็นชอบและอนุมัติตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ

1.1 เห็นชอบต่อร่างแนวปฏิบัติในการใช้ธงอาเซียน (Guidelines on the Use of the ASEAN Flag) และอนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรับรองเอกสารดังกล่าวในการประชุมคณะรัฐมนตรีประสานงานอาเซียน และหากมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขร่างแนวปฏิบัติฯ ที่ไม่ใช่สาระสำคัญหรือไม่ขัดต่อผลประโยชน์ของประเทศไทย ให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการได้โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอีก

1.2 ให้สำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการตามนัยมาตรา 46 วรรคสอง (6) และวรรคสี่แห่งพระราชบัญญัติธง พ.ศ. 2522 เพื่ออนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศ ใช้ ชัก หรือประดับธงอาเซียนคู่กับธงชาติเป็นการถาวร ณ ที่ทำการของกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักงานเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (กรมอาเซียน) รวมทั้งที่ทำการคณะผู้แทนการทูตและกงสุลของไทยในต่างประเทศ ยกเว้นประเทศที่ประเทศสมาชิกอาเซียนบางประเทศไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูต

1.3 ให้ทุกหน่วยราชการรับทราบแนวทางการประดับธงอาเซียนดังกล่าว เพื่อพิจารณาใช้เป็นแนวปฏิบัติสำหรับการประดับธงในการจัดประชุมและจัดกิจกรรมอาเซียนในประเทศไทยต่อไป

2. ให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง โดยให้กระทรวงการต่างประเทศและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นและข้อสังเกตของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับการใช้ การชัก หรือการแสดงธงชาติคู่หรือร่วมกับธงของต่างประเทศ จะต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการใช้ การชัก หรือการแสดงธงชาติ และธงของต่างประเทศในราชอาณาจักร พ.ศ. 2529 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 21 – 23 ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้แจ้งข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการประดับธงอาเซียนคู่กับธงชาติที่กระทรวงการต่างประเทศในฐานะที่เป็นที่ตั้งของสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (กรมอาเซียน) ดังนี้

(1) กรมอาเซียนซึ่งเป็นสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติจะสามารถประดับธงอาเซียนได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรีให้ใช้ ชัก หรือแสดงธงอาเซียน ณ กรมอาเซียน ตามนัยมาตรา 46 วรรคสอง (6) และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติธง พ.ศ. 2522 โดยกรมอาเซียนจะต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การใช้ ชัก หรือแสดงธงของต่างประเทศในราชอาณาจักร ตามที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการใช้ การชัก หรือการแสดงธงชาติ และธงของต่างประเทศในราชอาณาจักร พ.ศ. 2529 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดด้วย

(2) กรณีการประดับธงอาเซียนอย่างเป็นทางการถาวร ณ สถานทูตและสถานกงสุลของประเทศสมาชิกอาเซียนคู่กับธงชาติ และให้ประเทศสมาชิกอาเซียนประดับธงในประเทศที่สาม ซึ่งได้รับการรับรองจากประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด เห็นว่า พระราชบัญญัติธง พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการใช้ ชัก หรือแสดงธงที่มีความหมายถึงประเทศไทย หรือชาติไทยตามมาตรา 5 ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการใช้ การชัก หรือการแสดงธงชาติ และธงของต่างประเทศในราชอาณาจักร พ.ศ. 2529 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น กรณีตามร่างแนวทางการประดับธงอาเซียนในส่วนนี้ หากเป็นกรณีประเทศไทยประดับธงอาเซียนอย่างเป็นทางการถาวร ณ สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ของไทย ย่อมเป็นการใช้

ชัก หรือแสดงธงชาติ คู่หรือร่วมกับธงของต่างประเทศ หากไม่มีลักษณะเป็นการดูถูกเหยียดหยาม หรือทำให้เกิดความเสื่อมเสียซึ่งเกียรติภูมิของประเทศไทยหรือชาติไทย ตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการใช้ การชัก หรือการแสดงธงชาติ และธงของต่างประเทศในราชอาณาจักร พ.ศ. 2529 ข้อ 6 แล้วก็สามารถจะกระทำได้ โดยจะต้องกระทำให้เป็นไปในลักษณะที่เท่าเทียมกันตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการใช้ การชัก หรือการแสดงธงชาติ และธงของต่างประเทศในราชอาณาจักร พ.ศ. 2529 ข้อ 21

(3) แนวทางการประดับธงอาเซียนน่าจะมีส่วนเสริมสร้างความตระหนักรู้ในความเป็นอาเซียน และกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียนในหมู่ประชาชนชาวไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนโดยรวม และทำให้ประชาคมอาเซียนเป็นที่แพร่หลายในหมู่นานาประเทศยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การประดับธงอาเซียนคู่ธงชาติ ณ สถานทูตและสถานกงสุล และการลดธงครึ่งเสาเพื่อไว้อาลัยตามที่ระบุไว้ในร่างแนวทางดังกล่าว จะต้องเป็นไปโดยไม่ขัดต่อกฎหมายภายในของประเทศที่สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลของประเทศสมาชิกอาเซียนตั้งอยู่ ทั้งนี้ ตามนัยอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางการทูต ค.ศ. 1961 ข้อ 41 บรรคหนึ่ง

พระราชบัญญัติ พ.ศ. 2522

มาตรา 5 ธงที่มีความหมายถึงประเทศไทยและชาติไทย ได้แก่

(1) ธงชาติ มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 6 ส่วน ยาว 9 ส่วน ด้านกว้างแบ่งเป็น 5 แถบตลอดความยาวของผืนธง ตรงกลางเป็นแถบสีน้ำเงินแก่ กว้าง 2 ส่วน ต่อจากแถบสีน้ำเงินแก่ออกไปทั้งสองข้างเป็นแถบสีขาว กว้างข้างละ 1 ส่วน ต่อจากแถบสีขาวออกไปทั้งสองข้างเป็นแถบสีแดงกว้างข้างละ 1 ส่วน ธงชาตินี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ธงไตรรงค์”

(2) ธงราชนาวี มีลักษณะอย่างเดียวกับธงชาติ แต่ตรงกลางของผืนธงมีดวงกลมสีแดง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางยาว 4 ใน 6 ส่วนของความกว้างของผืนธง โดยให้ขอบของดวงกลมจดขอบแถบสีแดงของผืนธงภายในดวงกลม มีรูปช้างเผือกทรงเครื่องยืนแท่นหันหน้าเข้าหาเสาธงหรือคันธง

มาตรา 46 การใช้ ชัก หรือแสดงธงของต่างประเทศในราชอาณาจักร ให้กระทำได้เฉพาะธงชาติ ธงราชนาวี หรือธงประจำกองทัพเรือ ธงสำหรับองค์ราชาธิปไตย ราชนิ ราชสามี รัชทายาท ธงแสดงตำแหน่งประมุขของรัฐ หรือหัวหน้ารัฐบาล ธงแสดงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทนทางทูต ธงแสดงตำแหน่งหัวหน้าสถานที่ทำการทางกงสุล ธงของรัฐต่างประเทศ ธงขององค์การระหว่างประเทศที่รัฐบาลไทยเป็นสมาชิก และธงอื่นของต่างประเทศ ซึ่งได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี

การใช้ ชัก หรือ แสดงธงของต่างประเทศตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้ ณ ที่ดังต่อไปนี้

(1) สถานที่พักอาศัยหรือยานพาหนะสำหรับองค์ราชาธิปไตย ราชนิ ราชสามี รัชทายาท ประมุขของรัฐหรือผู้แทน หรือหัวหน้ารัฐบาล ในโอกาสที่มาเยือนประเทศไทย

(2) สถานที่ทำการของคณะผู้แทนทางทูต สถานที่ทำการทางกงสุล หรือสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ และรวมถึงหน่วยงานขององค์การระหว่างประเทศ

(3) สถานที่อยู่ ที่อาศัยหรือยานพาหนะสำหรับหัวหน้าคณะผู้แทนทางทูต หัวหน้าสถานที่ทำการทางกงสุล หรือหัวหน้าสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ และรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานขององค์การระหว่างประเทศ

(4) เรือหรืออากาศยานต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ

(5) เรือหรืออากาศยานของรัฐต่างประเทศ หรือ

(6) สถานที่อื่นตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศให้ใช้ ชัก หรือแสดงธงได้ หรือตามที่ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี

การใช้ ชัก หรือแสดงธงตาม (1) ถึง (4) ให้เป็นไปตามขนบธรรมเนียมระหว่างประเทศ กฎหมายระหว่างประเทศ หรือความตกลงกับรัฐบาลไทย

การใช้ ชัก หรือแสดงธงตาม (5) และ (6) ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการใช้ การชัก หรือการแสดงธงชาติ และธงของต่างประเทศในราชอาณาจักร พ.ศ. 2529

ข้อ 6 ธงชาติ เป็นธงที่แสดงความหมายถึงประเทศไทยหรือชาติไทย ให้ปฏิบัติต่อดังกล่าวด้วยความเคารพ ไม่ดูถูกเหยียดหยามหรือทำให้เกิดความเสื่อมเสียซึ่งเกียรติภูมิของประเทศไทยหรือชาติไทย

ข้อ 21 การใช้ การชัก หรือการแสดงธงชาติคู่หรือร่วมกับธงของต่างประเทศจะต้องเป็นไปในลักษณะที่เท่าเทียมกัน เช่น ขนาดและสีของธง และความสูงต่ำของเสาธง เป็นต้น

ข้อ 22 การใช้ การชัก หรือการแสดงธงชาติคู่หรือร่วมกับธงของต่างประเทศให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ถ้าใช้หรือชักธงของต่างประเทศประเทศเดียว ต้องให้ธงชาติเคียงคู่อยู่ทางด้านขวาของธงต่างประเทศ

(2) ถ้าใช้หรือชักธงของต่างประเทศเกินกว่าหนึ่งประเทศ ซึ่งเมื่อรวมกับธงชาติแล้วเป็นจำนวนคู่ ต้องให้ธงชาติอยู่กลาง

(3) ถ้าใช้หรือชักธงของต่างประเทศเกินกว่าหนึ่งประเทศ ซึ่งเมื่อรวมกับธงชาติแล้วเป็นจำนวนคู่ ต้องให้ธงชาติอยู่กลางด้านขวา

ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่เป็นการใช้ การชัก หรือการแสดงธงชาติในอาคารสถานที่ หรือมีข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือประเทศภาคีกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เช่น ให้ใช้ ชัก หรือแสดงเรียงตามลำดับอักษร หรือเรียงตามลำดับการเป็นสมาชิก เป็นต้น ก็ให้ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือข้อกำหนดนั้นๆ ได้

การใช้ การชัก หรือการแสดงธงชาติในการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศโดยปกติให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของสมาคมกีฬาระหว่างประเทศ หรือตามหลักสากลที่ยอมรับกันมานานอารยประเทศ

ข้อ 23 การใช้ธงชาติคู่กับธงของต่างประเทศสำหรับรถยนต์ให้ใช้ปักธงชาติไว้ทางด้านขวา และธงของต่างประเทศไว้ทางด้านซ้าย

ยานพาหนะอื่นให้อนุโลมทำนองเดียวกับวิธีที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง เว้นแต่การใช้บนเรือให้เป็นไปตามธรรมเนียมประเพณีของชาวเรือ

ดังนั้น ตามที่พระราชบัญญัติ พ.ศ. 2522 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้ การใช้ ชัก หรือแสดงธงของต่างประเทศในราชอาณาจักร ให้กระทำเฉพาะชนิดของธงตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งรวมถึงธงขององค์การระหว่างประเทศที่รัฐบาลไทยเป็นสมาชิก และมาตรา 46 วรรคสอง ได้บัญญัติให้การใช้ ชัก หรือแสดงธงของต่างประเทศตามวรรคหนึ่งดังกล่าว ให้กระทำเฉพาะการใช้ ชัก หรือแสดงธงของต่างประเทศ ณ สถานที่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 46 วรรคสอง (1) – (5) และถ้าหากมิใช่สถานที่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 46 วรรคสอง (1) – (5) ดังกล่าวแล้ว จะต้องเป็นสถานที่อื่นที่นายกรัฐมนตรีประกาศให้ใช้ ชัก หรือแสดงธงได้ หรือตามที่ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี ตามนัยมาตรา 46 วรรคสอง (6) และวรรคสี่แห่งพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2522 เท่านั้น

● แนวทางการใช้ธงอาเซียน (Guidelines on the Use of the ASEAN Flag)

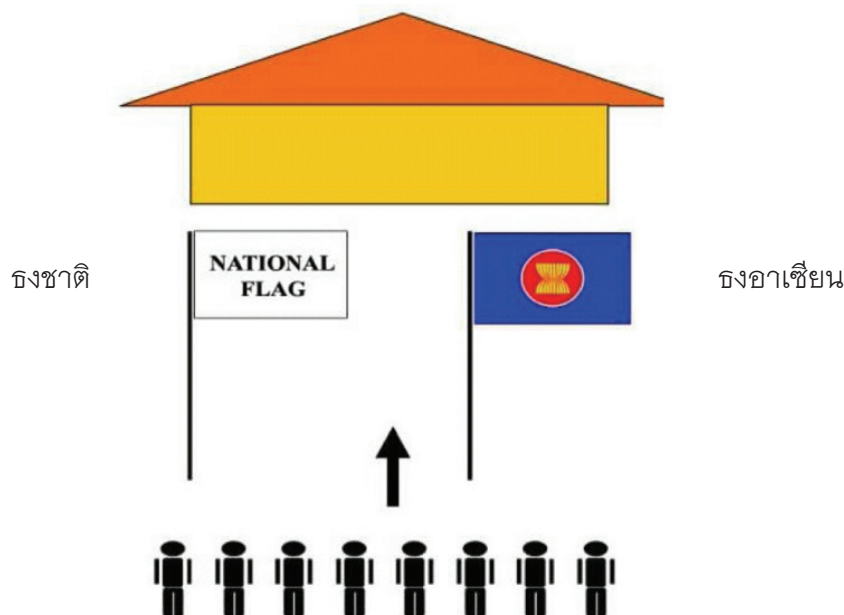
ที่ประชุมคณะมนตรีประสานงานอาเซียนได้รับรองแนวทางการใช้ธงอาเซียน (Guidelines on the Use of the ASEAN Flag) เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2554 เพื่อเป็นแนวทางการประดับธงอาเซียน รูปแบบของธงอาเซียน ขนาดของธงอาเซียน อาทิ ธงตั้งโต๊ะ ธงประดับห้อง ธงประจำรถ และธงภาคสนาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการใช้แสดงธงอาเซียนระหว่างการประชุมอาเซียน การเฉลิมฉลองวันอาเซียน งานพิธีการและงานที่จัดในประเทศสมาชิกของอาเซียนทั้ง 10 ประเทศอย่างถูกต้อง เนื่องจากการปฏิบัติต่อธงอาเซียนนั้นจะต้องกระทำด้วยความเคารพ และมีควรใช้ในลักษณะที่ไม่สมเกียรติ ซึ่งกรมอาเซียนได้แปลและจัดพิมพ์หนังสือแนวทางการใช้ธงอาเซียนขึ้น เพื่อใช้เป็นคู่มือการประดับธงอาเซียนและสำหรับหน่วยราชการ ภาคเอกชน ใช้อ้างอิง ตลอดจนจนเป็นการให้ความรู้แก่ประชาชนและเยาวชนทั่วไปที่สนใจในเรื่องราวเกี่ยวกับอาเซียน โดยเฉพาะธงอาเซียนซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอาเซียน และเป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคี การสนับสนุนของประเทศสมาชิกต่อหลักการและความพยายามของอาเซียน รวมทั้งเป็นช่องทางเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้และความเป็นปึกแผ่นยิ่งขึ้นของอาเซียน มีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

การใช้ธงอาเซียน

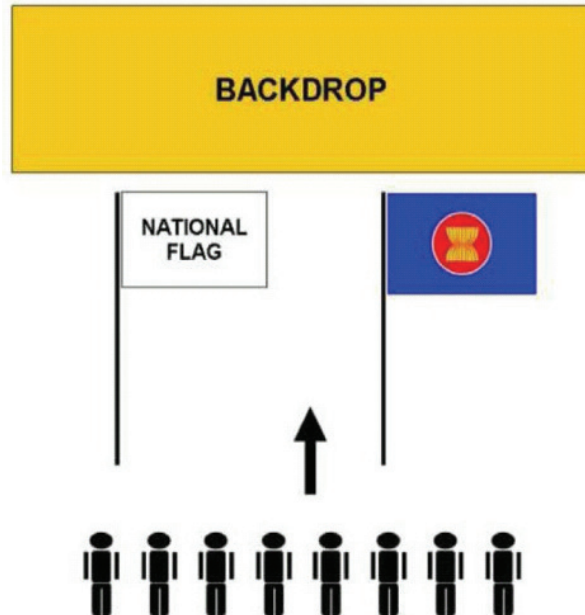
● การใช้ธงอาเซียนโดยประเทศสมาชิก

- ประเทศสมาชิกจะใช้ธงอาเซียนในลักษณะที่ระบุไว้ภายใต้แนวทางฯ ซึ่งประกอบด้วย
- แสดงธงอาเซียนที่สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติทุกแห่ง (ในประเทศไทยได้แก่กรมอาเซียน)
 - แสดงธงอาเซียนอย่างถาวรที่ทำการทูตและกงสุลของประเทศสมาชิกเคียงข้างกับธงชาติประเทศสมาชิกอาเซียน แสดงธงอาเซียนในประเทศที่สามซึ่งได้รับการยอมรับจากประเทศสมาชิกอาเซียน
 - แสดงธงอาเซียนเคียงข้างธงชาติในลักษณะต่อไปนี้

ภาพที่ 1 : ธงภาคสนาม

ภาพที่ 2 : ธงในงานต่างๆ (ภายใน/นอกอาคาร)

ง. แสดงธงอาเซียนระหว่างการประชุมอาเซียน งานเฉลิมฉลองวันสถาปนาอาเซียน งานพิธีการ และงานต่างๆ ที่จัดในประเทศสมาชิก

จ. การแสดงธงอาเซียนให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบของแต่ละประเทศและข้อบท ภายใต้แนวทางการใช้ธงอาเซียนนี้

● การใช้ธงอาเซียนโดยสำนักเลขาธิการอาเซียน

สำนักเลขาธิการอาเซียนจะใช้ธงอาเซียนในลักษณะที่ระบุไว้ในแนวทางนี้ซึ่งรวมถึง

ก. แสดงธงอาเซียนที่สำนักเลขาธิการอาเซียน และที่พักของเลขาธิการอาเซียน

ข. ระหว่างการประชุม

ค. ประดับรถยนต์ทางการของเลขาธิการอาเซียนระหว่างการปฏิบัติภารกิจทางการ และ

ง. ระหว่างงานเฉลิมฉลองวันสถาปนาอาเซียน งานทางการ งานพิธี นิทรรศการ งานชุมนุม หรือ งานอื่นใดที่จัดโดยสำนักเลขาธิการอาเซียนเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียน

● การใช้ธงอาเซียนโดยคณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สาม

คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามจะแสดงธงอาเซียนที่ทำการและในระหว่างงานเฉลิมฉลองวันสถาปนาอาเซียน งานทางการ งานพิธี นิทรรศการ งานชุมนุม หรือ งานอื่นใดที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียน

● การใช้ธงอาเซียนโดยสถาบันต่างๆ ของอาเซียน

สถาบันอาเซียนต่างๆ ของอาเซียนจะแสดงธงอาเซียนที่ทำการและระหว่างการประชุมอาเซียน งานเฉลิมฉลองวันสถาปนาอาเซียน งานทางการ งานพิธี นิทรรศการ งานชุมนุม หรืองานอื่นใดที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียน

● การใช้ธงอาเซียนโดยประเทศ องค์การระหว่างประเทศและองค์การที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

ประเทศที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน องค์การระหว่างประเทศที่ทำงานใกล้ชิดกับอาเซียน และองค์การที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียนสามารถแสดงธงอาเซียนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน

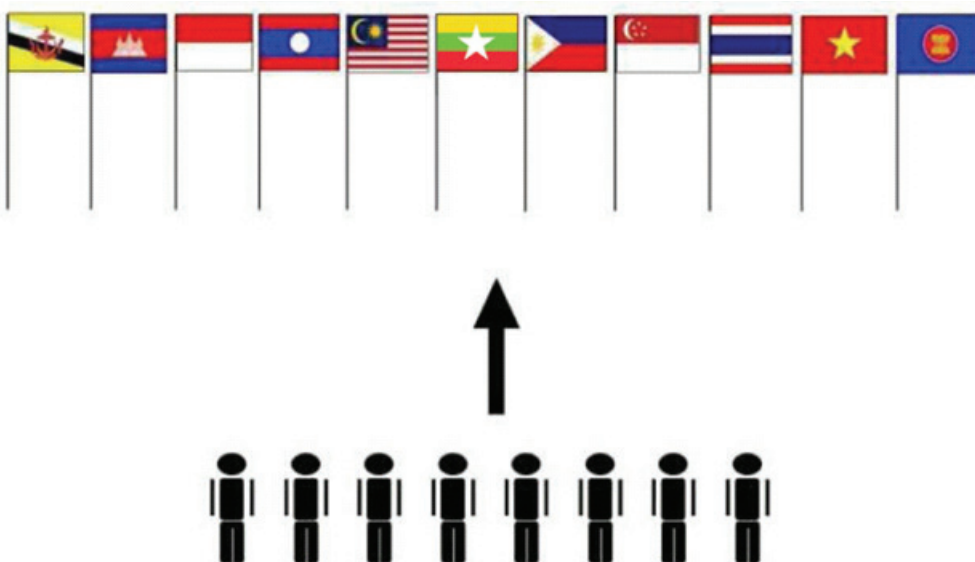
● การใช้ธงอาเซียนในการแสดงความอาลัย

เมื่อประมุขหรือผู้นำรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนสิ้นพระชนม์หรือถึงแก่กรรมจะลดธงอาเซียนลงครึ่งเสาที่สำนักเลขาธิการอาเซียนและอาคารสถาบันอาเซียนต่างๆ เพื่อไว้อาลัยอย่างเป็นทางการ และอาจลดธงอาเซียนลงครึ่งเสาในสถานการณ์พิเศษรวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติในประเทศสมาชิก เมื่อได้รับความเห็นชอบจากประเทศสมาชิกแล้ว

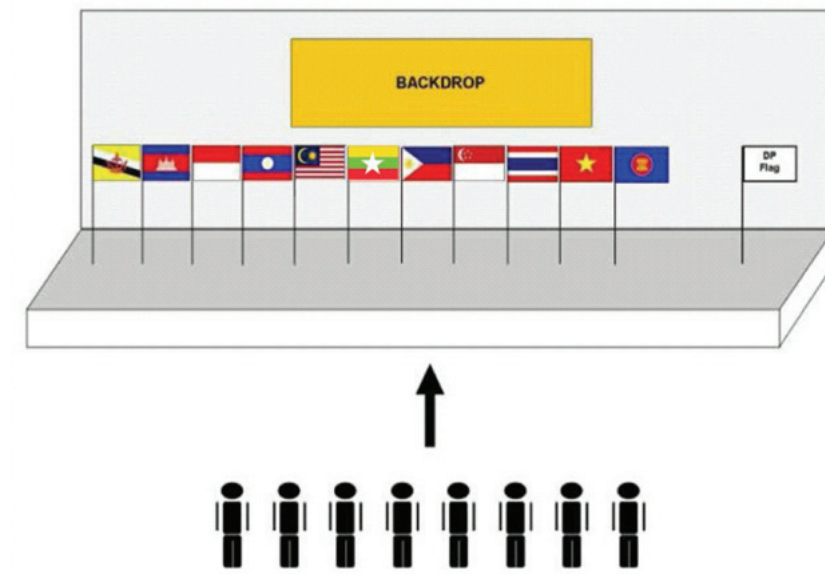
ประเทศสมาชิกจะเป็นผู้ตัดสินใจหากจะมีการลดธงอาเซียนลงครึ่งเสาภายในประเทศรวมทั้งระยะเวลาในการไว้อาลัย

ที่ตั้งของธงอาเซียนในการจัดการประชุมอาเซียนต่างๆ

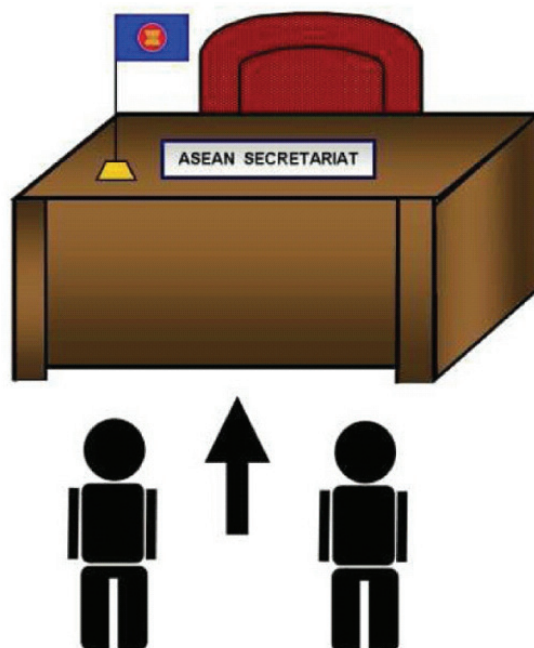
แสดงธงอาเซียน ภายนอก/ในสถานที่และภายในห้องร่วมกับธงชาติประเทศสมาชิกตามลำดับอักษรของประเทศ (บรูไน ดารุสซาลาม, ราชอาณาจักรกัมพูชา, สาธารณรัฐอินโดนีเซีย, สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว, มาเลเซีย, สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า, สาธารณรัฐฟิลิปปินส์, สาธารณรัฐสิงคโปร์, ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม) เริ่มต้นจากธงชาติบรูไนดารุสซาลามทางฝั่งซ้ายสุด โดยธงอาเซียนจะอยู่ฝั่งขวาสุดต่อจากธงชาติเวียดนามเสมอ ในลักษณะดังนี้

เมื่อประดับธงร่วมกับธงชาติประเทศคู่เจรจาจะแสดงธงอาเซียนและธงชาติประเทศสมาชิกในลักษณะดังนี้

แสดงธงอาเซียนที่โต๊ะทางซ้ายของป้ายสำนักเลขาธิการอาเซียนในลักษณะดังนี้

การทำลายธงอาเซียนที่ชำรุด

ไม่ให้ประดับธงอาเซียนที่ฉีกขาดหรือชำรุดโดยจะต้องทำลายอย่างเหมาะสม

การให้ความเห็นชอบและแก้ไขเพิ่มเติมแนวทางการใช้ธงอาเซียน

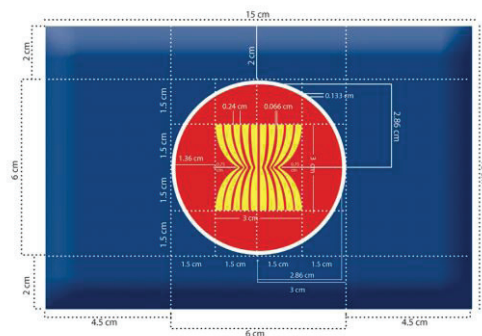
แนวทางฯ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ACC) เสียก่อน

ประเทศสมาชิกใดๆ สามารถเสนอขอแก้ไขแนวทางฯ นี้ได้ โดยเสนอต่อคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (CPR) เพื่อพิจารณาและเห็นชอบโดยฉันทามติแล้ว จึงนำเสนอถ้อยคำแก้ไขซึ่งได้รับความเห็นชอบแล้วต่อคณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ACC) เพื่อทราบ และมีผลโดยทันที

รูปแบบของธง

ธงอาเซียนมี 4 ขนาด ได้แก่ ธงตั้งโต๊ะ ธงประดับห้อง ธงประจำรถ และธงภาคสนาม ซึ่งแต่ละชนิดมีรายละเอียดของสีเหมือนกัน แต่มีขนาดและวัสดุที่แตกต่างกัน

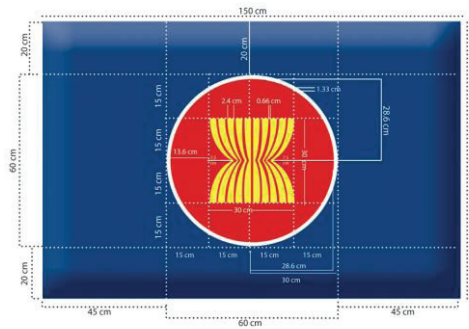
ธงตั้งโต๊ะ

ขนาดและวัสดุ

ขนาด	: 10 X 15 ซม.
เส้นผ่าศูนย์กลางของดวงตรา	: 6 ซม.
วัสดุ	: โพลีเอสเตอร์ – ไนลอน
วิธีการผลิต	: พิมพ์สกรีนสี และเย็บ
การเย็บขอบ	: ตะเข็บคู่โดยรอบ

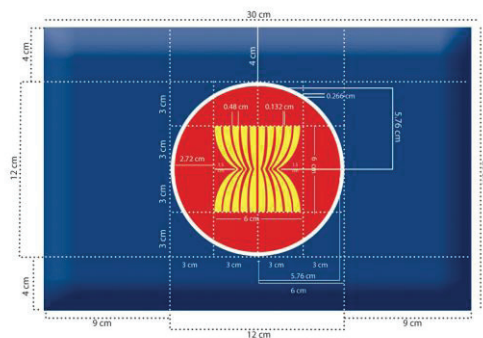
ธงประดับห้อง

ขนาดและวัสดุ

ขนาด	: 100 X 150 ซม.
เส้นผ่าศูนย์กลางของดวงตรา	: 60 ซม.
วัสดุ	: โพลีเอสเตอร์ – ไนลอน
วิธีการผลิต	: พิมพ์สกรีนสี และเย็บ
การเย็บขอบ	: ตะเข็บคู่โดยรอบ

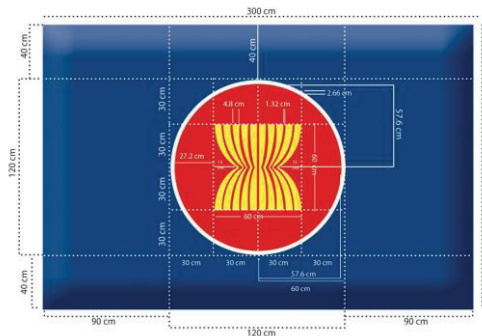
ธงประจำรถ

ขนาดและวัสดุ

ขนาด	: 20 X 30 ซม.
เส้นผ่าศูนย์กลางของดวงตรา	: 12 ซม.
วัสดุ	: โพลีเอสเตอร์ – ไนลอน
วิธีการผลิต	: พิมพ์สกรีนสี และเย็บ
การเย็บขอบ	: ตะเข็บคู่โดยรอบ

ธงภาคสนาม

ขนาดและวัสดุ

ขนาด	: 200 X 300 ซม.
เส้นผ่าศูนย์กลางของดวงตรา	: 120 ซม.
วัสดุ	: โพลีเอสเตอร์ – ไนลอน
วิธีการผลิต	: พิมพ์สกรีนสี และเย็บ
การเย็บขอบ	: ตะเข็บคู่โดยรอบ

● การติดธงอาเซียนคู่กับธงชาติไทย*

แนวทางการใช้ธงอาเซียนระบุว่า โดยปกติ ประเทศสมาชิกอาเซียนจะติดธงอาเซียนที่สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (ในประเทศไทยได้แก่กรมอาเซียน) และสามารถติดธงอาเซียนคู่กับธงชาติไทยไว้ที่ทำการส่วนราชการไทย หรือโรงเรียน ในงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกอาคารเป็นครั้งคราวได้ ในระหว่างการประชุมอาเซียน งานเฉลิมฉลองวันสถาปนาอาเซียน (8 สิงหาคม) งานพิธีการ นิทรรศการ หรืองานอื่นใดที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียน

ธงชาติของทุกประเทศเป็นของสูง เป็นที่เคารพ ดังนั้น การติดธงชาติประเทศต่างๆ และธงอาเซียนต้องตรวจสอบความถูกต้องของธง ขนาดธง และเสาธงที่เท่าเทียมกัน เรียงลำดับการวางเสาธงที่ถูกต้อง โดยสามารถตรวจสอบและศึกษาแนวทางการใช้ธงอาเซียน (Guidelines on the Use of the ASEAN Flag) ที่ถูกต้องและเหมาะสมได้ที่เว็บไซต์กรมอาเซียน (www.mfa.go.th/asean) หรือ สำนักเลขาธิการอาเซียน (www.aseansec.org)

* 58 คำตอบสู่ประชาคมอาเซียน 2558, กระทรวงการต่างประเทศ กรมอาเซียน, 2556 : 80)

คติเตือนจิตหญิง

ขอประพันธ์ จรรยา สุภาจิต
ไว้เตือนจิต หญิงไทย ในสยาม
ทั้งเริ่มรุ่น ลักขณา สง่างาม
อยู่ในความ ดำริ ควรติตรอง
เป็นสตรี นี่ไซ้ ไม่ใช่ง่าย
สงวนกาย เราไว้ อย่าให้หมอง
จะยากจน ข้นไร้ วิสัยทอง
ย่อมจะต้อง มีค่า ราคาแพง
เหมือนพิภูล ดิจริง ไม่ทิ้งกลืน
ถึงตกดิน จมทราย ไม่หน่ายแหยง
ยังหอมหวาน ชวนชื่น ระรื่นแรง
ไม่เหี่ยวแห้ง ไม่ทรมาน ความนิยม

ส่วนหนึ่งของ สุภาจิตสอนหญิง

พระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ข้อมูลจาก : สารเพื่อการดำเนินชีวิต เข้าถึงได้จาก : <http://www.nabia10.com/sara/supasitsonying.html>

คำถามที่พบบ่อยเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสอีโบลา

๑. โรคติดเชื้อไวรัสอีโบลาคืออะไร?

ตอบ โรคติดเชื้อไวรัสอีโบลาคือ เป็นโรคที่มักจะรุนแรงถึงชีวิตซึ่งมีอัตราป่วยตายสูงถึงร้อยละ ๙๐ โรคนี้พบทั้งในคนและสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่คน (nonhuman primates เช่น ลิงกอริลลาและชิมแปนซี) โรคติดเชื้อไวรัสอีโบลามีปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๙ ในการระบาดที่เกิดขึ้นสองแห่งพร้อมกันแห่งหนึ่งเกิดขึ้นที่หมู่บ้านริมแม่น้ำอีโบล่าในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก อีกแห่งหนึ่งเกิดที่เขตชนบททางไกลในประเทศซูดานไวรัสชนิดนี้มาจากไหนยังไม่ทราบ แต่จากหลักฐานเท่าที่มีเชื่อว่าค้างคาวผลไม้ (Pteropodidae) น่าจะเป็นที่อาศัย (host) ของไวรัสอีโบล่า

๒. มนุษย์ติดเชื้อไวรัสอีโบล่าได้อย่างไร?

ตอบ ในการระบาดของโรคที่อัฟริกาตะวันตกครั้งนี้ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ล้มป่วยเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคจากคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่งการติดเชื้อเกิดจากการสัมผัสโดยตรงกับเลือดหรือสารเหลวในร่างกาย หรือสารคัดหลั่ง (อุจจาระ ปัสสาวะ น้ำลาย น้ำอสุจิ) ของคนที่ติดเชื้อ โดยสัมผัสกับบาดแผลที่ผิวหนัง หรือกับเยื่อเมือกบริเวณต่างๆ

การติดเชื้อยังเกิดขึ้นได้ด้วยถ้าผิวหนังที่มีบาดแผล หรือเยื่อเมือกบริเวณต่างๆ ของคนที่สุขภาพดี มาสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมที่ปนเปื้อนด้วยสารเหลวที่มีเชื้อไวรัสจากผู้ป่วยโรคอีโบล่า เช่น เสื้อผ้าที่เปื้อนเลือด ผ้าปูที่นอน หรือเข็มฉีดยาใช้แล้ว

มีบุคลากรสาธารณสุขจำนวนมากกว่า ๑๐๐ รายแล้วที่ได้รับเชื้อไวรัสระหว่างให้การรักษายาบาลแก่ผู้ป่วยโรคอีโบล่า การที่เกิดเหตุเช่นนี้ได้เป็นเพราะบุคลากรเหล่านั้นอาจมิได้สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันตนเองหรือมิได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและควบคุมการติดเชื้ออย่างถูกต้อง ในขณะที่ทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วย ดังนั้นจึงควรแจ้งให้บุคลากรผู้ทำหน้าที่รักษายาบาลในระบบสาธารณสุขทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นในโรงพยาบาล คลินิก และสถานอนามัย ได้ทราบธรรมชาติของโรคและวิธีการแพร่โรค และขอให้เขาเหล่านั้นปฏิบัติตามข้อควรระวังเพื่อการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อโดยเคร่งครัด

องค์การอนามัยโลกแนะนำว่า ไม่ให้ครอบครัวหรือชุมชนต่างๆ ดูแลคนที่อาจมีอาการของโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าด้วยตนเองที่บ้าน แต่ขอให้ไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลหรือศูนย์รักษายาบาลที่มีแพทย์และพยาบาลผู้มีความรู้ และอุปกรณ์พร้อมสำหรับการดูแลผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า ถ้าท่านตัดสินใจที่จะดูแลรักษาผู้ป่วยในบ้านของท่านเอง องค์การอนามัยโลกจำเป็นต้องแนะนำให้ท่านแจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ของท่านได้ทราบและให้ท่านได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสม และอุปกรณ์ในการดูแลผู้ป่วย (ถุงมือและอุปกรณ์ป้องกันตนเอง) วิธีการถอด และทิ้งอุปกรณ์ป้องกันตนเองอย่างถูกต้องหลังการใช้งาน และสารระควรรู้ว่าท่านจะป้องกันการติดเชื้อและการแพร่โรคไปยังตัวท่านเอง สมาชิกในครอบครัวหรือชุมชนของท่านได้อย่างไร

นอกจากนี้ ยังมีวิธีแพร่โรควิธีอื่นที่เกิดขึ้นแล้วในชุมชนระหว่างพิธีศพ และการฝังศพด้วยเนื่องจากพบว่า ในพิธีฝังศพที่มีมารวมพิธีมีการสัมผัสและต้องร่างของผู้ตายโดยตรง ก็สามารถแพร่โรคอีโบล่าได้เช่นกันการสัมผัสและต้องศพของผู้ที่ตายจากโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า จะต้องกระทำโดยสวมเสื้อผ้าและถุงมือที่รัดกุมและต้องนำศพไปฝังในที่ที่ องค์การอนามัยโลกแนะนำให้เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมและมีอุปกรณ์พร้อมสรรพ เป็นผู้นำร่างของผู้ตายไปฝังตามกรรมวิธีที่ถูกต้อง

คนจะยังอยู่ในระยะแพร่เชื้อ トラบเท่าที่เลือดและสารคัดหลั่งของเขายังมีเชื้อไวรัสนี้อยู่ ด้วยเหตุนี้ก่อนจะกลับบ้านได้ ผู้ป่วยที่ติดเชื้อจึงต้องได้รับการติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด โดยบุคลากรทาง การแพทย์และต้องผ่านการทดสอบทางห้องปฏิบัติการ เพื่อให้แน่ใจว่าเชื้อไวรัสหมดสิ้นไปจากระบบ ต่างๆ ของร่างกายแล้วเมื่อแพทย์รับรองว่าผู้ป่วยสามารถกลับบ้านได้ แสดงว่าผู้ป่วยพ้นระยะแพร่เชื้อแล้ว และไม่สามารถทำให้ผู้อื่นภายในชุมชนของตนติดเชื้อได้อีก อนึ่ง พบว่าชายผู้หายจากโรคยังจะแพร่เชื้อให้คู่ ของตนผ่านทางน้ำอสุจิได้ต่อไปเป็นเวลาไม่เกิน ๓ สัปดาห์หลังจากหายป่วย ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเรื่องสำคัญ ที่ชายเหล่านั้นควรตรวจร่วมเพศเป็นเวลาอย่างน้อย ๓ สัปดาห์หลังจากหายป่วย หรือมีฉะนั้นก็ต้องสวมถุงยาง ออนามัยทุกครั้งที่ร่วมเพศตลอด ๓ สัปดาห์หลังจากหายป่วย

โดยทั่วไปจะต้องมีใครสักคนหนึ่งที่ได้สัมผัสกับสัตว์ตัวใดตัวหนึ่งที่มีเชื้อไวรัสฮิโบล่า ก่อนที่เชื่อนี้จะแพร่ระบาดต่อไปในชุมชนมนุษย์โดยแพร่จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง

๓. ใครมีความเสี่ยงต่อการติดโรคมามากที่สุด?

ตอบ ในระหว่างที่โรคกำลังระบาด ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการติดโรคมามากกว่าผู้อื่น ได้แก่

- บุคลากรสาธารณสุข
- สมาชิกในครอบครัว หรือผู้อื่นที่สัมผัสคลุกคลีกับผู้ติดเชื้อ
- ผู้มาร่วมพิธีศพที่ได้สัมผัสและต้องร่างของผู้ตายโดยตรง และยังต้องมีการศึกษาวิจัย

มากกว่านี้เพื่อทำความเข้าใจว่าคนบางกลุ่ม เช่นผู้มีความบกพร่องทางภูมิคุ้มกันหรือผู้ที่มีภาวะสุขภาพอื่นๆ ประจำตัว จะติดเชื้อไวรัสชนิดนี้ได้ง่ายกว่าคนกลุ่มอื่นหรือไม่

การควบคุมการสัมผัสไวรัสเป็นสิ่งที่สามารถทำได้โดยปฏิบัติตามมาตรการปกป้องตนเอง ไม่ว่าจะเป็นในคลินิกและโรงพยาบาล ในที่ประชุมชน รวมทั้งในบ้าน

๔. อาการของโรค และอาการที่ถึงการติดเชื้อ ได้แก่อะไร?

ตอบ ใช้เฉียบพลัน อ่อนเพลียรุนแรง ปวดกล้ามเนื้อ ปวดหัวและเจ็บคอ เหล่านี้เป็น อาการของโรค และอาการที่แสดงว่าติดเชื้อ หลังจากนั้น อาการที่เกิดขึ้นตามมา ได้แก่ อาเจียน อุจจาระร่วง ผื่นขึ้นตามร่างกาย โดและดับทำงานบกพร่อง และในผู้ป่วยบางรายจะมีเลือดออกทั้งภายนอกและภายใน ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการพบมีปริมาณเม็ดเลือดขาวและเกร็ดเลือดต่ำแต่เอ็นไซม์ตับมีระดับสูงกว่าปกติ

ระยะฟักตัวของโรค ซึ่งเป็นระยะเวลาตั้งแต่ได้รับเชื้อจนถึงเวลาที่แสดงอาการ ตั้งแต่ ๒ ถึง ๒๑ วัน ผู้ป่วยจะเข้าสู่ระยะแพร่เชื้อในทันทีที่แสดงอาการ ผู้ป่วยที่ยังอยู่ในระยะฟักตัวของโรคจะไม่แพร่เชื้อ การยืนยันการติดเชื้อไวรัสฮิโบล่าทำได้โดยการทดสอบทางห้องปฏิบัติการเท่านั้น

๕. ควรจะเข้าพบแพทย์เมื่อใด?

ตอบ ผู้ที่เคยอยู่อาศัยในพื้นที่ที่มีรายงานผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสฮิโบล่า หรือผู้ที่สัมผัส คลุกคลีกับผู้ป่วยยืนยันหรือต้องสงสัยว่าป่วยด้วยโรคฮิโบล่า หากเริ่มแสดงอาการแล้ว ควรจะเข้าพบแพทย์ เพื่อตรวจรักษาในทันทีในกรณีที่ผู้ใดถูกตั้งข้อสงสัยว่าอาจจะเป็นโรคนี้ ควรเร่งส่งรายงานไปยังหน่วย สาธารณสุขที่ใกล้ที่สุดโดยทันที การให้บริการทางการแพทย์โดยเร็ว มีส่วนสำคัญยิ่งในการเพิ่มอัตราการ รอดชีวิตจากโรคนี้ที่สำคัญไม่แพ้กันคือ การควบคุมการแพร่ระบาดของโรคและกระบวนการควบคุมการ ติดเชื้อจำเป็นต้องเริ่มต้นในทันที

๖. การรักษาโรคนี้ทำได้อย่างไร?

ตอบ ผู้ป่วยที่มีอาการหนักจำเป็นต้องรักษาแบบประคับประคองชนิดเข้มข้น ผู้ป่วยมักจะมีการขาดน้ำและจำเป็นต้องให้สารเหลวทางหลอดเลือดดำ หรือให้สารละลายเกลือแร่ทางปาก ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีวิธีการรักษาให้หายจากโรคนี้

ผู้ป่วยบางรายจะหายจากโรคได้เองหากได้รับการดูแลทางการแพทย์ที่เหมาะสม เพื่อช่วยควบคุมให้เชื้อไวรัสแพร่ระบาดต่อไป ผู้ที่ต้องสงสัยว่าป่วย หรือได้รับการยืนยันแล้วว่าป่วยด้วยโรคนี้ ควรถูกแยกกักให้ห่างจากผู้ป่วยอื่นๆ และได้รับการดูแลจากบุคลากรสาธารณสุขโดยใช้มาตรการควบคุมการติดเชื้ออย่างเข้มงวด

๗. โรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า ป้องกันได้หรือไม่? มีวัคซีนป้องกันโรคหรือยัง?

ตอบ ขณะนี้ยังไม่มียาหรือวัคซีนใดที่ผ่านการทดสอบจนได้รับอนุญาตให้ใช้สำหรับโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า แต่มีผลิตภัณฑ์หลายชนิดที่อยู่ระหว่างการวิจัยพัฒนา

วิธีป้องกันการติดเชื้อและการแพร่โรค

ผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสอีโบลารายแรกๆ นั้นติดโรคมาโดยการจับต้องสัตว์ที่ติดเชื้อหรือซากสัตว์ ในขณะที่ผู้ป่วยรายถัดมาล้วนแต่ติดโรคโดยการสัมผัสโดยตรงกับสารเหลวจากร่างกายของผู้ป่วย รายอื่นทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นโดยผ่านวิธีที่ไม่ปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วย หรือโดยผ่านวิธีที่ไม่ปลอดภัยในการฝังศพ ในการระบาดของโรคคราวนี้ พบว่าโรคส่วนใหญ่ได้แพร่ระบาดไปจากคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่ง การป้องกันการติดเชื้อและการจำกัดหรือหยุดยั้งการแพร่โรคมีวิธีทำได้หลายขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ทำความเข้าใจเรื่องธรรมชาติของโรค วิธีแพร่โรคและวิธีหยุดยั้งการแพร่ระบาดของโรค (รายละเอียดเพิ่มเติมโปรดดูจากคำถามก่อนหน้านี้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า ในเอกสารว่าด้วยคำถามที่พบบ่อยฉบับนี้)

- ติดตามรับฟังและปฏิบัติตามคำชี้แนะที่จัดทำโดยกระทรวงสาธารณสุขในประเทศของท่าน
- หากท่านสงสัยว่ามีผู้ใดที่ใกล้ชิดกับท่านหรืออยู่ในชุมชนของท่านกำลังป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า ขอให้เชิญชวนและสนับสนุนเขาให้ไปรับการตรวจรักษาที่เหมาะสมที่หน่วยบริการทางการแพทย์
- หากท่านตัดสินใจที่จะดูแลรักษาผู้ป่วยด้วยตนเองที่บ้านของท่าน ขอให้แจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขให้ทราบความประสงค์ของท่านเพื่อเจ้าหน้าที่จะได้จัดการฝึกอบรม มอบถุงมือและอุปกรณ์ปกป้องตนเองที่เหมาะสมให้แก่ท่าน (ถุงมือ เสื้อคลุมที่น้ำซึมผ่านไม่ได้ รองเท้าบูท หรือรองเท้าหุ้มปิดที่มีแผ่นยางกันน้ำหุ้มทับด้านนอก หน้ากากอนามัยและแว่นป้องกันของเหลวกระเด็นเข้าตา) รวมทั้งให้คำชี้แนะที่เป็นข้อควรจำเรื่องวิธีให้การดูแลที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วย วิธีปกป้องตนเองและครอบครัวของท่าน และวิธีทิ้งอุปกรณ์ปกป้องตนเองอย่างถูกต้องหลังการใช้งาน

หมายเหตุ องค์การอนามัยโลกแนะนำว่าไม่ควรจัดการดูแลผู้ป่วยที่บ้านแต่แนะนำให้บุคคลตลอดจนสมาชิกในครอบครัวไปรับการดูแลรักษาตามมาตรฐานวิชาชีพที่ศูนย์การรักษาพยาบาล

- ในการเข้าเยี่ยมผู้ป่วยที่โรงพยาบาลหรือการดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วยที่บ้าน แนะนำให้ล้างมือด้วยสบู่และน้ำทุกครั้งภายหลังการสัมผัสและต้องล้างร่างกายหรือสารเหลวจากร่างกาย หรือสิ่งแวดล้อมรอบร่างกายผู้ป่วย

● การสัมผัสและต้องศพของผู้ที่ตายด้วยโรคอีโบล่าต้องกระทำโดยใช้อุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสมเท่านั้นและควรให้บุคลากรสาธารณสุขที่ผ่านการฝึกอบรมเรื่องวิธีฝังศพอย่างปลอดภัยเป็นผู้นำศพไปฝังโดยทันทีนอกจากนี้ บุคคลควรลดการสัมผัสคลุกคลีกับสัตว์ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการติดโรค (ได้แก่ ค้างคาวผลไม้ ลิง และลิงแสม) ที่อาศัยอยู่ในป่าฝนของพื้นที่ที่เกิดโรค หากท่านสงสัยว่าสัตว์ตัวใดตัวหนึ่งเป็นสัตว์ที่ติดเชื้อ จงอย่าสัมผัสและต้องมัน ควรปรุงผลิตภัณฑ์จากสัตว์ (เลือดและเนื้อ) ให้สุกอย่างทั่วถึงก่อนรับประทาน

การร่วมเดินทางไปกับผู้ที่ป่วยด้วยโรคอีโบล่าจะปลอดภัยหรือไม่?

เช่นเดียวกับการณ์ของโรคอื่นๆ เป็นไปได้เสมอว่าผู้ที่ได้รับเชื้อไวรัสอีโบล่าอาจตัดสินใจเดินทางหากคนผู้นั้นยังไม่แสดงอาการ (ดูคำถามพบบ่อยหมายเลข ๔) เขาก็ยังไม่สามารถแพร่โรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าให้ผู้อื่นรอบข้าง หากคนผู้นั้นแสดงอาการแล้ว เขาควรรีบพบแพทย์ทันทีที่อาการป่วยอย่างแรกปรากฏขึ้น กรณีเช่นนี้อาจต้องแจ้งพนักงานการบินหรือลูกเรือหรือรีบเข้าพบแพทย์ในทันทีที่เดินทางถึงจุดหมาย ควรนำตัวนักเดินทางที่แสดงอาการเบื้องต้นของโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าไปแยกกักไว้เพื่อป้องกันการแพร่โรค อื่นๆ แม้ว่าความเสี่ยงต่อการติดโรคของเพื่อนร่วมทางในกรณีนี้จะอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ก็ยังคงแนะนำให้ปฏิบัติตามมาตรการติดตามผู้สัมผัสโรคในกรณีดังกล่าว

คำแนะนำสำหรับผู้ที่จะเดินทางไปยังประเทศที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า

๑. หลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ป่า ทั้งที่ป่วยหรือไม่ป่วย
๒. หลีกเลี่ยงการรับประทานสัตว์ป่าที่ป่วยตายโดยไม่ทราบสาเหตุ โดยเฉพาะสัตว์จำพวก ลิง หรือค้างคาว หรืออาหารเมนูพิเศษที่ใส่สัตว์ป่า หรือสัตว์แปลกๆ มาประกอบอาหาร
๓. หลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสารคัดหลั่ง เช่น เลือด หรือสิ่งของเครื่องใช้ของผู้ป่วยที่อาจปนเปื้อนกับสารคัดหลั่งของผู้ป่วย หรือศพของผู้ป่วยที่เสียชีวิต
๔. หลีกเลี่ยงการสัมผัสโดยตรงกับผู้ป่วย หากมีความจำเป็นให้สวมอุปกรณ์ป้องกันร่างกายและล้างมือบ่อยๆ
๕. หากมีอาการเริ่มป่วย เช่น มีไข้สูง อ่อนเพลีย ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้อ เจ็บคอ อาเจียน ท้องเสีย และมีผื่นผื่นแดงตามตัว ให้รีบพบแพทย์ทันที

อย่างไรก็ตาม องค์การอนามัยโลกไม่แนะนำให้จำกัดการเดินทางหรือการค้าระหว่างประเทศสำหรับผู้ที่จะเดินทางไปยังประเทศที่มีการระบาดของโรคนี้ สำหรับนักท่องเที่ยวยังมีความเสี่ยงในระดับที่ต่ำมาก เนื่องจากผู้ที่ติดเชื้อส่วนใหญ่ มีการติดเชื้อโดยตรงจากการสัมผัสกับของเหลวในร่างกาย หรือสารคัดหลั่งของผู้ป่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงพยาบาล จากการใช้อุปกรณ์ทางการแพทย์ (เข็มและหลอดฉีดยา) ที่ปนเปื้อนเชื้อ รวมถึงไม่มีการป้องกันเมื่อมีการสัมผัสกับสารคัดหลั่งที่ติดเชื้อ

ข้อมูล : สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูลโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าสำหรับประชาชน) เข้าถึงได้จาก http://beid.ddc.moph.go.th/th_2011/news.php?g=1&items=1745

ช็อกโกแลต ทำให้อารมณ์ดีจริงหรือ?

เราทุกคนรู้จักช็อกโกแลตและอาจจะเคยลิ้มลองรสชาติความนุ่มนวลของมัน แต่เราอาจไม่รู้มากนักว่า ช็อกโกแลตสามารถให้ประโยชน์อะไรกับเราจริงๆ นอกเหนือจากความรู้สึกเพลิดเพลิน และความพึงพอใจ คนส่วนใหญ่เพียงรู้ว่าช็อกโกแลตประกอบด้วยไขมันและน้ำตาลที่เป็นตัวกระตุ้นสารเคมีในระบบประสาทในสมองให้เกิดความอยากอาหาร น้ำตาลในช็อกโกแลตกระตุ้นการปล่อยสารเซโรโทนินที่มีอยู่ในเลือด ที่ควบคุมเรื่องของอารมณ์ และความหวานของช็อกโกแลตจะทำให้เกิดการหลั่งของสารเอ็นโดฟินส์ (endorphins) ในสมองที่ทำให้เรารู้สึกว่าเรากำลังมีความสุข ช็อกโกแลตยังมีสาร Phenylethylamine หรือ PEA ซึ่งเป็นกรดอะมิโนสำคัญที่สัมพันธ์กับสารที่สร้างขึ้นในสมองและถูกปล่อยออกมา เมื่อคนตกอยู่ในอารมณ์รัก และนี่แหละคือเหตุผลว่าทำไมช็อกโกแลต จึงเป็นเสมือนสัญลักษณ์แห่งความรักและความโรแมนติกแต่จริงๆ แล้ว ช็อกโกแลตให้อะไรกับเราได้บ้าง ข้อมูลที่ได้มานี้จาก thefinalspirit.com

ช็อกโกแลตกับผิวของเรา จากการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย สหรัฐอเมริกา และ the US Naval Academy พบว่า การบริโภคช็อกโกแลตไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การเกิดสิวที่ใบหน้า (เช่นเดียวกับงานวิจัยอีกชิ้นหนึ่ง ซึ่งกล่าวว่า อาจไม่มีสารอาหารใดๆ ในช็อกโกแลตเลย ที่ทำให้เกิดสิวขึ้นได้) ยิ่งกว่านั้นสารที่เรียกว่า Flavonoids ที่มีอยู่ในช็อกโกแลต ยังสามารถดูดซับรังสี UV และช่วยในการป้องกันรังสี และเพิ่มการหมุนเวียนของโลหิตบริเวณผิวหนัง นักวิจัยชาวเยอรมันยังพบว่า ช็อกโกแลตยังช่วยปกป้องผิวหนังที่มีความไวต่อการถูกแดดเผาไหม้ และยังช่วยให้ผิวหนังสดใสอ่อนกว่าวัย ในการศึกษาทดลองให้สุภาพสตรี ๒๔ คนรับประทานโกโก้วันละครึ่งแก้ว ทุกวันเป็นเวลา ๓ เดือน ผลปรากฏว่า ผู้เข้าร่วมการทดลองมีผิวหนังที่ชุ่มชื้นขึ้น เรียบขึ้น เห็นได้ชัดเจนถึงผิวที่มีสภาพดีขึ้น และผิวที่เป็นเกล็ดและเม็ดผื่นแดงจากการถูกแสง UV ก็ลดลงจนเป็นที่น่าพอใจ

ช็อกโกแลตช่วยความดันโลหิตให้ดีขึ้น สาร Flavonoids ในโกโก้อาจช่วยป้องกันการแข็งตัวของเลือดในหลอดเลือด ในขณะที่เดียวกันยังช่วยให้ร่างกายรักษาระดับของวิตามินอีและซี และยังสามารถลดความเสี่ยงของหลอดเลือดอุดตันได้

ช็อกโกแลตช่วยต่อสู้กับโรคอ้วนเพลี้ยเรื้อรัง สารแอนติออกซิแดนท์ (antioxidants or flavonoids) ดูเหมือนจะช่วยป้องกันการอักเสบและการเสื่อมของเซลล์ สารในช็อกโกแลตประกอบด้วยจำนวนของสารกระตุ้นของคาเฟอีนที่ช่วยให้คุณรู้สึกตื่นตัว และสดชื่นอยู่เสมอ ช็อกโกแลตยังมีคุณสมบัติในการรักษาอาการไอด้วย

ช็อกโกแลตเพิ่มพลังสมอง เนื่องมาจากที่ทราบแล้วว่า ช็อกโกแลตช่วยเพิ่มการหมุนเวียนของเลือดที่ไปเลี้ยงสมองดีขึ้น ช็อกโกแลตยังช่วยในเรื่องของสมาธิ ความทรงจำ ทักษะการแก้ปัญหา และการรับรู้เรื่องเวลา (จากข้อเสนอแนะของ West Virginia Wheeling Jesuit University)

ช็อกโกแลตทำให้หัวใจแข็งแรง

ช็อกโกแลตมีสารเคมีพวกฟีนอลหรือที่รู้จักกันในชื่อ Flavonoids ที่ช่วยป้องกันโรคหลอดเลือดอุดตันของหัวใจ และสามารถปกป้องหรือทำให้เกิดโรคหัวใจช้าลง โดยสารชนิดนี้สามารถป้องกันการเกิดสาร LDL หรือไขมันอิ่มตัวในกระแสโลหิต จากการรวมตัวกับออกซิเจน ซึ่งเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดการเกาะตัวของไขมันที่ผนังหลอดเลือด และในที่สุดจะทำให้หลอดเลือดที่ไปเลี้ยงหัวใจอุดตัน หวังว่าผู้อ่านจะได้รับความรู้เกี่ยวกับช็อกโกแลตมากขึ้น แต่อย่าลืมว่าการบริโภคช็อกโกแลตมากเกินไปอาจเป็นโทษต่อร่างกาย ถ้าส่วนประกอบของช็อกโกแลตที่บริโภคนั้นมีแป้งและน้ำตาลสูง ซึ่งอาจนำไปสู่

หรือเป็นสาเหตุของโรคอื่นๆ ที่ไม่ปรารถนาตามมามากมาย ตามที่เราเรารู้ดีว่า การรับประทานช็อกโกแลตนำไปสู่ความรู้สึกว่าเรารู้สึกมีความสุข และผู้ที่มีสุขภาพดีจากการเป็นผู้ให้และผู้รับ ดังนั้นจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าช็อกโกแลต เช่น ช็อกโกแลตเค้ก เครื่องดื่มช็อกโกแลต รวมทั้งไอศกรีมช็อกโกแลต มันเป็นอาหารหรือของหวาน และเครื่องดื่มที่มีอยู่ในงานเลี้ยงและงานรื่นเริงต่างๆ เมื่อคิดถึงการให้ของขวัญกัน การเลือกช็อกโกแลตเป็นของขวัญให้กัน น่าจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ยิ่งถ้าเราให้ช็อกโกแลตกับคนที่เรารัก เป็นของขวัญวันวาเลนไทน์ ที่นอกเหนือจากการให้ดอกกุหลาบแดง ช็อกโกแลตยังเป็นเป็นสิ่งที่สามารถบอกความในใจของผู้ให้ได้เป็นอย่างดี

สารเคมีในช็อกโกแลต

ในช็อกโกแลต ๑๐๐ กรัมมีสาร เฟนิลเอทิลเอมีน (phenyl-ethylamine) มากถึง ๖๖๐ มิลลิกรัม สารนี้ทำหน้าที่กระตุ้นให้ร่างกายขับสารประเภทฮอร์โมน ๒ ชนิดที่สร้างขึ้นได้ในร่างกาย ได้แก่ โดพามีนและอะดรีนาลีน ให้หลั่งออกมา

โดพามีนเมื่อหลั่งออกมาแล้วทำให้เกิดความสุข ร่างกายกระฉับกระเฉง ขณะที่อะดรีนาลีนทำให้น้ำตาลกลูโคสกระแสเลือดเพิ่มขึ้น ช่วยเร่งการใช้พลังงานของร่างกาย เพิ่มความดันเลือดให้สูงขึ้น

ในช็อกโกแลตยังมีสาร เฟนิลอะลานีน (phenylalanine) ซึ่งเป็นกรดอะมิโนชนิดหนึ่ง สารนี้ทำให้ผู้รับประทานเกิดอารมณ์รื่นเริงมากขึ้น ผู้ที่ชอบรับประทานช็อกโกแลตจึงมักอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ทั้งเฟนิลเอทิลเอมีนและเฟนิลอะลานีนทำงานเสริมกัน ช่วยให้ร่างกายเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังรัก อีกทั้งยังสร้างความรู้สึกดีใจเพิ่มเข้าไปอีก

งามอย่างพระ

พระยังคงความงามตามอย่างพระ
 สมณะนินิตโดยสัจธรรม
 พระประทับอย่างเรียบง่ายใกล้กับดิน
 แต่ใจพระกลับบินพันไปแล้ว
 คารวะพระพหุสัทธัตถ์
 ผู้เป็นหลักปรัชญาดีอย่างชัดแจ้ง
 ธรรมของพระหยดยิ่งตรงต่อแนว
 นิพพานแผ้วแผ่ไม่หยุดเลย
 พระไม่วุ่นไม่วกรรกกิเลส
 ไม่สั่นเคาะโลกามีสว่างจิตเฉย
 ใครจะเหยียบใครจะยกก็ไม่เคย
 จะล่วงเลยไกรธจัตตัตถ์
 คารวะพระผู้ผ่านไปในานแล้ว
 แต่ยังแจ้วจำเรียงสำเนียงใส
 ยังโปรดปลอบพองเผ่าเหล่าเวไนย
 ยังกระจ่างกลางใจพุทธชน

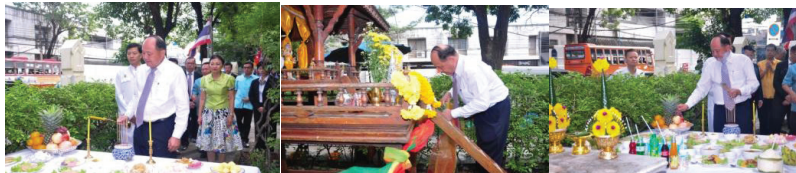
ท่าน ว.วชิรเมธี
 ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิญตะวัน
 (กวีนิพนธ์ดลธรรมในโครงการเข้าพรรษา “เข้าหาพระธรรม”)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและคณะ ตรวจเยี่ยมกรมที่ดิน

พลเอกอนุพงษ์ เผ่าจินดา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและคณะ
ตรวจเยี่ยมกรมที่ดิน เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๗

อธิบดีกรมที่ดิน สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์เนื่องในโอกาสรับตำแหน่งใหม่

นายศิริพงษ์ ห่านตระกูล อธิบดีกรมที่ดิน
สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เนื่องในโอกาสรับตำแหน่งใหม่
วันพฤหัสบดีที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗

อธิบดีเป็นประธานการประชุมมอบนโยบายแนวทางการปฏิบัติราชการกรมที่ดิน

นายศิริพงษ์ ห่านตระกูล อธิบดีกรมที่ดิน
เป็นประธานการประชุมมอบนโยบายแนวทางการปฏิบัติราชการกรมที่ดิน
เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗

อธิบดีกรมที่ดินร่วมลงนามถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

นายศิริพงษ์ ห่านตระกูล อธิบดีกรมที่ดินและคณะผู้บริหารกรมที่ดิน
ร่วมลงนามถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
ณ โรงพยาบาลศิริราช
วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๓

การประชุมคณะกรรมการจัดงานครบรอบ ๖๐ ปี ประมวลกฎหมายที่ดิน

นายสมคิด ศรี ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพกรมที่ดิน
เป็นประธานคณะกรรมการจัดงานครบรอบ ๖๐ ปี ประมวลกฎหมายที่ดิน
เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗

พิธีเปิดงานศิลปาชีพประทีปไทย OTOP ก้าวไกลด้วยพระบารมี ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๗

นายณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร ที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมสำรวจ
เข้าร่วมงานพิธีเปิดงานศิลปาชีพประทีปไทย OTOP ก้าวไกลด้วยพระบารมี
เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๗

Morning Brief

นายธรรมศักดิ์ ชนะ รองอธิบดีกรมที่ดิน เป็นประธาน Morning Brief
เสวนายามเช้า
วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗

รองอธิบดีกรมที่ดิน ร่วมสนทนาสดในรายการสถานีประชาชน

นายวานิตย์ อินทรักษ์ รองอธิบดีกรมที่ดิน
ร่วมสนทนาสดในรายการสถานีประชาชน เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗/
ณ สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส

รองอธิบดีกรมที่ดิน ประชุมร่วมกับกรมป่าไม้และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

นายสุจิต จงประเสริฐ รองอธิบดีกรมที่ดิน
ประชุมร่วมกับกรมป่าไม้และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเรื่องร่วมกันหาแนวทางดำเนินงานและ
แก้ไขปัญหากระทบการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้
วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗

สำนักงานที่ดินจังหวัดแม่ฮ่องสอน สาขาปาย

สำนักงานที่ดินจังหวัดแม่ฮ่องสอน สาขาปาย
ร่วมวางพวงมาลาเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติและน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้น
ในวันปิยมหาราช ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๗